

NHỮNG BÀI KIẾN
QUAN TRỌNG
CỦA CỘNG
HỘI CHỦ NGHĨA
VĂN HÓA VẬT SẮC

**NHỮNG VĂN KIẾN
QUAN TRỌNG
CỦA CUỘC ĐẠI CÁCH MẠNG
VĂN HÓA VÔ SẢN**

**NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH—1970**

In tại nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa

Xã hội xã hội chủ nghĩa là một giai đoạn lịch sử khá dài. Trong giai đoạn lịch sử xã hội chủ nghĩa này, còn có giai cấp, mâu thuẫn giai cấp và đấu tranh giai cấp, còn có sự đấu tranh giữa hai con đường xã hội chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa, còn có nguy cơ phục hồi chủ nghĩa tư bản. Phải thấy rõ tính lâu dài và tính phức tạp của cuộc đấu tranh này. Phải đề cao cảnh giác. Phải tiến hành giáo dục xã hội chủ nghĩa. Phải hiểu và giải quyết đúng đắn vấn đề mâu thuẫn giai cấp và đấu tranh giai cấp, phải phân biệt và

giải quyết đúng đắn mâu thuẫn
dịch ta và mâu thuẫn trong nội
bộ nhân dân. Nếu không, thì
nước xã hội chủ nghĩa như nước
ta sẽ đi ngược lại, sẽ biến chất,
sẽ xuất hiện sự phục hồi. Từ nay
trở đi, chúng ta phải nói hàng
năm, hàng tháng, hàng ngày, để
chúng ta có được sự nhận thức
tương đối tỉnh táo đối với vấn đề
này, có được một đường lối mác-
xít lê-nin-nít.

MAO TRẠCH-ĐÔNG

Chúng ta đã giành được thắng lợi vĩ đại. Nhưng giai cấp đã bị thất bại sẽ còn giãy giụa. Những kẻ ấy vẫn còn, giai cấp ấy vẫn còn. Cho nên, chúng ta không thể nói đã giành được thắng lợi cuối cùng. Trong mấy chục năm cũng không thể nói thế. Không nên mất cảnh giác. Theo quan điểm của Chủ nghĩa Lê-nin, thắng lợi cuối cùng của một nước xã hội chủ nghĩa, không những cần có sự cố gắng của giai cấp vô sản và đông đảo quần chúng nhân dân trong nước mình, mà còn phải trông vào thắng lợi của cách mạng

thế giới và chế độ người bóc lột người bị tiêu diệt trên cả trái đất, cả loài người đều được giải phóng. Vì vậy, nói một cách dễ dàng cách mạng nước ta đã giành được thắng lợi cuối cùng là sai lầm, là trái với Chủ nghĩa Lê-nin, và cũng không phù hợp với sự thật.

MAO TRẠCH-ĐÔNG

MỤC LỤC

**BÁO CÁO TẠI ĐẠI HỘI ĐẠI BIỂU
TOÀN QUỐC LẦN THỨ 9 ĐẢNG
CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC**

LÂM BƯU

(Đọc ngày 1-4 và thông qua ngày 14-
4-1969)

1

THÔNG TRI

**BAN CHẤP HÀNH TRUNG ƯƠNG
ĐẢNG CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC**

(Ngày 16-5-1966)

111

**QUYẾT ĐỊNH CỦA BAN CHẤP HÀNH
TRUNG ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN
TRUNG-QUỐC VỀ CUỘC ĐẠI
CÁCH MẠNG VĂN HÓA VÔ SẢN**
(Thông qua ngày 8-8-1966) 135

**THÔNG CÁO CỦA HỘI NGHỊ TOÀN
THỂ LẦN THỨ 11 CỦA BAN CHẤP
HÀNH TRUNG ƯƠNG ĐẢNG
CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC KHÓA 8**
(Thông qua ngày 12-8-1966) 163

**THÔNG CÁO CỦA HỘI NGHỊ TOÀN
THỂ LẦN THỨ 12 MỞ RỘNG CỦA
BAN CHẤP HÀNH TRUNG ƯƠNG
ĐẢNG CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC
KHÓA 8**
(Thông qua ngày 31-10-1968) 187

**THƯ CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
GỬI CÁC ỦY VIÊN BAN THƯỜNG
VỤ QUÂN ỦY TRUNG ƯƠNG**
(Ngày 22-3-1966) 209

BẢN KÝ YÊU VỀ CUỘC TỌA ĐÀM
CÔNG TÁC VĂN NGHỆ QUÂN ĐỘI
DO ĐỒNG CHÍ GIANG THANH
TRIỆU TẬP THEO SỰ ỦY NHIỆM
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU

(Ngày 2—20-2-1966)

213

BỨC THƯ CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM
BƯU NÓI VỀ PHONG TRAO HỌC
TẬP VÀ VẬN DỤNG THẬT SẴNG
TRƯỚC TÁC CỦA MAO CHỦ TỊCH
TRONG NGÀNH CÔNG NGHIỆP
VÀ GIAO THÔNG

(Ngày 11-3-1966)

253

BÀI NÓI CHUYỆN CỦA ĐỒNG CHÍ
LÂM BƯU TẠI CUỘC MÍT TINH
QUÁN CHÚNG CHÚC MỪNG
CUỘC ĐẠI CÁCH MẠNG VĂN HÓA
VÔ SẢN

(Ngày 18-8-1966)

257

BÀI NÓI CHUYỆN CỦA ĐỒNG CHÍ
LÂM BƯU TẠI BUỔI TIẾP KIẾN
CÁC GIÁO VIÊN VÀ HỌC SINH
CÁCH MẠNG TỪ CÁC ĐỊA
PHƯƠNG VỀ BẮC-KINH

(Ngày 31-8-1966)

265

BÀI NÓI CHUYỆN CỦA ĐỒNG CHÍ
LÂM BƯU TẠI BUỔI TIẾP KIẾN
CÁC GIÁO VIÊN VÀ HỌC SINH
CÁCH MẠNG TỪ CÁC ĐỊA
PHƯƠNG TRONG CẢ NƯỚC ĐỀN
BẮC-KINH

(Ngày 15-9-1966)

273

DIỄN VĂN CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM
BƯU TẠI CUỘC MÍT TINH KỶ
NIỆM LẦN THỨ 17 NGÀY THÀNH
LẬP NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN
DÂN TRUNG-HOA

(Ngày 1-10-1966)

281

BÀI NÓI CHUYỆN CỦA ĐỒNG CHÍ
LÂM BƯU TẠI BUỔI TIẾP KIẾN
CÁC GIÁO VIÊN VÀ HỌC SINH
CÁCH MẠNG TỪ CÁC ĐỊA
PHƯƠNG TRONG CẢ NƯỚC ĐỀN
BẮC-KINH

(Ngày 3-11-1966)

291

DIỄN VĂN CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM
BƯU TẠI CUỘC MÍT TINH KỶ
NIỆM LẦN THỨ 18 NGÀY THÀNH
LẬP NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN
DÂN TRUNG-HOA

(Ngày 1-10-1967)

301

DIỄN VĂN CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM
BƯU TẠI CUỘC MÍT TINH CỦA
NHÂN DÂN THỦ ĐÔ KỶ NIỆM
LẦN THỨ 50 CÁCH MẠNG THÁNG
MƯỜI

(Ngày 6-11-1967)

313

DIỄN VĂN CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM
BƯU TẠI CUỘC MÍT TINH KỶ
NIỆM LẦN THỨ 19 NGÀY THÀNH
LẬP NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN
DÂN TRUNG-HOA

(Ngày 1-10-1968)

333

DIỄN VĂN CỦA PHÓ CHỦ TỊCH
LÂM BƯU TẠI CUỘC MÍT TINH
KỶ NIỆM LẦN THỨ 20 NGÀY
THÀNH LẬP NƯỚC CỘNG HÒA
NHÂN DÂN TRUNG-HOA

(Ngày 1-10-1969)

341

BÁO CÁO
TẠI ĐẠI HỘI ĐẠI BIỂU
TOÀN QUỐC LẦN THỨ 9
ĐẢNG CỘNG SẢN
TRUNG-QUỐC

(Đọc ngày 1-4 và
thông qua ngày 14-4-1969)

LÂM BƯU

Thưa các đồng chí,

Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9
Đảng cộng sản Trung-quốc sẽ là một

Đại hội đại biểu có ảnh hưởng sâu xa trong lịch sử của Đảng ta.

Đại hội đại biểu lần này của chúng ta họp giữa lúc cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản do Mao Chủ tịch đích thân phát động và lãnh đạo đã giành được thắng lợi vĩ đại. Con bão táp cách mạng vĩ đại này đã đập tan bộ tư lệnh tư sản do Luru Thiều-Kỳ, tên phản bội, nội gian và kẻ bán rẻ lợi ích công nhân cầm đầu, vạch mặt một dùm kẻ phản bội, đặc vụ và kẻ cầm quyền đi con đường tư bản đến chết không chịu hồi cải trong Đảng do Luru Thiều-Kỳ làm tên trùm đại biểu, phá tan mưu mô phục hồi chủ nghĩa tư bản của chúng, tăng cường mạnh mẽ nền chuyên chính vô sản của nước ta và tăng cường mạnh mẽ Đảng ta, chuẩn bị điều kiện đầy đủ cho Đại hội đại biểu lần này về các mặt chính trị, tư tưởng và tổ chức.

I. VỀ VIỆC CHUẨN BỊ CUỘC ĐẠI CÁCH MẠNG VĂN HÓA VÔ SẢN

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản của nước ta là một cuộc cách mạng vô sản thật sự và quy mô lớn.

Mao Chủ tịch đã từng nói rõ sự cần thiết của cuộc Đại cách mạng này bằng những lời ngắn gọn: “Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này là hoàn toàn cần thiết và hết sức kịp thời đối với việc củng cố nền chuyên chính vô sản, ngăn ngừa sự phục hồi chủ nghĩa tư bản, xây dựng chủ nghĩa xã hội.” Để nhận thức đầy đủ luận đoán khoa học này của Mao Chủ tịch, chúng ta phải hiểu biết sâu sắc học thuyết của Mao Chủ tịch về việc tiếp tục cách mạng trong điều kiện chuyên chính vô sản.

Sau khi Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 8 của Đảng bề mặt không bao lâu,

năm 1957, Mao Chủ tịch đã phát biểu bài *Về vấn đề giải quyết đúng đắn những mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân*, trước tác vĩ đại này tiếp sau bản *Báo cáo đọc tại Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 7*, đã nêu ra toàn diện trong điều kiện chuyên chính vô sản còn có mâu thuẫn, giai cấp và đấu tranh giai cấp, nêu ra toàn diện học thuyết trong xã hội xã hội chủ nghĩa tồn tại hai loại mâu thuẫn có tính chất khác nhau là mâu thuẫn địch ta và mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân, nêu ra toàn diện lý luận vĩ đại tiếp tục cách mạng trong điều kiện chuyên chính vô sản. Như ngọn đèn pha chói lọi, trước tác vĩ đại này đã soi sáng đường hướng cho cách mạng xã hội chủ nghĩa và công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội của nước ta, và cũng đã đặt cơ sở lý luận cho cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này.

Để nhận thức sâu sắc hơn nữa sự công
hiền vĩ đại có ý nghĩa lịch sử của Mao Chủ
tịch, cần phải ôn lại sơ qua những kinh
nghiệm lịch sử của phong trào cộng sản
quốc tế.

Năm 1852, Mác đã từng nói: “Trước
tôi từ lâu, những nhà sử học tư sản
đã trình bày sự phát triển lịch sử của
cuộc đấu tranh giai cấp và những nhà
kinh tế học tư sản đã làm cuộc giải
phẫu kinh tế về các giai cấp. Sự đóng
góp mới của tôi là đã chứng minh
mấy điểm sau đây: 1. Sự tồn tại của
giai cấp chỉ gắn liền với những giai
đoạn lịch sử nhất định của sự phát
triển của sản xuất; 2. Đấu tranh giai
cấp tất nhiên sẽ đưa đến chuyên chính
vô sản; 3. Bản thân sự chuyên chính
này chỉ là bước quá độ đi tới chỗ
tiêu diệt mọi giai cấp và tiến lên một
xã hội không có giai cấp.” (Tuyển tập
thư từ của Mác—Ăng-ghen, bản Trung

văn, trang 63) Học thuyết chuyên chính vô sản của Mác, đã vạch rõ ranh giới giữa chủ nghĩa xã hội khoa học với chủ nghĩa xã hội không tưởng và các kiểu “chủ nghĩa xã hội” giả hiệu. Mác và Ăng-ghe-n đã phần đầu suốt đời cho học thuyết đó.

Sau khi Mác và Ăng-ghe-n tạ thế, các đảng trong Quốc tế thứ 2, ngoài Đảng bôn-sê-vích do Lê-nin lãnh đạo, hầu hết đều phản bội Chủ nghĩa Mác. Trong cuộc đấu tranh với chủ nghĩa xét lại Quốc tế thứ 2, Lê-nin đã kẻ thừa, bảo vệ và phát triển Chủ nghĩa Mác. Trung tâm của cuộc đấu tranh đó là vấn đề chuyên chính vô sản. Trong khi kịch liệt lên án bọn xét lại cũ, Lê-nin nhiều lần chỉ ra rằng: “Kẻ nào chỉ thừa nhận có đấu tranh giai cấp không thôi, thì kẻ đó vẫn chưa phải là một người mác-xít”, “chỉ người nào thừa nhận đấu tranh giai cấp, đồng thời cũng thừa nhận chuyên chính vô sản thì mới

là người mác-xít.” (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 25, trang 399)

Lê-nin lãnh đạo giai cấp vô sản Nga giành được thắng lợi của cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng Mười vĩ đại, lập nên nước xã hội chủ nghĩa đầu tiên. Căn cứ vào thực tiễn cách mạng vĩ đại lãnh đạo nền chuyên chính vô sản, Lê-nin đã nhìn thấy nguy cơ phục hồi chủ nghĩa tư bản và tính lâu dài của đấu tranh giai cấp: “Từ chủ nghĩa tư bản quá độ lên chủ nghĩa cộng sản là cả một thời đại lịch sử. Nếu thời đại này chưa chấm dứt, thì tất nhiên những kẻ bóc lột vẫn ôm ấp giấc mộng phục hồi, và sẽ biến giấc mộng ấy thành hành động phục hồi.” (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 28, trang 235)

Lê-nin vạch ra rằng: “Sự chống đối của giai cấp tư sản sẽ trở nên hung hãn gấp bội vì chúng đã bị lật đổ (dù rằng ở trong một nước). Sự

lớn mạnh của chúng chẳng những ở lực lượng tư bản quốc tế, ở mọi sự liên hệ quốc tế chặt chẽ và mạnh mẽ của chúng, mà còn ở lực lượng tập quán và lực lượng tiêu sản xuất. Vì, đáng tiếc là, trên thế giới ngày nay nền tiêu sản xuất vẫn còn rất nhiều, mà tiêu sản xuất thì thường xuyên, hàng ngày hàng giờ nảy sinh ra một cách tự phát và hàng loạt chủ nghĩa tư bản và giai cấp tư sản.” Lê-nin đi đến kết luận: “Do tất cả những nguyên nhân ấy, chuyên chính vô sản là điều cần thiết”. (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 31, trang 6)

Lê-nin còn vạch ra rằng “Giai cấp tư sản mới” đang “nảy sinh trong viên chức của xô-viết chúng ta”. (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 29, trang 162)

Lê-nin vạch rõ nguy cơ phục hồi còn do sự bao vây của chủ nghĩa tư bản mang

lại: các nước đế quốc “không bỏ qua bất cứ một cơ hội nào để tiến hành việc can thiệp vũ trang mà chúng đã nói, nghĩa là bóp nghẹt chính quyền xô-viết.” (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 31, trang 423)

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô hoàn toàn phản bội những lời dạy sáng ngời đó của Lê-nin. Từ bọn Khơ-rút-sốp đến bọn Bơ-rê-giơ-nép đều là những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản đã ẩn núp trong Đảng cộng sản Liên-xô từ lâu. Chúng vừa lên cầm quyền liền biến “giác mộng phục hồi” của giai cấp tư sản thành “hành động phục hồi”, tiếm đoạt quyền lãnh đạo Đảng của Lê-nin và Sta-lin, làm cho nước chuyên chính vô sản đầu tiên trên thế giới “diễn biến hòa bình” thành nước chuyên chính tư sản phát xít đen tối.

Mao Chủ tịch đã đấu tranh quyết liệt với chủ nghĩa xét lại hiện đại trung tâm là

tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô, Người đã kê thừa, bảo vệ và phát triển lý luận của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin về cách mạng vô sản và chuyên chính vô sản. Mao Chủ tịch đã tổng kết toàn diện những kinh nghiệm lịch sử cả hai mặt chính diện và phản diện của nền chuyên chính vô sản, nêu ra lý luận tiếp tục cách mạng trong điều kiện chuyên chính vô sản để ngăn ngừa sự phục hồi chủ nghĩa tư bản.

Ngay đêm trước cách mạng Trung-quốc chuyển từ cách mạng dân chủ mới sang cách mạng xã hội chủ nghĩa, tức tháng 3 năm 1949, trong bản Báo cáo đọc tại Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 7, Mao Chủ tịch đã chỉ rõ: Sau khi giai cấp vô sản giành được chính quyền trong toàn quốc, mâu thuẫn chủ yếu trong nước là “mâu thuẫn giữa giai cấp công nhân và giai cấp tư sản”. Trung tâm của cuộc đấu tranh vẫn là vấn đề chính quyền.

Mao Chủ tịch đặc biệt nhắc nhở chúng ta rằng: “Sau khi kẻ thù cầm súng bị tiêu diệt, kẻ thù không cầm súng vẫn còn, tất nhiên chúng sẽ liều mạng đấu tranh với ta, chúng ta quyết không được coi thường những kẻ thù ấy. Giờ đây nếu chúng ta không đặt vấn đề và nhận thức vấn đề như vậy, thì chúng ta sẽ mắc sai lầm hết sức nghiêm trọng.” Mao Chủ tịch đã dự kiến đến, sau khi dựng nên nền chuyên chính vô sản, cuộc đấu tranh giai cấp giữa giai cấp vô sản và giai cấp tư sản còn lâu dài và phức tạp, Người đã nêu ra cho toàn Đảng nhiệm vụ chiến đấu chống đế quốc, Quốc dân đảng và giai cấp tư sản trong các lĩnh vực chính trị, tư tưởng, kinh tế, văn hóa và ngoại giao.

Đảng ta đã chiến đấu khẩn trương theo bản nghị quyết của Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 7 và Đường lối chung của Đảng trong thời kỳ quá độ do Mao Chủ

tịch đặt ra. Đến năm 1956, nước ta đã cơ bản hoàn thành việc cải tạo xã hội chủ nghĩa về chế độ sở hữu tư liệu sản xuất đối với nông nghiệp, thủ công nghiệp và công thương nghiệp tư bản chủ nghĩa. Đó là giờ phút quan trọng cách mạng xã hội chủ nghĩa có thể tiếp tục tiến lên hay không. Nhìn rõ sự điên cuồng của chủ nghĩa xét lại trong phong trào cộng sản quốc tế và chiều hướng mới của cuộc đấu tranh giai cấp ở nước ta, trong trước tác vĩ đại *Về vấn đề giải quyết đúng đắn những mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân*, Mao Chủ tịch đã nhắc nhở toàn Đảng rằng: “Ở nước ta, đừng về mặt chế độ sở hữu mà nói, tuy việc cải tạo xã hội chủ nghĩa đã cơ bản hoàn thành”, “nhưng tàn dư của giai cấp địa chủ và mại bản bị đánh đổ vẫn còn tồn tại; giai cấp tư sản vẫn còn tồn tại; giai cấp tiểu tư sản thì vừa mới bắt đầu cải tạo.” Nhắm vào

luận điệu hoang đường “hiện nay vẫn để ai thắng ai giữa chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa tư bản ở nước ta đã được giải quyết” của tên Lưu Thiệu-Kỳ tung ra năm 1956, Mao Chủ tịch đặc biệt chỉ ra rằng: “Vấn đề ai thắng ai bại giữa chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa tư bản vẫn chưa giải quyết thật sự.” “Đấu tranh giai cấp giữa giai cấp vô sản với giai cấp tư sản, đấu tranh giai cấp giữa lực lượng chính trị của các phái và đấu tranh giai cấp về hình thái ý thức giữa giai cấp vô sản với giai cấp tư sản, hãy còn lâu dài, khúc khuỷu, thậm chí có khi rất quyết liệt.” Trong lý luận và thực tiễn của phong trào cộng sản quốc tế, đây là lần đầu tiên nêu rõ: Sau khi cơ bản hoàn thành việc cải tạo xã hội chủ nghĩa về chế độ sở hữu tư liệu sản xuất, vẫn còn có giai cấp và đấu tranh giai cấp, giai cấp vô sản còn phải tiếp tục làm cách mạng.

Bộ tư lệnh vô sản đứng đầu là Mao Chủ tịch, đã lãnh đạo đồng đảng quán chúng tiếp tục tiến hành cuộc đấu tranh vĩ đại theo phương hướng đó do Mao Chủ tịch chỉ ra. Từ cuộc đấu tranh chống lại phái hữu tư sản năm 1957 đến cuộc đấu tranh vạch mặt tập đoàn chống Đảng Bàn Đức-Hoài tại Hội nghị Lư-sơn năm 1959; từ cuộc tranh luận rộng rãi về Đường lối chung xây dựng chủ nghĩa xã hội của Đảng đến cuộc đấu tranh giữa hai đường lối trong phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa; trung tâm của các cuộc đấu tranh chính là vấn đề đi con đường xã hội chủ nghĩa hay đi con đường tư bản chủ nghĩa, là vấn đề kiên trì chuyên chính vô sản hay phục hồi chuyên chính tư sản.

Mỗi thắng lợi của đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch, những thắng lợi của mỗi chiến dịch quan trọng mà Đảng phát động để chống lại giai cấp tư

sản, đều đã giành được sau khi đập tan đường lối xét lại hữu khuynh hoặc bề ngoài thì "tả", thực chất là hữu do tên Lưu Thiệu-Kỳ làm đại biểu.

Giờ đây đã điều tra rõ ràng, ngay trong thời kỳ chiến tranh cách mạng trong nước lần thứ nhất, tên Lưu Thiệu-Kỳ đã phản bội Đảng, đầu hàng địch, làm nội gian và kẻ bán rẻ lợi ích công nhân, hãn là tên tay sai đầy tội ác của bọn đế quốc, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động Quốc dân đảng, là tên trùm đại biểu của những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản. Hãn có một đường lối chính trị mưu toan phục hồi chủ nghĩa tư bản ở Trung-quốc, biến Trung-quốc thành thuộc địa của bọn đế quốc và bọn xét lại. Hãn lại có một đường lối tổ chức để phục vụ cho đường lối chính trị phản cách mạng của hãn. Lâu nay, tên Lưu Thiệu-Kỳ chiêu hàng nạp phản, thu nhặt một lũ phản bội, đặc vụ và kẻ cầm quyền đi con

đường tư bản, chúng giấu giếm lịch sử chính trị phản cách mạng của mình, bao che lẫn nhau, đống lửa với nhau, tiếm đoạt những chức vụ quan trọng của Đảng và Nhà nước, nắm giữ quyền lãnh đạo ở nhiều đơn vị từ Trung ương đến địa phương, tổ chức nên một bộ tư lệnh tư sản bí mật, chòng lại Bộ tư lệnh vô sản đứng đầu là Mao Chủ tịch. Chúng câu kết với bọn đế quốc, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động Quốc dân đảng, gây những tác dụng phá hoại mà đế quốc Mỹ, bọn xét lại Liên-xô và bọn phản động các nước không thể làm được.

Năm 1939, giữa lúc cuộc chiến tranh giải phóng dân tộc chống Nhật do Mao Chủ tịch lãnh đạo đang phát triển sôi nổi, tên Lưu Thiệu-Kỳ tung ra cuốn *Tu dưỡng* đen. Cái cốt tử của cuốn sách này là phản bội nên chuyên chính vô sản. Nó hoàn toàn không nói tới việc đánh đổ đế quốc Nhật, không nói tới phải đấu

tranh với bọn phản động Quốc dân đảng như thế nào và cũng không nói tới vũ trang cướp chính quyền, nguyên lý căn bản của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, mà toan bắt các đảng viên cộng sản rời bỏ thực tiễn cách mạng vĩ đại để “tu dưỡng” theo chủ nghĩa duy tâm, thực ra là bắt các đảng viên cộng sản “tu dưỡng” thành những tên đầy tớ qui gối đầu hàng trước nền chuyên chính phản cách mạng của bọn đế quốc và bọn phản động Quốc dân đảng.

Sau ngày chiến tranh chống Nhật thắng lợi, trong lúc đế quốc Mỹ đang vũ trang quân đội phản cách mạng của Tưởng Giới-Thạch, chuẩn bị ào ạt tấn công vào khu giải phóng, tên Luru Thiệu-Kỳ thích ứng với nhu cầu của bọn phản động Mỹ—Tưởng, tung ra đường lối đầu hàng gọi là “Trung-quốc đã bước sang giai đoạn mới hòa bình dân chủ”, để chông lại đường lối chung “phóng tay phát động

quần chúng, làm cho lực lượng của nhân dân lớn mạnh lên, dưới sự lãnh đạo của Đảng ta, đánh bại bọn xâm lược, xây dựng nước Trung-hoa mới” và phương châm “đổi chọi gay gắt, giành lại từng tấc đất” để đối phó với cuộc tấn công của bọn phản động Mỹ—Tướng do Mao Chủ tịch nêu ra, hán rêu rao “hình thức đấu tranh chính của cách mạng Trung-quốc hiện nay đã chuyển từ đấu tranh vũ trang sang đấu tranh không vũ trang và nghị viện quần chúng”, hán định xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng đối với quân đội nhân dân, để “thống nhất” Bát lộ quân và Tân tứ quân là tiến thân của Quân giải phóng nhân dân vào “quốc quân” của Tưởng Giới-Thạch, đồng thời còn định giải ngũ rất nhiều bộ đội con em của công nông do Đảng lãnh đạo, âm mưu hoàn toàn giải tán quân đội nhân dân, bóp chết cách mạng Trung-quốc, dâng thành quả thắng lợi mà nhân

dân Trung-quốc đã giành lại bằng xương máu cho Quốc dân đảng.

Tháng 4 năm 1949, đêm trước Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc chuẩn bị vượt sông Trường-giang, cuộc cách mạng dân chủ mới của Trung-quốc sắp giành được thắng lợi trong toàn quốc, thì tên Lư Thiệu-Kỳ lại chạy đên Thiên-tân, ngã mình vào lòng bọn tư bản. Hắn điên cuồng chống lại phương châm lợi dụng, hạn chế và cải tạo đối với công nghiệp tư bản chủ nghĩa tư nhân đã được nêu trong nghị quyết của Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 7 vừa mới họp xong, hắn ba hoa ảm ĩ “ngày nay, chủ nghĩa tư bản của Trung-quốc còn ở vào thời trẻ”, phải “phát triển mạnh” một cách không hạn chế, “ngày nay, sự bóc lột của chủ nghĩa tư bản không những vô tội mà còn có công”, mặt dày mày dạn tăng bóc giai cấp tư sản “bóc lột càng nhiều thì công lao

càng to", khoác lác rùm beng thuyết sức sản xuất trên hết của chủ nghĩa xét lại, hòng đưa Trung-quốc sang con đường tư bản chủ nghĩa.

Tóm lại, trong nhiều bước ngoặt lịch sử quan trọng của cuộc cách mạng dân chủ mới và cách mạng xã hội chủ nghĩa, bọn Luru Thiệu-Kỳ đều điên cuồng chống lại đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch, tiên hành hoạt động phá hoại đả đảo âm mưu phản cách mạng. Nhưng chúng đã là phản cách mạng, thì âm mưu của chúng thế nào cũng sẽ lộ ra. Sau khi Khơ-rút-sốp lên cầm quyền, nhất là khi bọn xét lại Liên-xô đồng lõa với đế quốc Mỹ, bọn phản động Ấn-độ và bọn phản động các nước khác, ở ạt chống Trung-quốc, thì bọn Luru Thiệu-Kỳ lại càng ngông cuồng thêm.

Mao Chủ tịch phát hiện sớm nhất tính nguy hiểm của âm mưu phản cách mạng của bọn Luru Thiệu-Kỳ. Trong Hội

ng nghị công tác Trung ương họp vào tháng 1 năm 1962, Mao Chủ tịch đã nêu ra vấn đề phải cảnh giác việc xuất hiện chủ nghĩa xét lại. Trong Hội nghị công tác Trung ương họp ở Bắc-đới-hà vào tháng 8 và Hội nghị toàn thể lần thứ 10 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8 triệu tập vào tháng 9 năm 1962, Mao Chủ tịch đề ra một cách hoàn chỉnh hơn nữa đường lối cơ bản của Đảng ta trong suốt giai đoạn lịch sử xã hội chủ nghĩa. Mao Chủ tịch đề ra: “Xã hội xã hội chủ nghĩa là một giai đoạn lịch sử khá dài. Trong giai đoạn lịch sử xã hội chủ nghĩa này, còn có giai cấp, mâu thuẫn giai cấp và đấu tranh giai cấp, còn có sự đấu tranh giữa hai con đường xã hội chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa, còn có nguy cơ phục hồi chủ nghĩa tư bản. Phải thấy rõ tính lâu dài và tính phức tạp của cuộc đấu tranh này. Phải đề

cao cảnh giác. Phải tiến hành giáo dục xã hội chủ nghĩa. Phải hiểu và giải quyết đúng đắn vấn đề mâu thuẫn giai cấp và đấu tranh giai cấp, phải phân biệt và giải quyết đúng đắn mâu thuẫn địch ta và mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân. Nếu không, thì nước xã hội chủ nghĩa như nước ta sẽ đi ngược lại, sẽ biến chất, sẽ xuất hiện sự phục hồi. Từ nay trở đi, chúng ta phải nói hàng năm, hàng tháng, hàng ngày, để chúng ta có được sự nhận thức tương đối tinh táo đối với vấn đề này, có được một đường lối mác-xít lê-nin-nít.” Đường lối mác-xít lê-nin-nít này do Mao Chủ tịch đề ra, là mạch sống của Đảng ta.

Tiếp đó, tháng 5 năm 1963, Mao Chủ tịch chủ tọa thảo ra bản *Quyết định của Trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc về một số vấn đề trong công tác nông thôn hiện nay (dự thảo)* (tức 10 điều), đã quy định

đường lối, phương châm, chính sách của Đảng trong phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa. Mao Chủ tịch lại đưa ra lời cảnh cáo trước toàn Đảng: Nếu quên mất giai cấp và đấu tranh giai cấp, quên mất nền chuyên chính vô sản, “thế thì chẳng cần bao lâu, ít thì mấy năm, mười mấy năm, nhiều thì mấy chục năm, sẽ không tránh khỏi sự phục hồi phản cách mạng trong toàn quốc, Đảng má-xít lê-nin-nít nhất định sẽ biến thành đảng xét lại, biến thành đảng phát xít và cả Trung-quốc sẽ thay đổi màu sắc. Các đồng chí hãy nghĩ xem, tình cảnh ấy nguy hiểm biết bao!” Mao Chủ tịch đã nêu bật hơn nữa tính nguy hiểm của sự phục hồi chủ nghĩa tư bản trước toàn Đảng và nhân dân toàn quốc.

Tất cả những sự cảnh cáo và đấu tranh đó, đều không và cũng không thể mấy may thay đổi bản chất giai cấp phản động của bọn Lư Thiệu-Kỳ. Năm 1964, trong

phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa vĩ đại, tên Lưu Thiệu-Kỳ đã nháy ra, đàn áp quần chúng, bao che bọn cầm quyền đi con đường tư bản và công khai công kích phương pháp điều tra nghiên cứu tình hình xã hội, một phương pháp khoa học mác-xít do Mao Chủ tịch đề xướng, là đã “lỗi thời”, nói bậy rằng không chấp hành đường lối của Lưu Thiệu-Kỳ thì “không có tư cách làm người lãnh đạo”, chúng hấp tấp muốn phục hồi chủ nghĩa tư bản. Cuối năm 1964, Mao Chủ tịch đã triệu tập Hội nghị công tác Trung ương, chủ tọa thảo ra văn kiện *Một số vấn đề được nêu ra hiện nay trong phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa ở nông thôn* (tức 23 điều), đập lại mạnh mẽ đường lối phản động tư sản bên ngoài thì “tả” thực chất là hữu của Lưu Thiệu-Kỳ, phê phán những luận điệu xằng bậy của Lưu Thiệu-Kỳ như cái gọi là “mâu thuẫn trong và ngoài Đảng xen kẽ nhau”, “mâu thuẫn

giữa tư thanh và tư bất thanh" v.v., Mao Chủ tịch lần đầu tiên nêu rõ "Trọng điểm của phong trào lần này là chính những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng". Kết luận mới đó do Mao Chủ tịch rút ra trong quá trình tổng kết kinh nghiệm lịch sử chuyên chính vô sản ở trong nước và trên quốc tế, đã lái lại cho đúng đường hướng của phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa, chỉ rõ phương hướng cho cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản sắp tới.

Nhìn lại chặng đường lịch sử này, chúng ta có thể biết được cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản có hàng trăm triệu quần chúng cách mạng tham gia lần này, quyết không phải là việc ngẫu nhiên. Đó là kết quả tất nhiên của cuộc đấu tranh gay gắt và lâu dài giữa hai giai cấp, hai con đường, hai đường lối trong xã hội xã hội chủ nghĩa. Đó là "cuộc đại cách mạng chính trị của giai cấp vô sản

chống giai cấp tư sản và mọi giai cấp bóc lột, là sự tiếp tục của cuộc đấu tranh lâu dài giữa Đảng cộng sản Trung-quốc, đông đảo quần chúng nhân dân cách mạng dưới sự lãnh đạo của Đảng với bọn phản động Quốc dân đảng, là sự tiếp tục của cuộc đấu tranh giai cấp giữa giai cấp vô sản với giai cấp tư sản". Đứng trước những hoạt động phục hồi của bọn Lưu Thiều-Kỳ, giai cấp vô sản, bán nông và trung nông lớp dưới, Quân giải phóng nhân dân, cán bộ cách mạng và trí thức cách mạng Trung-quốc anh hùng quyết theo sát lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch, đi con đường xã hội chủ nghĩa, đã không thể nhẫn nhịn được nữa, một cuộc vật lộn giai cấp ác liệt đã không sao tránh khỏi được.

Đúng như Mao Chủ tịch đã nêu rõ trong buổi nói chuyện vào tháng 2 năm 1967: "Trước kia chúng ta đã tiến hành đấu tranh ở nông thôn, đấu

tranh ở nhà máy, đấu tranh trong giới văn hóa, tiến hành phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa, nhưng vấn đề chưa giải quyết được, vì chưa tìm được một hình thức, một phương thức, đề công khai, toàn diện, từ dưới lên trên phát động đông đảo quần chúng vạch trần khía cạnh đen tối của chúng ta.” Hiện nay, chúng ta đã tìm ra được hình thức đó, tức là cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Chỉ có phát động hàng trăm triệu quần chúng, nói hết, nói thẳng, viết báo chữ to, tranh luận rộng rãi, mới có thể vạch trần bọn phản bội, đặc vụ, những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản chui vào Đảng, phá tan âm mưu phục hồi chủ nghĩa tư bản của chúng. Chính là nhờ có sự tham gia của đông đảo quần chúng, bộ mặt thật phản cách mạng lâu đời của Lưu Thiệu-Kỳ, tên phản bội, nội gian và kẻ bán rẻ lợi ích công nhân này, mới thâm tra được rõ ràng. Hội nghị

toàn thể lần thứ 12 mở rộng của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8, quyết định cách hết mọi chức vụ trong và ngoài Đảng của tên Lưu Thiệu-Kỳ, vinh viễn khai trừ hẳn ra khỏi Đảng, đó là một thắng lợi vĩ đại của hàng trăm triệu quần chúng. Căn cứ học thuyết tiếp tục cách mạng trong điều kiện chuyên chính vô sản, Mao Chủ tịch, người thấy vĩ đại của chúng ta đã đích thân phát động và lãnh đạo cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này, đúng trăm phần trăm “là hoàn toàn cần thiết và hết sức kịp thời”, là một công hiến vĩ đại mới đòi với lý luận và thực tiễn của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin.

II. VỀ QUÁ TRÌNH CỦA CUỘC ĐẠI CÁCH MẠNG VĂN HÓA VÔ SẢN

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này là một cuộc đại cách mạng chính

trị do Mao Chủ tịch, lãnh tụ vĩ đại của chúng ta đích thân phát động và lãnh đạo trong điều kiện chuyên chính vô sản, là một cuộc đại cách mạng trong lĩnh vực kiểm trúc thượng tầng. Mục đích của chúng ta là đập tan chủ nghĩa xét lại, đoạt lại phần quyền lực đã bị giai cấp tư sản tiềm đoạt, thực hiện chuyên chính vô sản toàn diện trong kiểm trúc thượng tầng kể cả các lĩnh vực văn hóa, củng cố và tăng cường cơ sở kinh tế của chủ nghĩa xã hội, đảm bảo nước ta tiếp tục tiến mạnh trên con đường xã hội chủ nghĩa.

Trong Hội nghị toàn thể lần thứ 10 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8 năm 1962, Mao Chủ tịch đã chỉ ra: “Phàm muốn lật đổ một chính quyền, bao giờ cũng phải gây dư luận trước, bao giờ cũng phải làm công tác về mặt hình thái ý thức trước. Giai cấp cách mạng như vậy, giai cấp phản cách mạng cũng như vậy.” Lời nói

của Mao Chủ tịch đã đánh trúng chỗ trí mạng của tập đoàn xét lại phản cách mạng Lư Thiệu-Kỳ. Chúng sờ dī ráo riết nắm hình thái ý thức, nắm kiên trúc thượng tầng, diễn cuống thực hiện chuyên chính phản cách mạng đối với giai cấp vô sản trong các ngành chúng kiểm soát, tung ra hàng loạt những cò độc, là nhằm mục đích duy nhất chuẩn bị dư luận cho việc lật đổ nền chuyên chính vô sản. Muốn đánh đổ chúng về mặt chính trị, trước hết chúng ta cũng phải dùng dư luận cách mạng đập tan dư luận phản cách mạng của chúng.

Từ trước tới nay, Mao Chủ tịch hết sức coi trọng cuộc đấu tranh về hình thái ý thức. Từ ngày toàn quốc giải phóng đến nay, Người đã phát động nhiều cuộc phê phán như phê phán phim *Truyện Vũ Hoàn*, tập đoàn phản cách mạng Hồ Phong và *Nghiên cứu "Hồng lâu mộng"*. Lần này, Mao Chủ tịch lại lãnh đạo toàn

Đảng tấn công vào trận địa của giai cấp tư sản do bọn Lưu Thiều-Kỳ chiếm giữ. Mao Chủ tịch đã viết bài luận văn nổi tiếng *Tư tưởng đúng đắn của con người từ đâu mà có?* và những văn kiện khác, phê phán thuyết duy tâm và thuyết siêu hình tư sản của tên Lưu Thiều-Kỳ, phê phán những ngành văn nghệ bị tên Lưu Thiều-Kỳ kiểm soát “tới nay vẫn bị người chết thống trị”, Bộ văn hóa “nếu không thay đổi thì đổi tên là Bộ đồ vương khanh tướng, Bộ tài tử giai nhân, hoặc Bộ người chết nước ngoài.” Bộ y tế cũng hãy đổi tên là “Bộ y tế ông lớn thành thị”. Theo hiệu lệnh của Mao Chủ tịch, trước hết giai cấp vô sản đã phát động cuộc cách mạng trong ngành Kinh kịch, múa ba-lê, âm nhạc giao hưởng là những lĩnh vực mà giai cấp địa chủ và giai cấp tư sản coi là thiêng liêng không thể đụng đến. Đó là một trận đánh giáp lá cà. Mặc dù bọn Lưu

Thiệu-Kỳ đã dùng trăm phương nghìn kế để chòng lạy và phá hoại, nhưng trải qua chiến đấu gian khổ, cuối cùng giai cấp vô sản đã giành được chiến quả quan trọng. Một loạt kịch mẫu mực cách mạng rực rỡ đã xuất hiện, hình ảnh anh hùng của công nông binh rút cuộc đã được dựng nên trên sân khấu. Sau đó, Mao Chủ tịch lại phát động cuộc phê phán những cò độc lớn như *Hải Thụy bãi quan*, mũi nhọn chia thẳng vào sào huyệt của tập đoàn xét lại, tức là thành úy Bắc-kinh cũ, một “vương quốc độc lập” kim cầm không lọt, nước gội không vào do tên Lưu Thiệu-Kỳ kiểm soát.

Bản *Thông tri* ngày 16 tháng 5 năm 1966 do Mao Chủ tịch đích thân chủ tọa thảo ra, đã xác định lý luận, đường lối, phương châm và chính sách cho cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này, trở thành cương lĩnh vĩ đại của cả phong trào. Bản *Thông tri* này đã triệt để phê

phán bản “Đế cương tháng 2” do bộ tư lệnh tư sản Lưu Thiều-Kỳ tung ra nhằm đàn áp cuộc Đại cách mạng lần này, bản *Thông tri* kêu gọi toàn Đảng và nhân dân cả nước chia mũi nhọn đầu tranh vào những kẻ đại diện của giai cấp tư sản chui vào Đảng, cần phải đặc biệt chú ý vạch trần “những tên như Khrư-rút-sốp” “đang nằm bên cạnh chúng ta”. Đây là lệnh động viên vĩ đại kêu gọi nhân dân cả nước tiến hành cuộc đại cách mạng chính trị. Tiểu ban cách mạng văn hóa Trung ương thành lập theo quyết định của bản *Thông tri* đó, đã kiên quyết chấp hành đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch.

Dưới sự chỉ dẫn của đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch, đông đảo quần chúng cách mạng đã xông pha chiến đấu. Trường đại học Bắc-kinh viết một tờ báo chữ to hừng ửng lời kêu gọi của Trung ương. Những báo

chữ to phê phán tư tưởng phản động tư sản đã nhanh chóng tràn đầy khắp nước. Tiếp theo đó, lớp lớp Hồng vệ binh vùng lên, những thanh thiếu niên cách mạng đã trở thành tiêu tượng xông pha anh dũng. Tập đoàn Lưu Thiều-Kỳ cuồng cuồng că lên, vội vã tung ra đường lối phản động tư sản, đàn áp tàn khốc phong trào cách mạng của thanh niên học sinh. Nhưng như vậy cũng không làm cho chúng kéo dài hơi tàn được bao lâu nữa. Mao Chủ tịch đã triệu tập và chủ tọa Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8. Hội nghị toàn thể đã thông qua bản *Quyết định của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc về cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản* (tức 16 điều), một văn kiện có tính chất cương lĩnh. Mao Chủ tịch đã viết bài báo chữ to *Nổ súng vào bộ tư lệnh*, vạch trần bộ tư lệnh tư sản Lưu Thiều-Kỳ. Trong bức thư gửi Hồng vệ binh, Mao Chủ

tịch vạch ra: Hành động cách mạng của Hồng vệ binh đã “tỏ ra căm phẫn và lên án đối với tất cả mọi giai cấp địa chủ, giai cấp tư sản, chủ nghĩa đế quốc, chủ nghĩa xét lại và bọn tay sai của chúng bóc lột áp bức công nhân, nông dân, trí thức cách mạng và đảng phái cách mạng, đã tỏ ra việc làm phản chống bọn phản động là có lý, Bác nhiệt liệt ủng hộ các cháu.”

Tiếp theo đó, ở Thiên-an-môn của Thủ đô, Mao Chủ tịch tám lần tiếp kiến tất cả 13 triệu Hồng vệ binh và quần chúng cách mạng khác đến từ khắp toàn quốc, điều đó đã cổ vũ ý chí đấu tranh cách mạng của nhân dân cả nước. Phong trào công nhân và phong trào nông dân cách mạng cũng như phong trào của cán bộ cách mạng trong cơ quan đã phát triển một cách nhanh chóng. Báo chữ to càng nhiều, như ngọn lửa hừng hực đốt cháy cánh đồng, như vạn khẩu pháo cùng nổ, khẩu hiệu

“làm phản chống bọn phản động là có lý” vang dội khắp nước. Cuộc chiến đấu của hàng trăm triệu quần chúng nã pháo vào bộ tư lệnh tư sản Luru Thiệu-Kỳ đã diễn ra rầm rộ.

Bất cứ giai cấp phản động nào, cũng không bao giờ tự rút khỏi vũ đài lịch sử. Khi cách mạng đụng chạm đến phản quyền lực đã bị giai cấp tư sản tiếm đoạt thì đấu tranh giai cấp càng trở nên gay gắt. Sau khi tên Luru Thiệu-Kỳ đổ nhào, tập đoàn xét lại Luru Thiệu-Kỳ và những kẻ đại diện của chúng ở các nơi luôn luôn thay đổi mảnh khoe, tung ra những khẩu hiệu bề ngoài thì “tả”, thực chất là hữu, nào là “nghi ngờ tất cả”, nào là “đánh đổ tất cả”, hòng tiếp tục đá kích sò đông, che chở một dùm bọn chúng. Chúng còn chia rẽ quần chúng cách mạng, thao túng và bưng bít một số quần chúng để che chở bản thân chúng. Và sau khi phá cách mạng vô sản đã đập tan những

âm mưu đó, một lần nữa chúng lại điên cuồng chống trả lại, đó tức là dòng nước ngược xuất hiện vào dòng xuân năm 1966—1967.

Dòng nước ngược đó chia mũi nhọn vào Bộ tư lệnh vô sản đứng đầu là Mao Chủ tịch. Cương lĩnh chung của nó chỉ có một điều: xóa bỏ những nghị quyết do Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8 thông qua, phản án cho bộ tư lệnh tư sản do tên Lư Thiệu-Kỳ cầm đầu đã bị đánh đổ, phản án cho đường lối phản động tư sản đã bị đông đảo quần chúng phê phán triệt để, đàn áp và trả thù phong trào quần chúng cách mạng. Nhưng dòng nước ngược đó đã bị Mao Chủ tịch nghiêm khắc phê phán và bị đông đảo quần chúng cách mạng tẩy chay, rớt cuộc, nó không sao ngăn nổi dòng nước chính của phong trào quần chúng cách mạng cuốn cuộn dâng lên.

Phong trào cách mạng trải qua những bước quanh co và lặp đi lặp lại mấy lần, đã làm cho đông đảo quần chúng hiểu rõ hơn nữa tầm quan trọng của chính quyền: sở dĩ bọn Luru Thiều-Kỳ có thể làm được những điều cần rõ, chính là vì chúng đã tiếm đoạt quyền lực của giai cấp vô sản ở nhiều đơn vị và nhiều nơi; sở dĩ quần chúng cách mạng bị đè nén, chính là vì quyền lực ở những nơi đó không nằm trong tay giai cấp vô sản. Có một số đơn vị, bên ngoài thì là chế độ sở hữu xã hội chủ nghĩa, nhưng quyền lãnh đạo thực tế đã bị một dúm kẻ phản bội, đặc vụ và kẻ cầm quyền đi con đường tư bản tiếm đoạt, hoặc vẫn nằm trong tay bọn tư bản cũ. Nhất là khi âm mưu vin có “nắm sản xuất” để chèn lấn cách mạng bị thất bại, những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản đẩy lên luồng gió yêu tà chủ nghĩa kinh tế phản cách mạng đầy tội ác, thì

đồng đảo quán chúng càng hiểu rõ: chỉ có đoạt lại quyền lực bị mất, mới có thể triệt để đánh bại những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản. Dưới sự lãnh đạo và ủng hộ của Mao Chủ tịch và Bộ tư lệnh vô sản đứng đầu là Mao Chủ tịch, giai cấp công nhân Thượng-hải sẵn có truyền thống cách mạng đã can đảm đứng ra, liên hợp với đồng đảo quán chúng cách mạng và cán bộ cách mạng, từ dưới lên trên đoạt lại quyền lực của những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong thành ủy cũ và ủy ban nhân dân thành phố cũ vào tháng 1 năm 1967.

Mao Chủ tịch đã kịp thời tổng kết kinh nghiệm của cơn bão táp cách mạng tháng Giêng Thượng-hải, kêu gọi toàn quốc: “Phái cách mạng vô sản liên hợp lại, đoạt quyền của một dùm kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng!” Tiếp theo đó, Mao Chủ tịch lại ra chỉ thị “Quân giải

phóng nhân dân phải ủng hộ đồng
đào quân chúng phải tá”. Mao Chủ
tịch tiếp tục tổng kết kinh nghiệm của
một số tỉnh và thành phố như tỉnh Hắc-
long-giang. . . , xác định phương châm và
chính sách thành lập ủy ban cách mạng
gồm đại biểu của cán bộ cách mạng,
đại biểu của Quân giải phóng nhân dân
và đại biểu của quần chúng cách mạng,
thực hiện ba kết hợp cách mạng, đã
đẩy mạnh cuộc đấu tranh đoạt quyền
trong cả nước.

Cuộc đấu tranh đoạt quyền và đoạt
lại quyền giữa giai cấp vô sản và giai cấp
tư sản là một cuộc đấu tranh một mất
một còn. Trong thời gian một năm
lẻ chín tháng, kể từ cơn bão táp cách
mạng tháng Giêng Thượng-hải năm
1967 cho đến ngày Tây-tạng và Tân-
cương thành lập Ủy ban cách mạng
tháng 9 năm 1968, hai giai cấp, hai đường
lối đã nhiều lần đọ sức về chính trị, tư

tướng vô sản và tư tưởng phi vô sản đã đấu tranh gay gắt với nhau, đã xuất hiện những tình trạng cực kỳ phức tạp. Đúng như Mao Chủ tịch đã vạch ra: “Trước kia chúng ta nam chinh bắc chiến, đánh những trận như thế thì dễ. Vì kẻ địch rất rõ. Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này thì khó hơn nhiều so với những trận đánh đó.” “Văn đề là ở chỗ những người phạm sai lầm về tư tưởng và những kẻ thuộc về mâu thuẫn địch ta lẫn lộn với nhau, tạm thời còn chưa phân biệt được rõ ràng.” Nhưng, nhờ có sự lãnh đạo sáng suốt của Mao Chủ tịch, rốt cuộc chúng ta đã vượt được khó khăn đó. Mùa hè năm 1967, Mao Chủ tịch đi thăm các vùng phía nam và phía bắc sông Trường-giang, đã ra chỉ thị cực kỳ quan trọng, hướng dẫn đông đảo quần chúng cách mạng dần dần phân biệt được rõ ràng mâu thuẫn địch ta và mâu thuẫn trong

nội bộ nhân dân, tiền thêm một bước thực hiện đại liên hợp cách mạng và ba kết hợp cách mạng, hướng dẫn tư tưởng tiêu tư sản đi vào con đường cách mạng vô sản. Do đó, trong quá trình của cuộc đấu tranh này, chỉ làm cho kẻ địch rối loạn, đông đảo quần chúng được tôi luyện.

Một dùm kẻ phản bội và đặc vụ, địa chủ, phú nông, phản tứ phản cách mạng, phản tứ xấu và phái hữu chưa cải tạo được tốt, phản tứ phản cách mạng hiện hành, kẻ có dã tâm và kẻ hai mặt tư sản lên lút trong quần chúng, chưa tới thời tiết nhất định thì chúng không lộ ra. Mùa hè năm 1967 và mùa xuân năm 1968, chúng lại thổi lên một luồng gió tà phản án có tính chất phản động từ phía hữu và phía cực "tà". Mũi nhọn của chúng chia thẳng vào Bộ tư lệnh vô sản đứng đầu là Mao Chủ tịch, chia vào Quân giải phóng nhân dân, chia vào Ủy ban cách mạng mới ra đời, đồng thời xúi

giục quản chúng đầu nhau, tổ chức tập đoàn âm mưu phản cách mạng, hòng đoạt lại quyền trong tay giai cấp vô sản. Nhưng, cuối cùng một dùm kẻ xấu đó đã bị vạch trần như tên Lưu Thiệu-Kỳ, đầu sỏ của chúng. Đó là một thắng lợi to lớn của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.

III. VỀ VIỆC NGHIÊM CHÍNH LÀM TỐT CUỘC ĐẤU TRANH, PHÊ PHÁN VÀ CẢI CÁCH

Cũng như tất cả mọi cuộc cách mạng, văn đề căn bản của cuộc đại cách mạng trong lĩnh vực kiến trúc thượng tầng lần này là văn đề chính quyền, là văn đề quyền lãnh đạo nằm trong tay giai cấp nào. Việc thành lập Ủy ban cách mạng các tỉnh, thành phố và khu tự trị (ngoài tỉnh Đài-loan ra) trong cả nước, đánh

dầu cuộc cách mạng này đã giành được thắng lợi vĩ đại có tính chất quyết định. Nhưng, cách mạng chưa phải đã chấm dứt. Giai cấp vô sản cần phải tiếp tục tiến lên, “nghiêm chỉnh làm tốt việc đấu tranh, phê phán và cải cách”, tiến hành đến cùng cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa trong lĩnh vực kiến trúc thượng tầng.

Mao Chủ tịch vạch ra rằng: “Thành lập Ủy ban cách mạng ba kết hợp, tiến hành cuộc đại phê phán, trưng thanh hàng ngũ giai cấp, chỉnh đốn Đảng, tinh giản cơ cấu, cải cách những quy chế không hợp lý, hạ phóng cán bộ ở các phòng và các ban, việc đấu tranh, phê phán và cải cách trong nhà máy đại đề trải qua mấy giai đoạn như vậy.” Chúng ta phải chiều theo chỉ thị của Mao Chủ tịch, hoàn thành những nhiệm vụ đó một cách sâu sát, tỉ mỉ, thiết thực vững vàng và hợp

lý ở từng nhà máy, từng trường học, từng công xã và từng đơn vị.

Công tác của Ủy ban cách mạng, trăm công nghìn việc, phải nắm cái căn bản, phải đặt việc học tập và vận dụng thật sống Tư tưởng Mao Trạch-Đông lên trên mọi công tác, lấy Tư tưởng Mao Trạch-Đông chỉ đạo tất cả. Suốt mấy chục năm nay, tư tưởng của Mao Chủ tịch luôn luôn chỉ dẫn phương hướng cách mạng của toàn Đảng và nhân dân toàn quốc. Nhưng, vì bọn xét lại phản cách mạng Lưu Thiều-Kỳ phong tỏa chỉ thị của Mao Chủ tịch, nên đông đảo quần chúng cách mạng khó được trực tiếp nghe thấy tiếng nói của Mao Chủ tịch. Con bão táp Đại cách mạng lần này đã phá hủy những điện Diêm vương to nhỏ đó, làm cho tư tưởng của Mao Chủ tịch có thể trực tiếp đến với đông đảo quần chúng cách mạng, đó là một thắng lợi vĩ đại. Tư tưởng Mao Trạch-Đông

được truyền bá rộng khắp trong một nước lớn có 700 triệu người, đó là thu hoạch to nhất của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này. Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, hàng trăm triệu nhân dân luôn luôn mang theo bên mình cuốn *Trích lời của Mao Chủ tịch*, chăm chỉ học tập, thiết thực vận dụng; chỉ thị mới nhất của Mao Chủ tịch vừa công bố, thì lập tức tuyên truyền, lập tức hành động ngay, tác phong rất quý báu đó, cán phải cùng cõ và giữ vững. Phải đi sâu đẩy mạnh phong trào quần chúng học tập và vận dụng thật sòng Tư tưởng Mao Trạch-Đông, tiếp tục mở các loại lớp học tập Tư tưởng Mao Trạch-Đông cho tốt, chiêu theo “Chỉ thị ngày 7 tháng 5” năm 1966 của Mao Chủ tịch, thật sự xây dựng cả nước ta thành một trường học lớn Tư tưởng Mao Trạch-Đông.

Tất cả các đồng chí cách mạng phải tỉnh táo nhìn thấy rằng: cuộc đấu tranh giai cấp trong lĩnh vực tư tưởng và chính trị quyết không ngừng lại. Quyết không vì chúng ta đã đoạt được quyền mà cuộc đấu tranh giữa giai cấp vô sản và giai cấp tư sản không còn nữa. Chúng ta phải tiếp tục giương cao ngọn cờ đại phê phán đầy tinh thần cách mạng, dùng Tư tưởng Mao Trạch-Đông phê phán giai cấp tư sản, phê phán chủ nghĩa xét lại, phê phán các tư tưởng sai lầm hữu hoặc cực "tả" đi ngược lại đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch, phê phán chủ nghĩa cá nhân tư sản và phê phán "thuyết nhiều trung tâm tức không có trung tâm". Chúng ta phải tiếp tục phê phán cho gục, cho triệt để cái mở triệt học mại bản nô lệ nước ngoài và chủ nghĩa rùa bò của Lư Thiệu-Kỳ, tên phản bội, nội gian và kẻ bán rẻ lợi ích công nhân, xác lập một cách vững

vàng tư tưởng “độc lập tự chủ, tự lực cánh sinh” của Mao Chủ tịch trong đông đảo cán bộ và quần chúng, đảm bảo cho sự nghiệp của chúng ta tiếp tục tiến lên theo hướng của Mao Chủ tịch vạch ra.

Mao Chủ tịch nêu rõ: “Ủy ban cách mạng phải thực hành sự lãnh đạo thống nhất, xóa bỏ những bộ máy hành chính chông chát, thực hiện tinh binh giản chính, tở chức nên một ban lãnh đạo cách mạng hóa liên hệ với quần chúng.” Đây là một nguyên tắc căn bản để thúc đẩy kiến trúc thượng tầng phục vụ tốt hơn nữa cho cơ sở kinh tế của chủ nghĩa xã hội. Những bộ máy hành chính chông chát và xa rời quần chúng, những triết học vụn vặt đê nén và gò bó tinh thần hăng hái cách mạng của quần chúng, những tác phong địa chủ tư sản thích phô trương bày biện, theo đuổi hình thức, đều là phá hoại

cơ sở kinh tế của chủ nghĩa xã hội, có lợi cho chủ nghĩa tư bản chứ không lợi cho chủ nghĩa xã hội. Cơ quan quyền lực Nhà nước các cấp và các tổ chức khác đều phải làm theo chỉ thị của Mao Chủ tịch, gắn bó với quần chúng, trước hết gắn bó với quần chúng cơ bản là giai cấp công nhân, bán nông và trung nông lớp dưới v.v. Các cán bộ mới và lâu năm đều phải luôn luôn quét sạch bụi bặm quan liêu, đừng nhiệm phải thói xấu "làm quan, làm ông lớn". Phải kiên trì tiết kiệm làm cách mạng, cần kiệm xây dựng tất cả mọi sự nghiệp xã hội chủ nghĩa, chống phô trương lãng phí, cảnh giác giai cấp tư sản tấn công bằng viên đạn bọc đường. Phải kiên trì chế độ cán bộ tham gia lao động sản xuất tập thể. Phải quan tâm đến đời sống của quần chúng nhân dân. Phải chiều theo lời Mao Chủ tịch dạy, thân hành làm công tác điều tra nghiên cứu,

“giải phẫu” một vài con “chim sẻ”, không ngừng tổng kết kinh nghiệm. Phải thường xuyên phê bình và tự phê bình, theo 5 điều kiện của người kẻ tục sự nghiệp cách mạng do Mao Chủ tịch nêu ra mà “đầu đầu óc tư, phê phán xét lại” và thật sự cải tạo thế giới quan của mình.

Quân giải phóng nhân dân là trụ cột vững mạnh của nền chuyên chính vô sản. Mao Chủ tịch đã nhiều lần vạch ra rằng: Đứng về quan điểm Chủ nghĩa Mác mà xét, thì quân đội là thành phần chủ yếu của Nhà nước. Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc do Mao Chủ tịch đích thân sáng lập và lãnh đạo là bộ đội con em của công nông, là quân đội của giai cấp vô sản, đã lập nên những công trạng lịch sử vĩ đại trong cuộc đấu tranh lật đổ ba quả núi lớn chủ nghĩa đế quốc, chủ nghĩa phong kiến, chủ nghĩa tư bản quan liêu và trong cuộc đấu tranh bảo vệ

Tô quốc, chòng Mỹ, giúp Triều, đập tan sự xâm lược của bọn đế quốc, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động các nước. Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, hàng loạt chiến sĩ và cán bộ Quân giải phóng đã tham gia công tác chi viện công nghiệp, chi viện nông nghiệp, ủng hộ đồng đảo quán chúng phá tá, quán chè quân sự, huấn luyện chính trị và quân sự, các đại biểu quân đội tham gia ba kết hợp, đã được rèn luyện trong đấu tranh giai cấp, gắn bó với quán chúng, thúc đẩy việc cách mạng hóa tư tưởng của quân đội, vì nhân dân lập công mới. Đó cũng là sự chuẩn bị tốt nhất để đòi phó với chiến tranh. Chúng ta phải phát huy truyền thống vẻ vang “**ủng hộ chính quyền, yêu mến nhân dân**”, “**ủng hộ quân đội, yêu mến nhân dân**”, tăng cường khối đoàn kết quân dân, tăng cường việc xây dựng dân quân, tăng cường công cuộc xây

dựng quốc phòng, làm tốt hơn nữa mọi công tác của chúng ta. Ba năm nay, bọn phản bội, đặc vụ, những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản đến chết không chịu hồi cải và bọn phản cách mạng không thực hiện được âm mưu hòng phá hoại quân đội nhân dân vĩ đại này của chúng ta, chính vì nhân dân đã ủng hộ bộ đội và bộ đội đã bảo vệ nhân dân.

Trong lĩnh vực kiến trúc thượng tầng, các ngành văn hóa, nghệ thuật, giáo dục, báo chí và y tế v.v. chiếm vị trí hết sức quan trọng. Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 7 đã quyết định đường lối “phải hết lòng hết dạ dựa vào giai cấp công nhân”. Lần này, theo lệnh của Mao Chủ tịch: “Giai cấp công nhân phải lãnh đạo tất cả”, giai cấp công nhân là quân chủ lực của cách mạng vô sản, cùng với quân đồng minh

vững chắc của mình là bán nông và trung nông lớp dưới, đã bước lên vũ đài chính trị của việc đấu tranh, phê phán và cải cách trong kiến trúc thượng tầng. Từ ngày 27 tháng 7 năm 1968, giai cấp công nhân đã rầm rộ tiến vào những chồn lâu nay nằm dưới ách thống trị của bọn cầm quyền đi con đường tư bản và tiến vào tất cả những nơi trí thức tập trung hàng cụm, đó là một hành động cách mạng vĩ đại. Giai cấp vô sản có thể chiếm lĩnh một cách bền vững trận địa văn hóa giáo dục và cải tạo nó bằng Tư tưởng Mao Trạch-Đông hay không, là vấn đề then chốt có thể tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản hay không. Mao Chủ tịch hết sức coi trọng công tác về mặt này, đích thân năm lần điền hình, đã dựng nên cho chúng ta tấm gương sáng. Chúng ta nhất định phải khắc phục khuynh hướng sai lầm trong một số đồng chí coi thường

mặt trận tư tưởng, văn hóa và giáo dục, theo sát Mao Chủ tịch, bền bỉ làm công tác gian khổ sâu sát. “Giới cấp công nhân cũng phải không ngừng nâng cao giác ngộ chính trị của mình trong cuộc đấu tranh”, tổng kết kinh nghiệm lãnh đạo việc đấu tranh, phê phán và cải cách trong kiến trúc thượng tầng, phải đánh thắng trên mặt trận này.

IV. VỀ CHÍNH SÁCH CỦA CUỘC ĐẠI CÁCH MẠNG VĂN HÓA VÔ SẢN

Để tiếp tục tiến hành cuộc cách mạng trong lĩnh vực kiến trúc thượng tầng, phải nghiêm chỉnh chấp hành các chính sách vô sản của Mao Chủ tịch.

Ngay trong bản *Thông tri* ngày 16 tháng 5 và bản *16 điều* tháng 8 năm 1966 đã quy định rõ những chính sách của

cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Hàng loạt chỉ thị mới nhất của Mao Chủ tịch như “trong giai đoạn đấu tranh, phê phán và cải cách của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, phải thật sự chú ý đến chính sách” v.v., đã làm cho các chính sách càng cụ thể hóa.

Vấn đề chủ yếu hiện nay là thực hiện.

Các chính sách của Đảng, gồm chính sách trí thức, chính sách cán bộ, chính sách đối với “con cái có thể giáo dục tốt”*, chính sách đối xử với tổ chức quần chúng, chính sách đấu tranh với địch và chính sách kinh tế v.v. Tóm lại là vấn đề giải quyết đúng đắn mâu thuẫn địch ta và mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân, hai loại mâu thuẫn có tính chất khác nhau.

Những trí thức do các trường học cũ đào tạo ra, đa số hoặc đại đa số là có

---

*Chỉ con cái của những kẻ phạm tội hoặc những người mắc sai lầm (N.D.).

thê hoặc vui lòng kết hợp với công nông binh. Phải theo sự chỉ dẫn của đường lối đúng đắn của Mao Chủ tịch, do công nông binh “giáo dục lại” cho họ, phải khuyến khích những người kết hợp tốt và Hồng vệ binh cùng thanh niên trí thức tích cực lên núi xuống làng.

Mao Chủ tịch đã nhiều lần dạy chúng ta rằng: “Phải mở rộng mặt giáo dục, thu hẹp mặt đả kích”, phải “thực hiện lời Mác dạy, chỉ có giải phóng toàn thể loài người, thì bản thân giai cấp vô sản mới được giải phóng hoàn toàn.” Đối với những người mắc sai lầm, phải chú trọng việc giáo dục và giáo dục lại, làm công tác tư tưởng và chính trị kiên nhẫn và tỉ mỉ, thật sự “thực hiện phương châm răn trước ngừa sau, chữa bệnh cứu người, đề đạt tới hai mục đích là vừa làm cho tư tưởng được thông suốt vừa đoàn kết được đồng chí.” Đối với những người tốt nhưng mắc phải

sai lầm như những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản, sau khi họ đã nâng cao giác ngộ, và được quần chúng lượng thứ thì nên kịp thời giải phóng họ, phân phối công tác thích đáng, và khuyến khích họ đi vào quần chúng công nông, cải tạo thế giới quan của mình. Đối với những người hơi có tiền bộ và đã bắt đầu có một ít giác ngộ, thì phải xuất phát từ quan điểm đoàn kết, tiếp tục giúp đỡ họ. Gần đây Mao Chủ tịch chỉ ra rằng: “Giai cấp vô sản là một giai cấp vĩ đại nhất trong lịch sử loài người. Nó là một giai cấp cách mạng lớn mạnh nhất về tư tưởng, chính trị và lực lượng, có thể và cần phải đoàn kết chung quanh mình tuyệt đại đa số người, có lập tới mức độ lớn nhất và đủ kích một dùm kẻ thù.”

Trong khi đấu tranh với địch, phải chấp hành chính sách mà trước nay Mao Chủ tịch vẫn chủ trương “lợi dụng mâu

thuần, tranh thủ đa số, chống lại thiểu số, đập tan từng kẻ địch một.” “Phải coi trọng bằng chứng, coi trọng việc điều tra nghiên cứu, cấm ngặt việc bừa ép họ phải khai, rồi cứ tin theo lời khai đó.” Phải chấp hành chính sách “thủ tội sẽ được khoan hồng, chống cự sẽ bị nghiêm trị” và chính sách “cho lối thoát” của Mao Chủ tịch. Chúng ta chủ yếu dựa vào đông đảo quần chúng nhân dân để thực hành chuyên chính đối với kẻ thù. Đối với những kẻ xấu hoặc những phần tử khả nghi bị moi ra trong phong trào trừng thanh hàng ngũ giai cấp, ngoài những phần tử phản cách mạng hiện hành có chứng cứ xác thực như giết người, đốt nhà, bỏ thuốc độc v.v., cần phải xử trí theo pháp luật ra, còn thì đều áp dụng chính sách “một người cũng không giết, phần lớn đều không bắt”.

Đòi với những kẻ quyền uy học thuật phản động tư sản, thì hoặc một phê hai xem, hoặc một phê hai dùng, hoặc một phê hai nuôi, tóm lại, phải phê phán tư tưởng và cho lời thoát. Giải quyết mâu thuẫn địch ta này theo phương pháp giải quyết mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân, là có lợi cho việc củng cố nền chuyên chính vô sản và có lợi cho việc phân hóa làm tan rã kẻ địch.

Khi thực hiện các chính sách của Đảng, phải nghiên cứu cụ thể tình hình của đơn vị mình. Hễ nơi nào đại liên hợp cách mạng chưa được củng cố lắm, thì phải giúp đồng đảo quán chúng cách mạng thực hiện đại liên hợp cách mạng theo hệ thống, ngành nghề và lớp học trên nguyên tắc cách mạng, nhằm đoàn kết lại, cùng nhau chống địch. Hễ đơn vị nào hàng ngũ giai cấp chưa được trừng thanh hoặc mới bắt đầu việc trừng thanh thì phải nắm chặt và làm tốt việc đó theo

chính sách của Đảng. Đơn vị nào việc trừng thanh đã gần xong, phải theo chỉ thị của Mao Chủ tịch về các giai đoạn của việc đấu tranh, phê phán và cải cách, nắm chặt các công tác khác. Đồng thời phải luôn luôn theo dõi chiều hướng mới của cuộc đấu tranh giai cấp. Những kẻ xấu lại hoạt động trắng trợn thì làm thế nào? Mao Chủ tịch có một câu nói nổi tiếng: “Những người theo chủ nghĩa duy vật triệt để không sợ gì hết”. Nếu kẻ thù giai cấp lại làm mưa làm gió thì phát động quần chúng một lần nữa đấu cho chúng gục thôi.

Đúng như trong bản 16 điều đã nêu rõ: “Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là một động lực mạnh mẽ thúc đẩy sản xuất xã hội nước ta phát triển.” Về sản xuất nông nghiệp, nước ta đã được mùa mấy năm liền, sản xuất công nghiệp và khoa học kỹ thuật cũng xuất hiện quang cảnh từng bừng sôi nổi, tinh thần

tích cực cách mạng và sản xuất của đông đảo nhân dân lao động được nâng cao hơn bao giờ hết, nhiều nhà máy, hầm mỏ và các xí nghiệp khác không ngừng phá kỷ lục sản xuất, đạt tới mức sản xuất cao nhất trong lịch sử, cách mạng kỹ thuật đang trên đà phát triển. Thị trường phồn vinh, giá cả ổn định. Đến cuối năm 1968, chúng ta đã trả hết toàn bộ số công trái. Nước ta đã trở thành một nước xã hội chủ nghĩa sạch hết nợ trong lần nợ ngoài.

“Năm cách mạng, thúc đẩy sản xuất”, phương châm đó hoàn toàn đúng đắn, nó đã giải đáp đúng đắn về mối quan hệ giữa cách mạng và sản xuất, tinh thần và vật chất, kiến trúc thượng tầng và cơ sở kinh tế, quan hệ sản xuất và sức sản xuất. Mao Chủ tịch luôn luôn dạy chúng ta rằng: “Công tác chính trị là mạch sống của tất cả mọi công tác kinh tế.” Lê-nin đã từng kịch liệt

đập lại bọn cơ hội phản đối cách đứng về mặt chính trị mà xem xét vấn đề, Người nói: “So với kinh tế, chính trị không thể không đặt lên hàng đầu. Không xác định điểm này tức là đã quên mất những hiểu biết thông thường nhất về Chủ nghĩa Mác.” (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 32, trang 72) Lê-nin lại vạch rõ: Nếu đặt chính trị ngang hàng với kinh tế, cũng là “đã quên mất những hiểu biết thông thường nhất về Chủ nghĩa Mác.” (như trên) Chính trị là sự biểu hiện tập trung của kinh tế, nếu không làm cách mạng trong lĩnh vực kiến trúc thượng tầng, không phát động đông đảo quần chúng công nông, không phê phán đường lối xét lại, không vạch mặt một dùm kẻ phản bội, đặc vụ, kẻ cầm quyền đi con đường tư bản và phản tư phản cách mạng, không cùng cô quyền lãnh đạo của giai cấp vô sản thì làm sao có thể cùng cô thêm cơ sở kinh tế của chủ

nghĩa xã hội, phát triển hơn nữa sức sản xuất xã hội chủ nghĩa? Như vậy, không có nghĩa là lấy cách mạng thay thế sản xuất, mà phải lấy cách mạng chỉ đạo sản xuất, thúc đẩy sản xuất, lời cuốn sản xuất. Chúng ta phải dựa vào Đường lối chung “đóc hết lòng hăng hái, cố gắng vươn lên hàng đầu, xây dựng chủ nghĩa xã hội nhiều nhanh tốt rẻ”, dựa theo tư tưởng chiến lược vĩ đại “chuẩn bị đối phó với chiến tranh, phòng bị thiên tai đói kém, vì nhân dân”, dựa theo hàng loạt phương châm như “lấy nông nghiệp làm cơ sở, lấy công nghiệp làm chủ đạo” của Mao Chủ tịch, tiến hành việc điều tra nghiên cứu, giải quyết một cách vừa tích cực vừa vững chắc nhiều vấn đề chính sách về việc đấu tranh, phê phán và cải cách trên mặt trận kinh tế. Phải phát huy đầy đủ tinh thần tích cực và tinh thần sáng tạo cách mạng của quần chúng nhân

dân các dân tộc, nắm chặt cách mạng, đẩy mạnh sản xuất, hoàn thành và hoàn thành vượt mức kế hoạch phát triển kinh tế quốc dân. Có thể nói dứt khoát rằng, thắng lợi vĩ đại của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản nhất định sẽ tiếp tục thúc đẩy mặt trận kinh tế và toàn bộ sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội của chúng ta xuất hiện bước nhảy vọt mới.

V. VỀ THẮNG LỢI CUỐI CÙNG CỦA CUỘC CÁCH MẠNG NƯỚC TA

Thắng lợi của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản nước ta thật là vĩ đại. Nhưng, quyết không thể cho rằng đã có thể yên trí rồi. Trong buổi nói chuyện vào tháng 10 năm 1968, Mao Chủ tịch nêu rõ: “Chúng ta đã giành được thắng lợi vĩ đại. Nhưng giai cấp đã bị

thất bại sẽ còn giũy giụa. Những kẻ ấy vẫn còn, giai cấp ấy vẫn còn. Cho nên, chúng ta không thể nói đã giành được thắng lợi cuối cùng. Trong mấy chục năm cũng không thể nói thế. Không nên mất cảnh giác. Theo quan điểm của Chủ nghĩa Lê-nin, thắng lợi cuối cùng của một nước xã hội chủ nghĩa, không những cần có sự cố gắng của giai cấp vô sản và đông đảo quần chúng nhân dân trong nước mình, mà còn phải trông vào thắng lợi của cách mạng thế giới và chế độ người bóc lột người bị tiêu diệt trên cả trái đất, cả loài người đều được giải phóng. Vì vậy, nói một cách dễ dàng cách mạng nước ta đã giành được thắng lợi cuối cùng là sai lầm, là trái với Chủ nghĩa Lê-nin, và cũng không phù hợp với sự thật.” Đấu tranh giai cấp sẽ còn lặp đi lặp lại nữa. Chúng ta

quyết không được quên đấu tranh giai cấp, quyết không được quên chuyên chính vô sản. Hiện nay, trong quá trình thực hiện chính sách, vẫn còn đấu tranh giữa hai đường lối, vẫn còn sự quấy nhiễu đến từ phía "tả" hoặc phía hữu. Muốn làm tốt những công tác của các giai đoạn trong việc đấu tranh, phê phán và cải cách, còn phải mất nhiều công sức. Chúng ta phải theo sát Mao Chủ tịch, dựa hẳn vào đông đảo quần chúng cách mạng, khắc phục những khó khăn và trắc trở trên con đường tiến lên, giành lấy thắng lợi to lớn hơn nữa trong sự nghiệp xã hội chủ nghĩa.

VI. VỀ VIỆC CHÍNH ĐỒN VÀ XÂY DỰNG ĐẢNG

Thắng lợi của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, đã cho chúng ta những kinh

nghiệm quý báu về việc xây dựng Đảng trong điều kiện chuyên chính vô sản như thế nào. Đúng như Mao Chủ tịch đã nêu ra trước toàn Đảng: “Tò chức Đảng phải do những người tiên tiến vô sản tò chức nên, phải là tò chức tiên phong dày sớ sống có thể lãnh đạo giai cấp vô sản và quần chúng cách mạng chiến đấu với kẻ thù giai cấp.” Chỉ thị của Mao Chủ tịch đã xác định phương hướng chính trị cho chúng ta về việc chỉnh đốn và xây dựng Đảng.

Đảng cộng sản Trung-quốc là một đảng được xây dựng do sự vun đắp của Mao Chủ tịch, lãnh tụ vĩ đại của chúng ta. Ra đời từ năm 1921 đến nay, Đảng ta đã trải qua cuộc đấu tranh lâu dài vô trang cướp chính quyền và cùng cò nển chuyên chính vô sản. Dưới sự lãnh đạo của Mao Chủ tịch, Đảng ta luôn luôn đứng trên tuyến đầu của cuộc chiến tranh

cách mạng và đấu tranh cách mạng. Chính là dưới sự chỉ dẫn của đường lối đúng đắn của Mao Chủ tịch, trong hoàn cảnh kẻ thù trong và ngoài nước hết sức hùng mạnh và tình hình hết sức phức tạp, Đảng ta đã lãnh đạo giai cấp vô sản và đông đảo quần chúng nhân dân Trung-quốc, giữ vững phương châm độc lập tự chủ, tự lực cánh sinh, kiên trì chủ nghĩa quốc tế vô sản, người trước ngã xuống, người sau tiến lên, anh dũng phần đầu, mới làm cho Đảng phát triển từ những nhóm cộng sản chỉ có mấy chục người lúc đầu trở thành một đảng vĩ đại, vẻ vang và đúng đắn, lãnh đạo nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa hùng mạnh như ngày nay. Chúng ta rất thâm thía rằng, rời khỏi cuộc đấu tranh võ trang của nhân dân thì không có Đảng cộng sản Trung-quốc ngày nay, không có nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa ngày nay. Chúng ta phải nhớ mãi mãi lời dạy của Mao

Chủ tịch là: “Các đồng chí trong toàn Đảng chớ quên kinh nghiệm xương máu đó.”

Tất cả mọi thành tựu của Đảng cộng sản Trung-quốc đều là kết quả của sự lãnh đạo sáng suốt của Mao Chủ tịch, đều là thắng lợi của Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Nửa thế kỷ nay, trong cuộc đấu tranh vĩ đại lãnh đạo nhân dân các dân tộc Trung-quốc hoàn thành cách mạng dân chủ mới, trong cuộc đấu tranh vĩ đại lãnh đạo cách mạng xã hội chủ nghĩa và công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội của nước ta, trong cuộc đấu tranh vĩ đại của phong trào cộng sản quốc tế thời nay chống chủ nghĩa đế quốc, chống chủ nghĩa xét lại hiện đại, chống bọn phản động các nước, Mao Chủ tịch đã kết hợp chân lý phổ biến của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin với thực tiễn cụ thể của cách mạng, đã kế thừa, bảo vệ và phát triển Chủ nghĩa Mác—Lê-nin về các mặt chính trị, quân sự,

kinh tế, văn hóa và triết học v.v., đưa Chủ nghĩa Mác—Lê-nin đến một giai đoạn hoàn toàn mới. Tư tưởng Mao Trạch-Đông là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin trong thời đại mà chủ nghĩa đế quốc đang đi tới chỗ sụp đổ toàn diện, chủ nghĩa xã hội đang đi tới chỗ thắng lợi trên toàn thế giới. Toàn bộ lịch sử của Đảng ta đã chứng tỏ một chân lý: xa rời sự lãnh đạo của Mao Chủ tịch, xa rời Tư tưởng Mao Trạch-Đông, Đảng ta liền gặp trắc trở, bị thất bại; theo sát Mao Chủ tịch, làm theo Tư tưởng Mao Trạch-Đông, thì Đảng ta tiến lên và giành được thắng lợi. Chúng ta phải nhớ mãi mãi kinh nghiệm này. Trong bất cứ lúc nào và tình huống nào, nếu ai chống lại Mao Chủ tịch, chống lại Tư tưởng Mao Trạch-Đông, thì toàn Đảng cùng nhau lên án chúng, cả nước một lòng đánh đổ chúng.

Khi nói tới việc chỉnh đốn và xây dựng Đảng, Mao Chủ tịch đã từng nói:

“Con người có động mạch, tĩnh mạch, qua trái tim làm cho máu tuần hoàn, còn phải nhờ phổi hô hấp, thở ra thán khí, hít vào dưỡng khí trong lành, đó tức là loại bỏ cái cũ, tiếp thu cái mới. Một Đảng vô sản cũng phải loại bỏ cái cũ, tiếp thu cái mới thì mới có sức sống dồi dào. Không loại bỏ cặn bã, không tiếp thu dòng máu tươi tốt thì Đảng không có sức sống.” Bằng ví dụ sinh động này, Mao Chủ tịch đã nói lên phép biện chứng của mâu thuẫn trong Đảng. “Quy luật mâu thuẫn của sự vật, tức quy luật về sự thống nhất của các mặt đối lập, là quy luật căn bản nhất của phép biện chứng duy vật”. Sự đối lập và đấu tranh giữa hai đường lối trong Đảng là sự phản ánh của mâu thuẫn giai cấp và mâu thuẫn giữa cái mới và cái cũ của xã hội vào trong Đảng. Trong nội bộ Đảng, nếu không có mâu thuẫn

và đấu tranh để giải quyết mâu thuẫn, không loại bỏ cái cũ, tiếp thu cái mới, thì sinh mệnh của Đảng cũng không còn. Lý luận của Mao Chủ tịch về mâu thuẫn trong Đảng là tư tưởng chỉ đạo căn bản cho việc chỉnh đốn và xây dựng Đảng từ nay về sau.

Lịch sử Đảng cộng sản Trung-quốc chính là lịch sử đấu tranh giữa đường lối mác-xít lê-nin-nít của Mao Chủ tịch với đường lối cơ hội hữu khuynh và "tả" khuynh trong Đảng. Dưới sự lãnh đạo của Mao Chủ tịch, Đảng ta đã chiến thắng đường lối cơ hội hữu khuynh của Trần Độc-Tú, chiến thắng đường lối cơ hội "tả" khuynh của Cù Thu-Bạch và Lý Lập-Tam, chiến thắng đường lối cơ hội trước "tả" sau hữu của Vương Minh, chiến thắng đường lối chia rẽ Hồng quân của Trương Quốc-Đào, chiến thắng khối liên minh chống Đảng của bọn cơ hội hữu khuynh Bành Đức-Hoài, Cao Cương, Nhiêu Thâu-Thạch v.v. và qua cuộc đấu

tranh lâu dài, lại đập tan đường lối xét lại phản cách mạng của tên Lư Thiệu-Kỳ. Chính trong cuộc đấu tranh giữa hai đường lối, nhất là trong cuộc đấu tranh chiến thắng ba tập đoàn phản bội Trần Độc-Tú, Vương Minh, Lư Thiệu-Kỳ gây nguy hại lớn nhất cho Đảng, Đảng ta đã được củng cố, phát triển và lớn mạnh lên.

Trong thời kỳ lịch sử mới tức thời kỳ chuyên chính vô sản, giai cấp vô sản thực hiện sự chuyên chính và lãnh đạo tất cả mọi công tác là qua Đảng cộng sản, đội tiên phong của giai cấp vô sản. Xa rời nền chuyên chính vô sản, xa rời việc tiếp tục làm cách mạng trong điều kiện chuyên chính vô sản, thì không thể giải quyết đúng đắn vấn đề xây dựng Đảng, vấn đề xây dựng một Đảng như thế nào và xây dựng Đảng bằng cách nào.

Đường lối xây dựng Đảng theo chủ nghĩa xét lại của tên Lư Thiệu-Kỳ, chính

đã hoàn toàn phản bội học thuyết chuyên chính vô sản và lý luận xây dựng Đảng của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Trong giờ phút quan trọng của cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa Trung-quốc phát triển vào chiều sâu, đấu tranh giai cấp vô cùng quyết liệt, tên Lưu Thiệu-Kỳ lại cho tái bản cuốn *Tu dưỡng* đen của hắn, nhằm mục đích lật đổ nền chuyên chính vô sản, phục hồi nền chuyên chính tư sản tại nước ta. Khi chép lại lời của Lê-nin nói về tính tất yếu của nền chuyên chính vô sản mà chúng ta đã dẫn chứng trên đây, một lần nữa, tên Lưu Thiệu-Kỳ lại cố tình rút bỏ câu kết luận quan trọng nhất “chuyên chính vô sản là điều cần thiết”, việc này đã phơi trần bộ mặt phản cách mạng phản bội nền chuyên chính vô sản của hắn. Tên Lưu Thiệu-Kỳ còn tiếp tục gieo rắc những luận điệu hoang đường phản động như: “thuyết đấu tranh giai cấp đã chằm dút”, “thuyết

công cụ thuận phục", "thuyết quán chúng lạc hậu", "thuyết vào đảng để làm quan", "thuyết hòa bình trong đảng", "thuyết công tư dung hòa" (tức "thiệt ít lợi nhiều") v.v., toan đục ruồng và làm tan rã Đảng ta, làm cho đảng viên càng "tu dưỡng" càng "xét lại", làm cho đảng mác-xít lê-nin-nít "diễn biến hòa bình" thành đảng xét lại, làm cho nền chuyên chính vô sản "diễn biến hòa bình" thành nền chuyên chính tư sản. Chúng ta phải tiếp tục đẩy mạnh cuộc đại phê phán đẩy tinh thần cách mạng, gột sạch sành sanh những ảnh hưởng xấu xa của tất cả những luận điệu đó.

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này là phong trào chính đôn Đảng rộng rãi nhất và sâu sắc nhất trong lịch sử Đảng ta. Tổ chức các cấp của Đảng, đông đảo đảng viên cộng sản đã được thử thách trong cuộc đấu tranh quyết liệt giữa hai đường lối, được thử thách

trong cuộc đấu tranh giai cấp quy mô lớn, được sự thâm tra của quán chúng cách mạng trong và ngoài Đảng. Các đảng viên và cán bộ đã xông pha mưa gió, tiếp xúc trường đời, được nâng cao giác ngộ giai cấp và giác ngộ đấu tranh giữa hai đường lối. Cuộc Đại cách mạng này đã cho chúng ta biết rằng: Trong điều kiện chuyên chính vô sản, chúng ta phải giáo dục cho đông đảo đảng viên về giai cấp, đấu tranh giai cấp, đấu tranh giữa hai đường lối và tiếp tục làm cách mạng. Phải tiến hành cuộc đấu tranh chông xét lại trong và ngoài Đảng, thanh trừ ra khỏi Đảng bọn phản bội, đặc vụ và những kẻ đại diện lợi ích của giai cấp bóc lột, kết nạp vào Đảng những người tiên tiến vô sản chân chính đã được thử thách trong sóng to gió lớn. Phải cố gắng làm cho quyền lãnh đạo của tổ chức Đảng các cấp thật sự nằm trong tay những người mác-xít. Phải làm cho đảng viên

thật sự gắn liền lý luận với thực tế, liên hệ chặt chẽ với quần chúng, mạnh dạn phê bình và tự phê bình. Phải làm cho đảng viên mãi mãi giữ được tác phong khiêm tốn, thận trọng, không kiêu căng, không nóng nảy và tác phong phấn đấu gian khổ. Chỉ có thế, Đảng mới có thể lãnh đạo giai cấp vô sản và quần chúng cách mạng tiến hành đến cùng cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa.

Mao Chủ tịch dạy chúng ta rằng: “Kinh nghiệm lịch sử đáng được chú ý. Một đường lối, một quan điểm, phải nói thường xuyên, nói đi nói lại nhiều lần. Chỉ nói với số ít người không được, phải làm cho đông đảo quần chúng cách mạng đều biết rõ.” Việc học tập và tuyên truyền những kinh nghiệm cơ bản của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này, việc học tập và tuyên truyền lịch sử đấu tranh giữa hai đường lối, việc

học tập và tuyên truyền học thuyết tiếp tục cách mạng trong điều kiện chuyên chính vô sản của Mao Chủ tịch, không nên chỉ tiến hành một lần, mà phải nói đi nói lại nhiều lần, phải nói hàng năm, hàng tháng, hàng ngày. Chỉ có như vậy, thì đường lối sai lầm và khuynh hướng sai lầm khi mới ngóc đầu dậy liền bị đông đảo đảng viên và quần chúng nhân dân phê phán và tẩy chay ngay, đảm bảo Đảng ta luôn luôn thắng lợi tiến lên theo đường hướng đúng đắn mà Mao Chủ tịch đã vạch rõ.

Một chương trình nghị sự quan trọng của Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 của Đảng là sửa đổi Điều lệ Đảng. Trung ương đã đưa bản dự thảo Điều lệ Đảng ra Đại hội thảo luận. Bản dự thảo này đã được toàn Đảng và quần chúng cách mạng cả nước cùng thảo ra. Từ tháng 11 năm 1967, Mao Chủ tịch nêu ra việc các tổ chức cơ sở Đảng tham

gia sửa đổi Điều lệ Đảng denn nay, Trung ương đã nhận được mấy nghìn bản dự thảo. Sau khi Hội nghị toàn thể lần thứ 12 mở rộng của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8 dựa trên cơ sở đó thảo ra bản dự thảo Điều lệ Đảng, một lần nữa, toàn Đảng, toàn quân và đông đảo quần chúng cách mạng trong toàn quốc đã thảo luận một cách sôi nổi và nghiêm chỉnh. Có thể nói, bản dự thảo Điều lệ mới của Đảng là sản phẩm của việc lãnh đạo sáng suốt của lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch kết hợp với đông đảo quần chúng, nó đã phản ánh ý chí của toàn Đảng, toàn quân và đông đảo quần chúng cách mạng toàn quốc, là sự thể hiện sinh động của chế độ dân chủ tập trung và đường lối quần chúng mà Đảng đã luôn luôn kiên trì. Điều quan trọng đặc biệt là, bản dự thảo Điều lệ Đảng quy định lại rõ ràng cơ sở lý luận chỉ đạo tư tưởng của Đảng là Chủ nghĩa Mác—Chủ

nghĩa Lê-nin— Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Đây là thắng lợi vĩ đại của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đập tan đường lối xây dựng Đảng theo chủ nghĩa xét lại của tên Lư Thiệu-Kỳ, là thắng lợi vĩ đại của Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin— Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Trung ương tin tưởng rằng, sau khi Đại hội đại biểu đã thảo luận và thông qua, Đảng ta nhất định có thể chiều theo những quy định trong bản Điều lệ mới của Đảng, xây dựng Đảng ta thành một đảng càng vĩ đại, càng vẻ vang và càng đúng đắn hơn nữa.

VII. VỀ QUAN HỆ NƯỚC TA VỚI NƯỚC NGOÀI

Ở đây, chúng tôi còn chú trọng trình bày vấn đề quan hệ nước ta với nước ngoài.

Cuộc đấu tranh cách mạng của giai cấp vô sản, nhân dân bị áp bức và các dân tộc bị áp bức trên thế giới bao giờ cũng ủng hộ lẫn nhau. Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản của nước ta đã được Đảng lao động An-ba-ni, tất cả các đảng và các tổ chức anh em mác-xít lê-nin-nít chân chính, đồng đạo giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng, nhiều nước hữu hảo, đoàn thể và nhân sĩ hữu hảo trên toàn thế giới, nhiệt tình khen ngợi và ủng hộ. Ở đây, tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại và Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 của Đảng tỏ lòng cảm ơn sâu sắc. Chúng ta kiên quyết hứa rằng: Đảng cộng sản Trung-quốc và nhân dân Trung-quốc nhất định làm tròn nghĩa vụ quốc tế vô sản của mình, cùng với họ tiên hành đến cùng cuộc đấu tranh vĩ đại chống chủ nghĩa đế quốc, chống chủ nghĩa xét lại hiện đại, chống bọn phản động các nước.

Xu thế chung của thế giới hiện nay, vẫn đúng như hai câu nói của Mao Chủ tịch: “kẻ địch ngày càng lụn bại, chúng ta ngày càng tốt thêm.” Một mặt, phong trào cách mạng của giai cấp vô sản và nhân dân các nước trên toàn thế giới cuốn cuộn dâng lên. Cuộc đấu tranh vũ trang của nhân dân miền Nam Việt-nam, Lào, Thái-lan, Miên-điện, Mã-lai, In-đô-nê-xi-a, Ân-độ, Pa-le-xtín và các nước, các vùng khác ở châu Á, châu Phi và châu Mỹ la-tinh ngày càng phát triển mạnh mẽ. Chân lý “súng để ra chính quyền” ngày càng được đông đảo nhân dân bị áp bức và các dân tộc bị áp bức nắm vững. Ở vùng “trái tim” của chủ nghĩa tư bản như Nhật-bản, Tây Âu và Bắc Mỹ đã nổ ra phong trào quần chúng cách mạng lớn mạnh hơn bao giờ hết. Nhân dân đang thức tỉnh mỗi ngày một nhiều. Các đảng anh em và các tổ chức anh em mác-xít lê-nin-

nít chân chính đang dần dần phát triển trong quá trình kết hợp Chủ nghĩa Mác—Lê-nin với thực tiễn cách mạng cụ thể của nước mình. Mặt khác, đế quốc Mỹ và đế quốc xã hội xét lại Liên-xô đã sa vào nạn khủng hoảng chính trị và kinh tế, khờn quẫn cả trong lẫn ngoài, không có lối thoát. Chúng mơ tưởng phân chia lại thế giới, vừa câu kết với nhau, vừa xâu xé lẫn nhau. Về mặt chống Trung-quốc, chống cộng sản, chống nhân dân, đàn áp phong trào giải phóng dân tộc và tiến hành chiến tranh xâm lược thì chúng phải hợp với nhau, thông đồng với nhau. Về mặt tranh giành nguyên liệu, thị trường, nước phụ thuộc, vị trí chiến lược quan trọng và phạm vi thế lực thì chúng lại lục đục với nhau, chèn lấn lẫn nhau. Chúng đều đang tăng cường quân sự, chuẩn bị gây chiến nhằm thực hiện dã tâm riêng của chúng.

Lê-nin đã từng vạch ra: chủ nghĩa đế quốc tức là chiến tranh. “Trên cơ sở kinh tế còn có chế độ tư hữu về tư liệu sản xuất, chiến tranh đế quốc chủ nghĩa là tuyệt đối không thể tránh khỏi được.” (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 22, trang 182) Lê-nin lại nhấn mạnh: “Chiến tranh đế quốc chủ nghĩa là đêm trước của cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa.” (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 25, trang 349) Những luận đoán khoa học này của Lê-nin chưa hề lỗi thời.

Gần đây, Mao Chủ tịch chỉ ra rằng: “Về vấn đề đại chiến thế giới, chẳng qua chỉ có hai khả năng: một là chiến tranh dẫn đến cách mạng, hai là cách mạng ngăn chặn chiến tranh.” Đó là vì thế giới thời nay còn có bốn mâu thuẫn lớn: mâu thuẫn giữa các dân tộc bị áp bức với chủ nghĩa đế

quốc và chủ nghĩa đề quốc xã hội; mâu thuẫn giữa giai cấp vô sản với giai cấp tư sản trong nội bộ các nước tư bản và xét lại; mâu thuẫn giữa các nước đề quốc với nước đề quốc xã hội và giữa các nước đề quốc với nhau; mâu thuẫn giữa các nước xã hội chủ nghĩa với chủ nghĩa đề quốc và chủ nghĩa đề quốc xã hội. Sự tồn tại và phát triển của các mâu thuẫn ấy nhất định sẽ dẫn đến cách mạng. Theo kinh nghiệm lịch sử trong cuộc đại chiến thế giới lần thứ nhất và lần thứ hai, có thể khẳng định rằng, nếu bọn đề quốc, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động các nước gán cuộc chiến tranh thế giới lần thứ ba lên đầu nhân dân thế giới thì chỉ có thể đẩy mạnh các mâu thuẫn đó phát triển nhanh chóng, thúc đẩy nhân dân toàn thế giới vùng lên làm cách mạng, chôn vùi hết thảy mọi bọn đề quốc, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động các nước.

Mao Chủ tịch dạy chúng ta rằng: “Tất cả các bọn phản động đều là hồ giấy.” “Về chiến lược ta phải coi thường tất cả kẻ địch, về chiến thuật ta phải coi trọng tất cả kẻ địch.” Chân lý vĩ đại này do Mao Chủ tịch vạch ra, đã cô vũ ý chí chiến đấu cách mạng của nhân dân toàn thế giới, đang chỉ dẫn chúng ta liên tiếp giành được thắng lợi trong cuộc đấu tranh chống bọn đế quốc, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động các nước.

Bản chất hồ giấy của đế quốc Mỹ đã bị nhân dân toàn thế giới vạch trần từ lâu. Đế quốc Mỹ, kẻ thù hung ác nhất của nhân dân toàn thế giới ngày càng xuống dốc. Sau khi lên cầm quyền, Ních-xơn đứng trước một xã hội thời nát đầy ung nhọt và nạn khủng hoảng kinh tế không sao tránh khỏi, vấp phải sự chống đối mạnh mẽ của nhân dân toàn thế giới và quần chúng nhân dân trong nước, đứng trước cục diện khó khăn là các nước đế

quốc chia năm xẻ bảy, gây chỉ huy của
đề quốc Mỹ ngày càng mất hiệu nghiệm.
Ních-xơn không nêu ra được một biện
pháp nào cả để giải quyết vấn đề, cũng
như tên tổng thống kỳ trước, hẳn đành
phải tiếp tục giờ những thủ đoạn hai mặt
phản cách mạng, bề ngoài làm ra bộ “yêu
chuộng hòa bình”, thực tế đang tăng cường
quân sự, chuẩn bị gây chiến với quy mô
lớn hơn nữa. Chi phí quân sự của Mỹ
mỗi năm một tăng. Cho đến nay, đề quốc
Mỹ vẫn còn chiếm đóng Đài-loan lãnh
thò nước ta. Chúng đưa quân xâm lược
sang rất nhiều nước, còn đặt hàng trăm
hàng nghìn căn cứ quân sự, thiết bị và
công trình quân sự ở khắp nơi trên thế
giới. Chúng sản xuất bao nhiêu là máy
bay, đại bác, bom hạt nhân, tên lửa.
Chúng làm tất cả những việc đó để làm
gì? Để dọa dẫm nhân dân, đàn áp nhân
dân, giết hại nhân dân, bá chiếm thế giới.
Mà làm như vậy, kết quả đã dẫn chúng

vào chỗ thù địch với nhân dân ở khắp nơi, vào vòng vây và thế chịu đòn của đồng đảo giai cấp vô sản và quần chúng nhân dân trên toàn thế giới, và nhất định sẽ dẫn đến cuộc cách mạng quy mô càng lớn hơn nữa trên toàn thế giới.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô cũng là hồ giầy. Bộ mặt đề quốc xã hội của chúng ngày càng lộ rõ. Ngay khi chủ nghĩa xét lại Khrư-rút-sốp vừa mới ngóc đầu dậy, Mao Chủ tịch, lãnh tụ vĩ đại của chúng ta đã nhìn thấy mối nguy hại nghiêm trọng của chủ nghĩa xét lại hiện đại đối với sự nghiệp cách mạng thế giới. Mao Chủ tịch lãnh đạo toàn Đảng cùng với Đảng lao động An-ba-ni đứng đầu là đồng chí Eng-ve Hốt-gia, người mác-xít lê-nin-nít vĩ đại và những người mác-xít lê-nin-nít chân chính trên toàn thế giới, đã đấu tranh kiên quyết với chủ nghĩa xét lại hiện đại trung tâm là bọn xét lại Liên-xô về mặt tư tưởng,

lý luận và chính trị, trong cuộc đấu tranh đó làm cho nhân dân toàn thế giới dần dần hiểu biết phân biệt Chủ nghĩa Mác—Lê-nin chân chính và giả hiệu, chủ nghĩa xã hội chân chính và giả hiệu, khiến cho chủ nghĩa xét lại Khrư-rút-sốp bị phá sản. Đồng thời, Mao Chủ tịch lãnh đạo Đảng ta đã kiên quyết phê phán đường lối xét lại của tên Lưu Thiệu-Kỳ đầu hàng bọn đế quốc, bọn xét lại hiện đại, bọn phản động các nước và dập tắt phong trào cách mạng các nước, đập tan tập đoàn xét lại phản cách mạng Lưu Thiệu-Kỳ, làm tròn nghĩa vụ quốc tế vô sản của Đảng ta.

Từ khi Bơ-rê-giơ-nép lên cầm quyền, gây chỉ huy của tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô ngày càng mất hiệu nghiệm, những khó khăn trong và ngoài nước mỗi ngày một trầm trọng, nên chúng càng điên cuồng thi hành chủ nghĩa đế quốc xã hội, chủ nghĩa phát xít xã hội.

Ở trong nước, chúng ráo riết đàn áp nhân dân Liên-xô, ráo riết phục hồi chủ nghĩa tư bản về mọi mặt. Ở ngoài nước, chúng ráo riết cầu kết với đế quốc Mỹ, ráo riết đàn áp cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước, ráo riết không chừa và bóc lột các nước Đông Âu và nước Cộng hòa nhân dân Mông-cô, ráo riết tranh giành với đế quốc Mỹ vùng Trung Đông và những khu vực khác, ráo riết đe dọa nước ta bằng sự xâm lược. Chúng đưa mấy chục vạn quân đi chiếm đóng Tiệp-khắc, chúng tiến hành sự khiêu khích vũ trang ở đảo Trân-bảo lãnh thổ nước ta, đó chính là hai cuộc biểu diễn xấu xa của bọn xét lại Liên-xô trong thời gian gần đây. Để bào chữa cho sự xâm lược và cướp đoạt của chúng, chúng rêu rao nào là “thuyết chủ quyền có hạn”, nào “thuyết chuyên chính quốc tế”, nào “thuyết đại gia đình xã hội chủ nghĩa”. Những mớ lý thuyết ấy nghĩa

là gì? Tức là chủ quyền của anh là “có hạn”, chủ quyền của chúng là vô hạn. Anh không chịu phục tùng ư? Chúng sẽ thi hành “chuyên chính quốc tế” đối với anh, nghĩa là thi hành chuyên chính đối với nhân dân các nước, để dựng nên cái “đại gia đình xã hội chủ nghĩa” do sa hoàng mới thống trị, tức là thuộc địa của chủ nghĩa đế quốc xã hội, chẳng khác gì với “trật tự mới ở châu Âu” của Hít-le, “khởi phồn thịnh đại Đông Á” của bọn quân phiệt Nhật-bản và “đại gia đình thế giới tự do” của Mỹ. Lê-nin từng kịch liệt lên án bọn phản bội Quốc tế thứ hai là “chủ nghĩa xã hội trên đầu lưỡi, chủ nghĩa đế quốc trên thực tế, tức chủ nghĩa cơ hội đã trở thành chủ nghĩa đế quốc.” (Lê-nin toàn tập, bản Trung văn, quyển 29, trang 458) Điều đó hoàn toàn thích hợp với tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô ngày nay do một dúm kẻ cầm quyền đi

con đường tư bản tổ chức nên. Chúng ta tin chắc rằng: giai cấp vô sản và đông đảo nhân dân Liên-xô vốn có truyền thống cách mạng vẻ vang nhất định sẽ vùng lên lật đổ tập đoàn gồm một dúm kẻ phản bội này. Đúng như Mao Chủ tịch đã chỉ ra: “Liên-xô là một nước xã hội chủ nghĩa đầu tiên, Đảng cộng sản Liên-xô là đảng do Lê-nin sáng lập. Mặc dù hiện nay quyền lãnh đạo của Đảng và Nhà nước Liên-xô đã bị bọn xét lại tiếm đoạt, song, tôi khuyên các đồng chí hãy vững lòng tin tưởng, đông đảo nhân dân, đông đảo đảng viên và cán bộ Liên-xô đều tốt và muốn làm cách mạng, ách thống trị của bọn xét lại sẽ không còn bao lâu nữa.”

Vì chính phủ Liên-xô đã một tay gây ra vụ vũ trang xâm phạm đảo Trân-bảo lãnh thổ nước ta, nên vấn đề biên giới Trung—Xô đã làm cho toàn thế giới chú

ý. Cũng như vấn đề biên giới giữa nước ta với một số nước láng giềng khác, vấn đề biên giới Trung—Xô là do lịch sử để lại. Đối với những vấn đề đó, Đảng và Chính phủ ta luôn luôn chủ trương thông qua con đường ngoại giao, tiến hành đàm phán nhằm đi tới giải quyết một cách công bằng hợp lý. Trước khi giải quyết, vẫn duy trì tình trạng hiện tại về biên giới, tránh mọi sự xung đột. Theo chủ trương đó, nước ta đã cùng với các nước láng giềng Miên-điện, Nê-pan, Pa-ki-xtan, Mông-cô, Áp-ga-ni-xtan v.v. lần lượt giải quyết tốt đẹp những vấn đề biên giới giữa nước ta và các nước đó. Chỉ còn vấn đề biên giới giữa Liên-xô, Ân-độ với nước ta cho đến nay vẫn chưa được giải quyết.

Về vấn đề biên giới Trung—Ân, Chính phủ ta đã đàm phán nhiều lần với chính phủ Ân-độ. Vì chính phủ phản động Ân-độ thừa kế chính sách xâm lược của

đề quốc Anh, không những đòi chúng ta công nhận “tuyên Mác Ma-hong” trái phép mà ngay các chính phủ phản động các thời Trung-quốc cũ cũng chưa hề công nhận, mà còn hòng tiến thêm một bước xâm chiếm vùng Ác-sai Sin xưa nay vẫn do nước ta quản trị, do đó chúng đã phá hoại cuộc đàm phán về biên giới Trung—Ấn, việc này mọi người đều biết rõ ràng.

Vấn đề biên giới Trung—Xô là do bọn đề quốc Nga sa hoàng xâm lược Trung-quốc gây nên. Nửa cuối thế kỷ 19, thời đó nhân dân hai nước Trung, Nga đều còn ở vào địa vị không có quyền, chính phủ sa hoàng đã tiến hành những hoạt động đề quốc xâm lược nhằm chia cắt Trung-quốc, gán ép cho Trung-quốc một loạt hiệp ước không bình đẳng, cắt mất một vùng lãnh thổ rộng lớn của Trung-quốc, ở nhiều nơi chúng còn vượt qua đường biên giới đã được quy định trong

các hiệp ước không bình đẳng, lần chiếm hơn nữa lãnh thổ Trung-quốc. Mác, Ăng-ghe-n và Lê-nin đã từng căm phẫn lên án hành động kẻ cướp đó. Ngày 27 tháng 9 năm 1920, Chính phủ xô-viết do Lê-nin vĩ đại lãnh đạo đã trình trọng tuyên bố: “Tất cả mọi hiệp ước mà trước đây chính phủ các thời Nga đã ký kết với Trung-quốc đều hoàn toàn vô giá trị, từ bỏ mọi lãnh thổ trước kia đã cướp của Trung-quốc và tất cả các tô giới Nga ở Trung-quốc, mọi cái mà chính phủ sa hoàng và giai cấp tư sản Nga đã cướp lấy ở Trung-quốc một cách tàn bạo đều sẽ vĩnh viễn trả lại cho Trung-quốc và không kèm theo điều kiện.” (xem bản “Tuyên bố của Chính phủ nước cộng hòa Liên minh xã hội chủ nghĩa xô-viết Nga đòi với chính phủ Trung-quốc”) Vì điều kiện lịch sử lúc bấy giờ, chính sách vô sản này của Lê-nin không thực hiện được.

Theo lập trường trước sau như một về vấn đề biên giới, ngay từ ngày 22 tháng 8 và ngày 21 tháng 9 năm 1960, Chính phủ nước ta đã hai lần chủ động đề nghị với chính phủ Liên-xô mở cuộc đàm phán để giải quyết vấn đề biên giới Trung—Xô. Năm 1964, hai bên Trung—Xô bắt đầu đàm phán tại Bắc-kinh. Mặc dù những hiệp ước có liên quan đến biên giới Trung—Xô hiện nay là những hiệp ước không bình đẳng do sa hoàng gán cho nhân dân Trung-quốc, chúng ta xuất phát từ nguyện vọng gìn giữ mối tình hữu nghị cách mạng giữa nhân dân hai nước Trung—Xô, vẫn chủ trương lấy những hiệp ước đó làm cơ sở để giải quyết vấn đề biên giới. Nhưng, tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô đã phản bội chính sách vô sản của Lê-nin, khư khư giữ lấy lập trường đề quốc xã hội của sa hoàng mới, không chịu thừa nhận những hiệp ước đó là những hiệp ước không bình đẳng, chúng

còn khăng khăng đòi nước ta công nhận phần lãnh thổ Trung-quốc đã bị chúng xâm chiếm một cách vi phạm hiệp ước và lãnh thổ Trung-quốc mà chúng mưu toan xâm chiếm đều thuộc về Liên-xô. Lập trường sô-vanh nước lớn và đề quốc xã hội đó của chính phủ Liên-xô đã phá hoại cuộc đàm phán.

Sau khi Bơ-rê-giơ-nép lên cầm quyền, tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô càng ráo riết phá hoại tình trạng hiện tại về biên giới, nhiều lần gây sự ở biên giới, bắn giết ngư dân, nông dân ta tay không tác sát, xâm phạm chủ quyền nước ta. Gần đây, chúng càng liên tiếp vũ trang xâm phạm đảo Trân-bảo lãnh thổ nước ta. Không thể nhẫn nhịn được nữa, bộ đội biên phòng của ta đành phải đánh trả lại để tự vệ, giáng những đòn địch đáng vào bọn xâm lược, đã bảo vệ lãnh thổ thiêng liêng của nước ta một cách thắng lợi. Để thoát khỏi

cảnh khờn quẩn của chúng, ngày 21 tháng 3, Cò-xư-ghin nêu ra muốn nói chuyện qua điện thoại với người lãnh đạo nước ta. Ngày 22 tháng 3, Chính phủ ta lập tức trả lời chúng bằng bị vong lục, nói rõ rằng: “Xét về quan hệ hai nước Trung—Xô hiện nay, việc liên hệ bằng điện thoại đã không thích hợp. Nếu chính phủ Liên-xô có việc gì cần nói, đề nghị nêu ra chính thức với Chính phủ Trung-quốc qua con đường ngoại giao.” Ngày 29 tháng 3, chính phủ Liên-xô ra bản tuyên bố, một mặt chúng vẫn giữ lấy lập trường kẻ xâm lược ngoan cố, mặt khác lại tỏ ý muốn nối lại cuộc “thương lượng”. Về việc đó, Chính phủ nước ta đang nghiên cứu rồi sẽ trả lời.

Chính sách đối ngoại của Đảng và Chính phủ ta trước sau như một là: Trên nguyên tắc của chủ nghĩa quốc tế vô sản, phát triển mọi quan hệ hữu nghị tương trợ hợp tác với các nước xã hội chủ nghĩa;

chi viện cuộc đấu tranh cách mạng của tất cả nhân dân bị áp bức và các dân tộc bị áp bức; trên cơ sở năm nguyên tắc tôn trọng lãnh thổ toàn vẹn và chủ quyền của nhau, không xâm phạm lẫn nhau, không can thiệp vào nội trị của nhau, bình đẳng và hai bên đều có lợi, chung sống hòa bình, tranh thủ chung sống hòa bình với các nước có chế độ xã hội khác nhau, chông lại chính sách xâm lược và chính sách gây chiến của chủ nghĩa đế quốc. Chính sách đối ngoại vô sản của chúng ta không phải là kẻ quyền biến nhất thời, mà là chính sách ta phải giữ vững và thí hành lâu dài. Trước đây chúng ta làm như thế, từ nay về sau vẫn kiên trì làm như vậy.

Xưa nay chúng ta chủ trương công việc nội bộ của các nước phải do nhân dân các nước đó tự giải quyết lấy. Bất kỳ nước lớn hay nước nhỏ, đảng lớn hay đảng nhỏ đều phải đặt quan hệ với nhau trên nguyên tắc bình đẳng, không can thiệp

vào nội trị của nhau. Để bảo vệ những nguyên tắc mác-xít lê-nin-nít đó, Đảng cộng sản Trung-quốc đã đấu tranh lâu dài chống chủ nghĩa sô-vanh nước lớn xấu xa của tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô, đó là sự thực mà mọi người đều biết. Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô nói thơn thớt “đảng anh em”, “nước anh em”, thực ra chúng tự coi mình là đảng cha, là sa hoàng mới có thể tùy ý xâm chiếm lãnh thổ của nước khác. Chúng không những tiến hành sự phá hoại và lật đổ đòi với Đảng cộng sản Trung-quốc, Đảng lao động An-ba-ni và các chính đảng mác-xít lê-nin-nít chân chính khác, mà đòi với tất cả những đảng hơi có ý kiến khác với chúng, đòi với tất cả các nước trong cái gọi là “đại gia đình xã hội chủ nghĩa” của chúng hơi có ý kiến khác với chúng, chúng đều tỏ thái độ rất hung hãn, làm đủ điều xấu xa từ việc đàn áp, phá hoại, lật đổ, thậm chí đưa quân đi

chiếm đóng cái gọi là “nước anh em” của chúng, bắt cóc thành viên của cái gọi là “đảng anh em” của chúng. Hành động kẻ cướp phát xít ấy của chúng đã quyết định chúng ắt sẽ bị diệt vong.

Bọn đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô cứ muốn “cô lập” Trung-quốc, đó là sự vè vang của Trung-quốc. Chúng điên cuồng chống Trung-quốc, cũng không thể đụng nổi một sợi chân lông của chúng ta, trái lại, càng làm cho nhân dân ta nêu cao tinh thần độc lập tự chủ, tự lực cánh sinh, phần đầu quật cường; đồng thời, lại chứng tỏ trước toàn thế giới rằng: Trung-quốc đã vạch rõ ranh giới với bọn đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô. Ngày nay, người quyết định vận mệnh thế giới, không phải là bọn đế quốc, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động các nước, mà là giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng các nước. Các chính đảng và tổ chức mác-xít lê-nin-

nít chân chính của các nước do những người tiên tiến vô sản tổ chức nên là lực lượng mới trời dậy, có tiến đó rộng lớn. Đảng cộng sản Trung-quốc kiên quyết đoàn kết với họ, kể vai chiến đấu. Chúng ta kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh của nhân dân An-ba-ni chống đế quốc và chống xét lại, kiên quyết ủng hộ nhân dân Việt-nam tiên hành đền cùng cuộc chiến tranh chống Mỹ, cứu nước, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân Lào, Thái-lan, Miến-điện, Mã-lai, In-đô-nê-xi-a, Ăn-độ, Pa-le-xtin và nhân dân các nước và các vùng khác ở châu Á, châu Phi và châu Mỹ la-tinh, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của giai cấp vô sản, thanh niên học sinh và quần chúng người da đen Mỹ chống tập đoàn thống trị Mỹ, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của giai cấp vô sản và nhân dân lao động Liên-xô lật đổ tập đoàn phản bội xét lại Liên-

xô, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Tiệp-khác và các nước khác chống chủ nghĩa đế quốc xã hội xét lại Liên-xô, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân Nhật, các nước Tây Âu và châu Đại-dương, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước trên thế giới, kiên quyết ủng hộ mọi cuộc đấu tranh chính nghĩa chống đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô xâm lược và áp bức. Tất cả các nước và nhân dân bị bọn đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô xâm lược, không chừa, can thiệp và bắt nạt hãy liên hợp lại, kết thành mặt trận thống nhất rộng rãi nhất, đánh đổ kẻ thù chung của chúng ta!

Chúng ta quyết không thể vì thắng lợi mà buông lơ tinh thần cảnh giác cách mạng của mình, quyết không thể coi thường nguy cơ của cuộc chiến tranh xâm lược đại quy mô do bọn đế quốc Mỹ và bọn

xét lại Liên-xô gây ra. Chúng ta phải chuẩn bị sẵn sàng và đầy đủ, chuẩn bị chúng đánh lớn, chuẩn bị chúng đánh sớm. Chuẩn bị chúng đánh bằng vũ khí thông thường, và cũng chuẩn bị chúng đánh lớn bằng vũ khí hạt nhân. Nói tóm lại, chúng ta phải chuẩn bị sẵn sàng. Mao Chủ tịch đã nói từ lâu rằng, người không đụng đến ta thì ta không đụng đến người, nếu người đụng đến ta thì ta ắt đụng đến người. Nếu chúng nhất định đánh, thì ta sẽ đánh đến cùng. Thắng lợi của cách mạng Trung-quốc là giành được trong chiến tranh. Hàng trăm triệu nhân dân Trung-quốc và Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc được vũ trang bằng Tư tưởng Mao Trạch-Đông và được tôi luyện qua cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, đã hạ quyết tâm, đồng thời đầy lòng tin tưởng ở thắng lợi, nhất định phải giải phóng Đài-loan lãnh thổ

thiên liêng của mình, nhất định phải tiêu diệt một cách kiên quyết, triệt để, sạch gọn và toàn bộ tất cả những kẻ xâm lược nào dám dền xâm phạm!

Mao Chủ tịch, lãnh tụ vĩ đại của chúng ta đã vạch rõ rằng: “Bọn xét lại Liên-xô và bọn đế quốc Mỹ đồng lõa với nhau, chúng đã làm bao nhiêu là việc xấu xa và bần thiu, nhân dân cách mạng toàn thế giới không thể nào tha thứ chúng được. Nhân dân các nước trên thế giới đang vùng lên. Một thời kỳ lịch sử mới chống bọn đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô đã bắt đầu.” Bất cứ là chiến tranh dẫn đến cách mạng, hay cách mạng ngăn chặn chiến tranh, bọn đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô đều chẳng sống được bao lâu nữa! Vô sản toàn thế giới liên hợp lại! Giai cấp vô sản và nhân dân bị áp bức, các dân tộc bị áp bức trên toàn thế giới liên hợp lại! Chôn vùi bọn đế quốc Mỹ, bọn xét lại Liên-xô và tay sai của chúng!

VIII. TOÀN ĐẢNG VÀ NHÂN DÂN TOÀN QUỐC ĐOÀN KẾT LẠI, GIÀNH LẤY THẮNG LỢI TO LỚN HƠN NỮA

Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 của Đảng đã được triệu tập trong giờ phút quan trọng của sự phát triển của lịch sử Đảng ta, trong giờ phút quan trọng của sự củng cố và phát triển của nền chuyên chính vô sản nước ta, và trong giờ phút quan trọng của sự phát triển của phong trào cộng sản quốc tế và cách mạng thế giới. Trong số đại biểu của Đại hội chúng ta, có những nhà cách mạng vô sản lão thành, cũng có rất nhiều lực lượng mới trỗi dậy. Chưa có lần Đại hội đại biểu nào của Đảng ta mà số đại biểu đảng viên công nhân công nghiệp, số đại biểu đảng viên bản nông và trung nông lớp dưới và số nữ đại biểu lại nhiều như vậy. Trong số đại biểu đảng viên

của Quân giải phóng nhân dân, có những lão chiến sĩ Hồng quân, cũng có những chiến sĩ mới. Lần đầu tiên, các đại biểu đảng viên trong Hồng vệ binh tham dự Đại hội đại biểu toàn quốc của Đảng. Số đại biểu đông như vậy, từ khắp nơi trong toàn quốc đến Bắc-kinh, đến với lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch, để cùng bàn bạc và quyết định việc lớn của Đảng và Nhà nước, điều đó đã đánh dấu Đại hội đại biểu của chúng ta là một đại hội tràn đầy sức sống, là một đại hội đoàn kết, là một đại hội thắng lợi.

Mao Chủ tịch dạy chúng ta rằng: “Nước nhà thống nhất, nhân dân đoàn kết, các dân tộc trong nước đoàn kết, đó là những đảm bảo căn bản làm cho sự nghiệp của chúng ta nhất định thắng lợi.” Trải qua cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, dưới ngọn cờ hồng vĩ đại Tư tưởng Mao Trạch-Đông, Tổ quốc ta được thống nhất hơn bao giờ hết, nhân dân

nước ta đã hình thành khối đại đoàn kết cách mạng hết sức rộng rãi. Khối đại đoàn kết đó, do giai cấp vô sản lãnh đạo, lấy liên minh công nông làm cơ sở, gồm các dân tộc anh em, gồm những nhân sĩ dân chủ yêu nước lâu nay đã làm những việc tốt cho sự nghiệp cách mạng và công cuộc xây dựng của Tổ quốc, gồm đồng bào kiều bào yêu nước ở nước ngoài và đồng bào yêu nước ở Hương-cảng và Áo-môn, gồm đồng bào yêu nước ở Đài-loan dưới sự áp bức và bóc lột của bọn phản động Mỹ—Tướng, gồm tất cả những người ủng hộ chủ nghĩa xã hội và yêu mến Tổ quốc xã hội chủ nghĩa. Chúng ta tin rằng, sau Đại hội đại biểu toàn quốc của Đảng lần này, dưới sự lãnh đạo của lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch, nhân dân các dân tộc cả nước ta nhất định sẽ đoàn kết chặt chẽ hơn nữa, giành lấy thắng lợi to lớn hơn nữa trong cuộc đấu tranh chống kẻ thù chung của chúng ta và trong

công cuộc xây dựng Tô quốc xã hội chủ nghĩa hùng mạnh.

Năm 1962, Mao Chủ tịch đã nói: “Từ nay trở đi, trong khoảng 50 năm đến 100 năm, là một thời đại vĩ đại mà chế độ xã hội trên thế giới sẽ biến đổi triệt để, là một thời đại long trời lở đất và không một thời đại lịch sử nào trước kia có thể sánh kịp. Sống trong thời đại như vậy, chúng ta phải sẵn sàng tiến hành một cuộc đấu tranh vĩ đại có nhiều đặc điểm khác nhau, so với những hình thức đấu tranh của thời đại trước kia.” Tương lai hùng vĩ do Mao Chủ tịch phác họa với tầm mắt nhìn xa thấy rộng đó đang soi sáng con đường tiền lên của chúng ta từ nay về sau và khích lệ tất cả những người mác-xít lê-nin-nít chân chính phấn đấu anh dũng cho lý tưởng vĩ đại thực hiện chủ nghĩa cộng sản.

Toàn Đảng đoàn kết lại, nhân dân toàn quốc đoàn kết lại, giương cao ngọn cờ hồng vĩ đại Tư tưởng Mao Trạch-Đông, phải có quyết tâm, không sợ hy sinh, vượt mọi khó khăn, giành lấy thắng lợi!

Thắng lợi vĩ đại của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản muôn năm!

Chuyên chính vô sản muôn năm!

Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 của Đảng muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc vĩ đại, vẻ vang và đúng đắn muôn năm!

Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin—Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại muôn năm!

Mao Chủ tịch, lãnh tụ vĩ đại của chúng ta muôn năm! Muôn năm! Muôn muôn năm!

THÔNG TRI

BAN CHẤP HÀNH TRUNG ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN TRUNG-QUỐC

(Ngày 16-5-1966)

Gửi các Trung ương cục, các cấp ủy Đảng bộ tỉnh, thành phố, khu tự trị, các Bộ ở Trung ương, các Đảng đoàn, Đảng ủy các ngành thuộc cơ quan Nhà nước và đoàn thể nhân dân, Tổng cục chính trị Quân giải phóng nhân dân,

Trung ương quyết định hủy bỏ “Đề cương báo cáo về vấn đề thảo luận học thuật hiện nay của Tiểu ban cách mạng

văn hóa 5 người” đã được chuẩn y và phát đi ngày 12-2-1966, giải tán “Tiểu ban cách mạng văn hóa 5 người” trước đây và những cơ quan làm việc của nó, thành lập Tiểu ban cách mạng văn hóa mới trực thuộc Ban thường vụ Bộ chính trị. Cái gọi là đề cương báo cáo của “Tiểu ban 5 người” là hoàn toàn sai, nó đã đi ngược lại đường lối cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa do Trung ương và đồng chí Mao Trạch-Đông đề ra, đi ngược lại phương châm chỉ đạo về văn để giai cấp và đấu tranh giai cấp trong xã hội xã hội chủ nghĩa của Hội nghị toàn thể lần thứ 10 Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 họp năm 1962. Với mảnh lời lá mặt lá trái, bản đề cương kịch liệt chống lại cuộc Đại cách mạng văn hóa do đồng chí Mao Trạch-Đông đích thân phát động và lãnh đạo, kịch liệt chống lại chỉ thị về phê phán Ngô

Hàm của đồng chí Mao Trạch-Đông tại Hội nghị công tác của Trung ương họp từ tháng 9 tới tháng 10 năm 1965 (tức Hội nghị Ban thường vụ Bộ chính trị Trung ương có các đồng chí phụ trách các Trung ương cục tham dự).

Cái gọi là đề cương báo cáo của “Tiểu ban 5 người” thực ra chỉ là đề cương báo cáo của một mình Bành Chân, do Bành Chân nặn ra theo ý kiến của y, không cho đồng chí Khang Sinh và những đồng chí khác trong “Tiểu ban 5 người” biết. Một văn kiện gồm những vấn đề quan trọng liên quan tới toàn cục cách mạng xã hội chủ nghĩa như vậy, mà Bành Chân không hề đem ra thảo luận, bàn bạc trong “Tiểu ban 5 người”, không trưng cầu ý kiến của một Đảng bộ địa phương nào, không nói rõ muốn coi đó là văn kiện chính thức của Trung ương, để trình Trung ương xét duyệt, hơn nữa lại không được sự đồng ý của đồng chí Mao Trạch-

Đông, Chủ tịch Trung ương Đảng. Y đã dùng thủ đoạn rất không chính đáng, độc đoán ngang tàng, lạm dụng chức quyền, mạo danh Trung ương, vội vã gửi cho toàn Đảng.

Những sai lầm chính của bản đề cương như sau:

(1) Bản đề cương đứng trên lập trường tư sản, dùng thẻ giới quan tư sản để nhận xét tình hình và tính chất của cuộc phê phán học thuật hiện nay, hoàn toàn đảo lộn quan hệ địch ta. Nước ta đang đứng trước cao trào của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản vĩ đại. Cao trào này đã giáng mạnh vào mọi trận địa tư tưởng và trận địa văn hóa mục nát của giai cấp tư sản và tàn dư phong kiến còn giữ lại. Bản đề cương không có vũ toàn Đảng phóng tay phát động đông đảo quần chúng công nông binh và các chiến sĩ văn hóa vô sản tiếp tục xung phong tiên tới, mà ra sức kéo phong trào này sang

phía hữu. Bản đề cương đã dùng những lời lẽ lộn xộn, mâu thuẫn và giả dối, làm lu mờ cuộc đấu tranh giai cấp gay gắt trên mặt trận văn hóa và tư tưởng hiện nay, đặc biệt làm lu mờ mục đích của cuộc đấu tranh lớn này là phê phán Ngô Hàm và một số lớn kẻ đại diện cho giai cấp tư sản chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội (ở Trung ương và các cơ quan Trung ương, các tỉnh, thành phố và khu tự trị, đều có những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản như vậy). Bản đề cương không dám động tới vấn đề bãi quan là vấn đề cốt tử trong vở kịch *Hải Thụy bãi quan* của Ngô Hàm mà Mao Chủ tịch đã nhiều lần vạch ra, che giấu tính chất nghiêm trọng về chính trị của cuộc đấu tranh này.

(2) Bản đề cương đi ngược lại luận điểm căn bản của Chủ nghĩa Mác là mọi cuộc đấu tranh giai cấp đều là đấu tranh chính trị. Khi trên báo chí vừa đề cập

tới vấn đề chính trị trong vở kịch *Hải Thụy bãi quan* của Ngô Hàm, các tác giả của bản đề cương liên công nhiên nêu lên rằng “việc thảo luận trên báo chí không nên bó hẹp trong vấn đề chính trị, mà phải thảo luận đầy đủ các vấn đề thuộc về lý luận học thuật”. Trong nhiều trường hợp, chúng lại tuyên bố rằng, trong việc phê phán Ngô Hàm, không được nói tới vấn đề cốt tử, không được nói tới vấn đề bãi quan bọn cơ hội hữu khuynh tại Hội nghị Lư-sơn năm 1959, không được nói tới vấn đề chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội của Ngô Hàm và bọn đồng lõa. Đồng chí Mao Trạch-Đông thường dạy chúng ta, cuộc đấu tranh về hình thái ý thức với giai cấp tư sản, là cuộc đấu tranh giai cấp lâu dài, không thể hấp tấp đưa ra một kết luận chính trị là có thể giải quyết được. Bành Chân đã cò tình bịa đặt, nói với nhiều người rằng, Chủ tịch nói là hai tháng

sau thì có thể đi đến kết luận chính trị về cuộc phê phán Ngô Hàm. Y còn nói, hai tháng sau hãy nói tới vấn đề chính trị. Mục đích của y là, muốn lái cuộc đấu tranh chính trị trong lĩnh vực văn hóa vào cái gọi là thảo luận “học thuật thuần túy” mà giai cấp tư sản thường rêu rao. Rất rõ ràng đó là chông lại việc đặt chính trị vô sản lên hàng đầu, mà muốn đặt chính trị tư sản lên hàng đầu.

(3) Bản đề cương đặc biệt nhấn mạnh cái gọi là “phóng”, nhưng lại giở thủ đoạn xuyên tạc trắng trợn, hoàn toàn bóp méo phương châm phóng mà đồng chí Mao Trạch-Đông đã trình bày tại Hội nghị công tác tuyên truyền toàn quốc của Đảng tháng 3 năm 1957, xóa nhòa nội dung giai cấp của phương châm phóng. Chính khi trình bày vấn đề này, đồng chí Mao Trạch-Đông đã vạch rõ: “Chúng ta còn phải đấu tranh lâu dài với tư tưởng tư sản và tiêu

tư sản. Không hiểu rõ tình hình đó, bỏ rơi đấu tranh tư tưởng là sai lầm. Hễ là tư tưởng sai lầm, hễ là cỏ độc, hễ là yêu ma quỷ quái, đều phải phê phán, quyết không để chúng tự do lan tràn.” Người lại nói: “phóng, tìc là phóng tay để mọi người phát biểu ý kiến, để mọi người dám nói, dám phê bình, dám tranh luận”. Nhưng bản đề cương lại đòi lập “phóng” với việc giai cấp vô sản vạch trần lập trường phản động của giai cấp tư sản. Cái gọi là “phóng” trong bản đề cương là tự do hóa của giai cấp tư sản, chỉ cho phép giai cấp tư sản phóng, không cho phép giai cấp vô sản phóng, không cho phép giai cấp vô sản đập lại giai cấp tư sản, bao che cho kẻ đại diện của giai cấp tư sản phản động như bọn Ngô Hàm. Cái gọi là “phóng” trong bản đề cương là chông lại Tư tưởng Mao Trạch-Đông, đáp ứng nhu cầu của giai cấp tư sản.

(4) Khi chúng ta bắt đầu đập lại cuộc tấn công điên cuồng của giai cấp tư sản, thì những tác giả của bản đề cương lại nêu ra khẩu hiệu “mọi người bình đẳng trước chân lý”. Đó là khẩu hiệu của giai cấp tư sản. Chúng dùng khẩu hiệu này che chở cho giai cấp tư sản, chống lại giai cấp vô sản, chống lại Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, chống lại Tư tưởng Mao Trạch-Đông, hoàn toàn phủ nhận tính giai cấp của chân lý. Trong cuộc đấu tranh giữa giai cấp vô sản và giai cấp tư sản, giữa chân lý của Chủ nghĩa Mác với luận điệu hoang đường của giai cấp tư sản và tất cả các giai cấp bóc lột khác, nếu gió đông không thổi bạt gió tây, thì gió tây sẽ thổi bạt gió đông, hoàn toàn không có sự bình đẳng gì cả. Cuộc đấu tranh của giai cấp vô sản đối với giai cấp tư sản, sự chuyên chính của giai cấp vô sản đối với giai cấp tư sản, sự chuyên chính của giai cấp vô

sản trong kiến trúc thượng tầng bao gồm các lĩnh vực văn hóa, việc giai cấp vô sản tiếp tục quét sạch những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản chui vào Đảng cộng sản phát cờ hồng chống lại cờ hồng v.v. trên những vấn đề căn bản ấy, chẳng lẽ lại có thể cho phép có sự bình đẳng được sao? Trong mấy chục năm qua, bọn xã hội dân chủ cũ, và trong mười mấy năm nay, bọn xét lại hiện đại không bao giờ chịu đề cho giai cấp vô sản có sự bình đẳng nào với giai cấp tư sản. Chúng hoàn toàn phủ nhận lịch sử mấy nghìn năm của loài người là lịch sử đấu tranh giai cấp, hoàn toàn phủ nhận cuộc đấu tranh giai cấp của giai cấp vô sản đối với giai cấp tư sản, hoàn toàn phủ nhận cuộc cách mạng và sự chuyên chính của giai cấp vô sản đối với giai cấp tư sản. Trái lại, chúng là tay sai

trung thành của giai cấp tư sản và bọn đế quốc, cùng với giai cấp tư sản và bọn đế quốc kiên trì hệ thống tư tưởng của giai cấp tư sản, áp bức và bóc lột giai cấp vô sản, kiên trì chế độ xã hội tư bản chủ nghĩa, chống lại hệ thống tư tưởng của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin và chế độ xã hội xã hội chủ nghĩa. Chúng là một lũ phản cách mạng chống cộng sản, chống nhân dân, cuộc đấu tranh giữa chúng với chúng ta là cuộc đấu tranh một mất một còn, không thể mảy may nói đến bình đẳng gì hết. Vì vậy, cuộc đấu tranh của chúng ta với chúng cũng chỉ có thể là cuộc đấu tranh một mất một còn, quan hệ giữa chúng ta với chúng quyết không phải là quan hệ bình đẳng gì, mà là quan hệ giữa giai cấp này áp bức giai cấp khác, tức là quan hệ độc tài hoặc chuyên chính của giai cấp vô sản đối

với giai cấp tư sản, chứ không thề là quan hệ gì khác, chẳng hạn như cái gọi là quan hệ bình đẳng, quan hệ chung sống hòa bình giữa giai cấp bị bóc lột với giai cấp bóc lột, quan hệ nhân nghĩa đạo đức v.v.

(5) Bản đề cương viết: “không những phải áp đảo đòi phương về chính trị, mà còn phải thực sự vượt xa và áp đảo đòi phương về trình độ học thuật và nghiệp vụ”. Tư tưởng không phân rõ ranh giới giai cấp trong lĩnh vực học thuật ấy, cũng rất sai lầm. Giai cấp vô sản đã nắm vững chân lý về mặt học thuật, chân lý của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, chân lý của Tư tưởng Mao Trạch-Đông, đã vượt xa và áp đảo giai cấp tư sản từ lâu. Bản đề cương nêu ra như vậy, chứng tỏ tác giả đã thổi phồng và tăng bồng cái gọi là “quyền uy học thuật” của giai cấp tư sản, căm thù và đè nén một số lực lượng mới này nờ, có tính

chiến đấu, đại biểu cho giai cấp vô sản chúng ta trong giới học thuật.

(6) Mao Chủ tịch thường nói, không phá thì không xây được. Phá tức là phê phán, là cách mạng. Phá, thì phải nói lý lẽ, nói lý lẽ tức là xây, phá phải đi trước, xây cũng ở trong đó rồi. Chủ nghĩa Mác—Lênin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông chính là xây dựng và không ngừng phát triển trong cuộc đấu tranh phá bỏ hệ thống tư tưởng tư sản. Nhưng bản đề cương này lại nhấn mạnh: “không có xây, thì không thể đạt tới chỗ phá một cách thật sự và triệt để”. Điều đó thực tế là không cho phép phá bỏ tư tưởng tư sản, không cho phép xây dựng tư tưởng vô sản, là chông đời lại tư tưởng của Mao Chủ tịch, đi ngược lại cuộc đấu tranh cách mạng của chúng ta mà mục tiêu là kiên quyết đập tan hình thái ý thức tư sản trên mặt trận văn hóa, và như vậy là

không cho phép giai cấp vô sản làm cách mạng.

(7) Bản đề cương nêu ra “không nên vũ đoán và lấy thẻ đề người như bọn học phiệt”, và nói: “để phòng những người làm công tác học thuật phái tả đi lên con đường chuyên gia tư sản và học phiệt”. Thẻ nào là “học phiệt”? Ai là “học phiệt”? Chẳng lẽ giai cấp vô sản không cần chuyên chính, không cần áp đảo giai cấp tư sản? Chẳng lẽ học thuật của giai cấp vô sản không cần áp đảo và tiêu diệt học thuật của giai cấp tư sản? Chẳng lẽ học thuật của giai cấp vô sản áp đảo và tiêu diệt học thuật tư sản, lại là “học phiệt”? Bản đề cương chia thẳng mũi nhọn vào phái tả vô sản, rõ ràng là muốn chụp cho những người mác-xít lê-nin-nít cái mũ “học phiệt”, ủng hộ bọn học phiệt tư sản chính công, duy trì địa vị lũng đoạn lung lay sắp đổ của chúng trong giới học thuật. Thật

ra, chính những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng ủng hộ bọn học phiệt tư sản, những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản chui vào Đảng che chở cho bọn học phiệt tư sản, mới là những tên đảng phiệt to đầu không đọc sách, không xem báo, không tiếp xúc với quần chúng, không có học thức gì, lạm dụng danh nghĩa của Đảng, chỉ dựa vào “vũ đoán và ý thế dè người”.

(8) Với dụng tâm độc địa, các tác giả của bản đề cương cố ý khuấy đục nước, làm lẫn lộn trận tuyến giai cấp, đánh lạc mục tiêu đấu tranh, để ra việc phải tiến hành “chỉnh phong” đối với “phái tả kiên định”. Chúng vội vã tung ra bản đề cương này, mục đích nhằm chỉnh phái tả vô sản. Chúng chuyên thu thập tài liệu của phái tả, tìm mọi cách kích phái tả, và còn mưu toan mượn danh nghĩa “chỉnh phong” để kích phái tả hơn

nữa và hòng làm tan rã hàng ngũ phái tả. Chúng công nhiên chống lại phương châm của Mao Chủ tịch để ra rõ ràng là phải bảo vệ phái tả, ủng hộ phái tả, nhân mạnh việc xây dựng và mở rộng hàng ngũ phái tả. Mặt khác, chúng lại phong cho những kẻ đại diện của giai cấp tư sản, bọn xét lại và bọn phản bội chui vào hàng ngũ Đảng là “phái tả kiên định”, và bao che cho bọn này. Chúng dùng thủ đoạn đó, hòng làm tăng chí khí của phái hữu tư sản, diệt uy thế của phái tả vô sản. Chúng vô cùng căm thù giai cấp vô sản, hết lòng yêu mến giai cấp tư sản. Đó chính là quan điểm bác ái tư sản của các tác giả bản đề cương.

(9) Trong lúc giai cấp vô sản vừa bắt đầu mở cuộc đấu tranh mới quyết liệt vào những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản trên mặt trận tư tưởng, hơn nữa trong lúc nhiều phía, nhiều nơi còn chưa bắt đầu tham gia đấu tranh, hoặc đấu

tranh đã bắt đầu, nhưng tuyệt đại đa số Đảng bộ vẫn không thông hiểu chút nào vai trò lãnh đạo của mình đối với cuộc đấu tranh vĩ đại này và tỏ ra không hề kiên quyết và hoàn toàn bất lực, thì bản đề cương lại nhân mạnh nhiều lần rằng trong đấu tranh phải có cái gọi là “có lãnh đạo”, phải “cẩn thận”, phải “thận trọng”, phải “qua sự chuẩn y của cơ quan lãnh đạo hữu quan”, những cái đó đều nhằm đặt ra nhiều khuôn phép cho phái tả vô sản, trói buộc tay chân họ lại, tạo ra mọi trở ngại cho cuộc cách mạng văn hóa vô sản. Tóm lại, chúng định vội vã kìm hãm phong trào, mở cuộc phản công báo thù. Các tác giả bản đề cương vô cùng thù ghét những bài của phái tả vô sản đăng trên báo đập lại bọn “quyền uy” phản động tư sản, còn những bài chưa đăng, thì chúng vứt vào một xó. Song đối với tất cả những thứ yêu

ma qui quái thì chúng lại phóng tay cho ra thả cửa, nhiều năm nay, những thứ đó đầy dẫy trên các báo, đài phát thanh, tạp chí, sách giáo khoa, diễn văn, tác phẩm văn nghệ, điện ảnh, sân khấu, khúc nghệ, mỹ thuật, âm nhạc và vũ đạo v.v. của chúng ta. Chúng không bao giờ nêu lên vấn đề phải chịu sự lãnh đạo của giai cấp vô sản, và cũng không dợi một sự chuẩn y nào. Qua sự so sánh đó, có thể thấy rằng, các tác giả bản đề cương đã đứng ở vị trí nào rồi.

(10) Cuộc đấu tranh hiện nay là vấn đề chấp hành hay chống lại đường lối cách mạng văn hóa của đồng chí Mao Trạch-Đông. Nhưng, bản đề cương lại viết: “Chúng ta phải thông qua cuộc đấu tranh này, dưới sự chỉ dẫn của Tư tưởng Mao Trạch-Đông, mở ra con đường giải quyết vấn đề đó (chỉ “việc triệt để thanh toán tư tưởng tư sản trong lĩnh

vực học thuật"). Từ lâu, các trước tác của đồng chí Mao Trạch-Đông như: *Bản về chủ nghĩa dân chủ mới*, *Bài nói chuyện tại cuộc tọa đàm văn nghệ ở Diên-an*, *Bức thư gửi cho viện Bình kịch Diên-an sau khi xem vở kịch «Buộc phải lên Lương-sơn»*, *Về vấn đề giải quyết đúng đắn những mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân*, *Bài nói chuyện tại Hội nghị công tác tuyên truyền toàn quốc của Đảng cộng sản Trung-quốc*, đã mở đường cho giai cấp vô sản chúng ta trên mặt trận văn hóa tư tưởng. Nhưng, bản đề cương lại cho rằng, Tư tưởng Mao Trạch-Đông chưa mở đường cho chúng ta, cần phải mở con đường mới. Bản đề cương hòng giương lá cờ "dưới sự chỉ dẫn của Tư tưởng Mao Trạch-Đông" làm chiêu bài, mở ra con đường ngược lại với Tư tưởng Mao Trạch-Đông, tức là con đường xét lại hiện đại, cũng tức là con đường phục hồi của giai cấp tư sản.

Tóm lại, bản đề cương ấy phản đối tiền hành đền cùng cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa, chống lại đường lối cách mạng văn hóa của Trung ương Đảng đứng đầu là đồng chí Mao Trạch-Đông, đả kích phá tả vô sản, bao che phá hủy tư sản, chuẩn bị dư luận cho giai cấp tư sản phục hồi. Bản đề cương ấy là sự phản ánh của tư tưởng tư sản ở trong Đảng, là chủ nghĩa xét lại trăm phần trăm. Đấu tranh với đường lối xét lại này, nhất định không phải là một việc nhỏ, mà là một việc lớn hàng đầu có liên quan đền vận mệnh của Đảng và Nhà nước chúng ta, liên quan đền tiến độ của Đảng và Nhà nước chúng ta, liên quan đền bộ mặt sau này của Đảng và Nhà nước chúng ta, và cũng liên quan đền cách mạng thế giới.

Các cấp ủy Đảng phải ngừng ngay việc thi hành “Bản đề cương báo cáo về vấn đề thảo luận học thuật hiện nay của

Tiểu ban cách mạng văn hóa 5 người". Toàn Đảng phải tuân theo chỉ thị của đồng chí Mao Trạch-Đông, gương cao ngọn cờ cách mạng văn hóa vô sản, triệt để vạch trần lập trường phản động tư sản của những kẻ gọi là "quyền uy học thuật" chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội, triệt để phê phán tư tưởng phản động tư sản trong các giới học thuật, giáo dục, báo chí, văn nghệ, xuất bản, cướp quyền lãnh đạo trong những lĩnh vực văn hóa đó. Mà muốn làm được việc này, thì phải đồng thời phê phán những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản chui vào Đảng, chính quyền, quân đội, và các giới thuộc lĩnh vực văn hóa, loại trừ chúng ra, thay đổi chức vụ của một số. Nhất là không được đề những người đó làm công tác lãnh đạo cách mạng văn hóa. Trước đây và hiện nay quả thực có rất nhiều

người trong bọn họ làm công tác này, đó là việc hết sức nguy hiểm.

Những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản chui vào trong Đảng, chính quyền, quân đội và giới văn hóa, là bọn xét lại phản cách mạng, một khi thời cơ chín muồi, chúng sẽ cướp chính quyền, biến chuyên chính vô sản thành chuyên chính tư sản. Trong số đó, có những tên đã bị chúng ta nhận ra, có những tên chưa bị nhận ra, có những tên đang được chúng ta tin cậy và bồi dưỡng thành những người kế tục sự nghiệp của chúng ta, tỷ dụ những tên như Khe-rút-sốp, chúng đang nằm bên cạnh chúng ta, các cấp ủy Đảng phải chú ý đầy đủ đến điểm này.

Thông tri này, kèm theo văn kiện sai lầm do Trung ương phát đi ngày 12 tháng 2 năm 1966, gửi tới cấp huyện ủy, Đảng ủy cơ quan văn hóa và Đảng ủy cấp trung

đoàn trong quân đội, để mọi người thảo luận xem văn kiện nào sai, văn kiện nào đúng, nhận xét của mình ra sao, có những thành tích gì và có những sai lầm gì.

**QUYẾT ĐỊNH
CỦA BAN CHẤP HÀNH TRUNG
ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN
TRUNG-QUỐC VỀ CUỘC ĐẠI
CÁCH MẠNG VĂN HÓA VÔ SẢN**

(Thông qua ngày 8-8-1966)

**I. GIAI ĐOẠN MỚI CỦA CUỘC
CÁCH MẠNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA**

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đang tiến hành hiện nay, là một cuộc cách mạng lớn xoáy tận tâm hồn người ta, là một giai đoạn mới phát triển càng sâu rộng của cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa ở nước ta.

Tại Hội nghị toàn thể lần thứ 10 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8, đồng chí Mao Trạch-Đông từng nói: Phàm muốn lật đổ một chính quyền, bao giờ cũng phải gây dư luận trước, làm công tác về mặt hình thái ý thức trước. Giai cấp cách mạng như vậy, giai cấp phản cách mạng cũng như vậy. Thực tiễn chứng tỏ luận đoán đó của đồng chí Mao Trạch-Đông là hoàn toàn đúng đắn.

Giai cấp tư sản tuy đã bị lật đổ, nhưng chúng còn mưu toan dùng tư tưởng cũ, văn hóa cũ, phong tục cũ, tập quán cũ của giai cấp bóc lột để đục khoét quần chúng, chinh phục lòng người, cố sức đạt tới mục đích phục hồi của chúng. Ngược lại, giai cấp vô sản phải kiên quyết đập lại mọi sự khiêu chiến của giai cấp tư sản trong lĩnh vực hình thái ý thức, dùng tư tưởng mới, văn hóa mới, phong tục mới và tập quán mới của giai cấp vô sản để thay đổi bộ mặt tinh thần của cả

xã hội. Hiện nay, mục đích của chúng ta là đầu gục những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản, phê phán bọn “quyền uy” về học thuật phản động tư sản, phê phán hình thái ý thức của giai cấp tư sản và mọi giai cấp bóc lột khác, cải cách giáo dục, cải cách văn nghệ, cải cách tất cả những kiến trúc thượng tầng không thích ứng với cơ sở kinh tế xã hội chủ nghĩa, để có lợi cho việc củng cố và phát triển chế độ xã hội chủ nghĩa.

II. TRÀO LƯU CHÍNH VÀ QUANH CO

Đông đảo công nông binh, trí thức cách mạng và cán bộ cách mạng là quân chủ lực của cuộc Đại cách mạng văn hóa này. Một số đông thanh thiếu niên cách mạng vốn không tên tuổi gì đã trở thành những chiến sĩ tiên phong dũng cảm. Họ có khí phách, có trí tuệ. Họ dùng hình thức

viết báo chữ to, tranh luận rộng rãi, nói hết nói thẳng, triệt để vạch trần và phê phán, kiên quyết tấn công những kẻ đại biểu công khai hoặc ẩn nấp của giai cấp tư sản. Trong phong trào cách mạng lớn như vậy, họ khó tránh khỏi mắc khuyết điểm này nọ, nhưng phương hướng lớn cách mạng của họ trước sau là đúng đắn. Đó là trào lưu chính của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đang tiếp tục tiến lên theo phương hướng lớn đó.

Đã là cách mạng thì cách mạng văn hóa không thể tránh khỏi vấp phải trở lực. Trở lực đó chủ yếu là do những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản chui vào Đảng gây ra, đồng thời cũng do thế lực tập quán xã hội cũ gây ra. Trở lực đó hiện nay còn khá lớn và khá ngoan cố. Song, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đã là một xu thế tất nhiên, không gì có thể ngăn cản được. Nhiều sự thật đã chứng

tò, chỉ cần phát động quần chúng đầy đủ thì trở lực đó sẽ rất mau chóng bị phá tan.

Vì trở lực tương đối lớn, cuộc đấu tranh có thể lặp đi lặp lại, thậm chí có thể lặp đi lặp lại nhiều lần. Song, sự lặp đi lặp lại đó không có hại gì. Nó sẽ làm cho giai cấp vô sản và quần chúng lao động khác, nhất là lứa tuổi thanh niên được rèn luyện, rút ra bài học kinh nghiệm, hiểu rõ con đường cách mạng là quanh co, không bằng phẳng.

III. LẦY “DÁM” LÀM ĐẤU, PHÓNG TAY PHÁT ĐỘNG QUẦN CHÚNG

Vận mệnh của cuộc Đại cách mạng văn hóa này quyết định ở chỗ ban lãnh đạo của Đảng có dám phóng tay phát động quần chúng hay không.

Sự lãnh đạo của tổ chức các cấp Đảng đòi với phong trào cách mạng văn hóa hiện nay, có bốn tình hình.

(1) Đứng trên hàng đầu của phong trào, dám phóng tay phát động quần chúng. Họ là những chiến sĩ cộng sản ngoan cường, lấy “dám” làm đầu, là học trò tốt của Mao Chủ tịch. Họ để xướng viết báo chữ to, tranh luận rộng rãi, khuyến khích quần chúng vạch mặt mọi lũ yêu ma quỷ quái, đồng thời cũng khuyến khích quần chúng phê bình những khuyết điểm và sai lầm trong công tác của mình. Sự lãnh đạo đúng đắn đó chính là do đặt chính trị vô sản lên hàng đầu, do Tư tưởng Mao Trạch-Đông dẫn đầu.

(2) Đòi với việc lãnh đạo cuộc đấu tranh vĩ đại này, có nhiều người phụ trách các đơn vị vẫn không thông hiểu chút nào, không hề kiên quyết, rất không tận lực, vì thế mà trở nên yếu ớt bất lực. Họ

lây “sợ” làm đầu, khur khur giữ lây những khuôn phép cũ, không muốn phá bỏ những quy cách cũ, không cầu tiến bộ. Đòi với những trật tự mới cách mạng của quán chúng, họ cảm thấy đột ngột, đên nổi lãnh đạo lạc hậu với tình hình, đi sau quán chúng.

(3) Có một số người phụ trách các đơn vị, ngày thường có những sai lầm này nọ, họ càng lây “sợ” làm đầu, sợ quán chúng đứng lên nắm lây sai lầm của họ. Thực ra, chỉ cần họ thực thà tự phê bình, tiếp nhận sự phê bình của quán chúng, thì sẽ được Đảng và quán chúng tha thứ. Nếu không làm như vậy, họ sẽ tiếp tục phạm sai lầm, đên nổi trở thành hòn đá cản đường trong phong trào quán chúng.

(4) Có một số đơn vị bị không chế trong tay những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản chui vào Đảng. Bọn này rất sợ quán chúng đứng lên vạch mặt chúng,

vì thế chúng tìm đủ mọi cơ để áp chế phong trào quần chúng. Chúng dùng thủ đoạn đánh lạc mục tiêu, đảo lộn trắng đen, hòng dẫn phong trào vào con đường sai lầm. Khi đã cảm thấy hết sức cô lập và thật không làm ăn gì được nữa, chúng còn tiền thêm một bước giờ âm mưu, bắn tên ngấm, phao tin nhảm, ra sức làm lẫn lộn ranh giới giữa cách mạng và phản cách mạng, đá kích pháí cách mạng.

Yêu cầu của Trung ương Đảng đối với các cấp ủy Đảng bộ là, phải kiên trì sự lãnh đạo đúng đắn, lấy "dám" làm đầu, phóng tay phát động quần chúng, thay đổi tình trạng yếu ớt bất lực, khuyến khích những đồng chí có sai lầm mà muốn sửa chữa hãy bỏ ba lô xuống, tham gia chiến đấu, gạt bỏ những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản, giành quyền lãnh đạo nơi đó về tay pháí cách mạng vô sản.

IV. ĐỀ CHO QUẦN CHÚNG TỰ GIÁO DỤC MÌNH TRONG PHONG TRÀO

Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, chỉ có thể đề cho quần chúng tự giải phóng mình, quyết không được dùng cách bao biện làm thay.

Phải tin tưởng quần chúng, dựa vào quần chúng, tôn trọng tinh thần sáng tạo của quần chúng. Phải bỏ cái “sợ” đi. Không nên sợ rối loạn. Mao Chủ tịch thường dạy chúng ta, cách mạng không thể nào lại nhã nhặn ung dung, văn vẻ lịch sự được, không thể nào lại ôn hòa, hiền lành, kính nể, dè dặt và khiêm nhượng được. Phải đề cho quần chúng tự giáo dục mình, phân biệt cái nào đúng, cái nào sai, cách làm nào đúng, cách làm nào sai trong phong trào đại cách mạng này.

Phải vận dụng đầy đủ những hình thức như viết báo chữ to, tranh luận rộng rãi,

nói hết nói thẳng, để cho quần chúng trình bày quan điểm đúng, phê phán ý kiến sai, vạch mặt mọi lũ yêu ma quỷ quái. Như vậy, mới có thể làm cho đồng đảo quần chúng nâng cao giác ngộ, phát triển tài năng, phân biệt phải trái, phân rõ địch ta trong cuộc đấu tranh.

V. KIÊN QUYẾT CHẤP HÀNH ĐƯỜNG LỐI GIAI CẤP CỦA ĐẢNG

Ai là kẻ thù của chúng ta? Ai là bạn của chúng ta? Đây là vấn đề quan trọng bậc nhất của cách mạng, cũng là vấn đề quan trọng bậc nhất của cuộc Đại cách mạng văn hóa.

Ban lãnh đạo của Đảng phải khéo phát hiện phải tả, phát triển và tăng cường hàng ngũ phải tả, kiên quyết dựa vào phải tả cách mạng. Như vậy mới có thể hoàn

toàn cô lập phái hữu phản động nhất, tranh thủ phái trung gian, đoàn kết đại đa số trong phong trào, và trải qua phong trào, cuối cùng đi tới đoàn kết trên 95% cán bộ và trên 95% quần chúng.

Tập trung lực lượng đánh vào một dóm phần tử phái hữu tư sản phản động nhất và phần tử xét lại phản cách mạng, triệt để vạch trần và phê phán những tội lỗi chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội và chống Tư tưởng Mao Trạch-Đông của chúng, cô lập chúng tới mức độ lớn nhất.

Trọng điểm của phong trào lần này là chỉnh những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng.

Phải chú ý phân biệt nghiêm khắc những phần tử phái hữu chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội với những người ủng hộ Đảng và chủ nghĩa xã hội nhưng cũng phát biểu một số ý kiến sai lầm, làm một số việc sai lầm hoặc viết một số bài và tác phẩm không tốt.

Phải chú ý phân biệt nghiêm khắc bọn học phiệt phản động và bọn “quyến uy” phản động tư sản với những người có tư tưởng học thuật tư sản nói chung.

VI. GIẢI QUYẾT ĐÚNG ĐẮN NHỮNG MÂU THUẤN TRONG NỘI BỘ NHÂN DÂN

Cần phải phân biệt nghiêm khắc hai loại mâu thuẫn có tính chất khác nhau: mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân hay là mâu thuẫn địch ta? Không nên coi mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân thành mâu thuẫn địch ta, cũng không nên coi mâu thuẫn địch ta thành mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân.

Trong quần chúng nhân dân có những ý kiến khác nhau, đó là hiện tượng bình thường. Sự tranh luận giữa những ý

kiến khác nhau là điều không thể tránh khỏi, đó là cần thiết và bỏ (ch. Trong cuộc tranh luận rộng rãi và bình thường, quần chúng sẽ khẳng định những cái đúng đắn, sửa chữa những cái sai lầm, dần dần đi tới nhất trí.

Trong cuộc tranh luận, cần phải dùng phương pháp trình bày sự thật, nói lý lẽ, lấy lý lẽ để thuyết phục. Đối với một số ít người có những ý kiến khác cũng không cho phép dùng phương pháp lấy áp lực để khuất phục. Phải bảo vệ số ít, vì có khi chân lý ở về phía số ít người. Dù ý kiến của số ít người đó là sai lầm, cũng cho phép họ biện bạch và bảo lưu ý kiến của mình.

Khi tranh luận, phải đầu lý chứ không đầu lực.

Trong khi tranh luận, mỗi người cách mạng đều phải tự suy nghĩ, phát huy phong cách cộng sản dám nghĩ, dám nói,

dám làm. Với tiến đế là nhất trí về phương hướng lớn, các đồng chí cách mạng không nên tranh cãi dằng dai về những vấn đề chi tiết, để tăng cường đoàn kết.

VII. PHẢI CẢNH GIÁC CÓ NGƯỜI GÁN CHO QUẢN CHÚNG CÁCH MẠNG LÀ “PHẢN CÁCH MẠNG”

Có một số người phụ trách các trường học, đơn vị và tổ công tác, tổ chức đập lại những quản chúng đã viết báo chữ to về họ, thậm chí đưa ra những khẩu hiệu gọi là: phản đối những người lãnh đạo của đơn vị hoặc tổ công tác của mình tức là phản đối Trung ương Đảng, tức là chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội, tức là phản cách mạng. Họ làm như vậy tất nhiên sẽ đánh vào một số người tích cực thật sự cách mạng. Đó là sai lầm về phương hướng, sai lầm về đường lối, quyết không cho phép làm như vậy.

Có một số người có tư tưởng sai lầm nghiêm trọng, thậm chí có một số phần tử phái hữu chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội đã lợi dụng một số khuyết điểm và sai lầm nào đó trong phong trào quần chúng, tung ra những lời nhảm nhí, tiên hành xui bầy, cớ ý gán cho một số quần chúng là “phản cách mạng”. Phải cẩn thận để phòng những tay bịp bợm, kịp thời vạch trần mảnh khoe đó của chúng.

Trong phong trào, trừ những phần tử phản cách mạng hiện hành có chứng cứ như giết người, đốt nhà, bỏ thuốc độc, phá hoại, đánh cắp bí mật của Nhà nước..., cần phải xử trí theo pháp luật ra, những vấn đề trong sinh viên và học sinh các trường đại học, các trường chuyên khoa, trung học và tiểu học, thì đều không đưa ra chính. Để phòng ngừa đánh lạc mục tiêu chủ yếu của cuộc đấu tranh, không cho phép viện bất cứ lý do gì để

khích quần chúng đấu tranh với nhau, học sinh đấu tranh với nhau, dù là phần tử phái hữu thật sự chẳng nữa, cũng phải để tới thời kỳ cuối phong trào rồi tùy theo tình hình mà xử trí.

VIII. VĂN ĐẾ CÁN BỘ

Nói chung, cán bộ có thể chia làm bốn loại:

(1) Tốt.

(2) Tương đối tốt.

(3) Có sai lầm nghiêm trọng, nhưng chưa phải là phần tử phái hữu chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội.

(4) Một số ít phần tử phái hữu chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội.

Trong tình hình nói chung, hai loại trước (tốt và tương đối tốt) chiếm đại đa số.

Đối với những phần tử phái hữu chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội, phải triệt để

vạch mặt, đầu gục, đầu đỏ, đầu cho thối ra, tẩy sạch ảnh hưởng của chúng, đồng thời mở đường cho chúng trở lại làm người.

IX. TỔ CÁCH MẠNG VĂN HÓA, ỦY BAN CÁCH MẠNG VĂN HÓA VÀ ĐẠI HỘI ĐẠI BIỂU CÁCH MẠNG VĂN HÓA

Trong phong trào Đại cách mạng văn hóa vô sản, bắt đầu nảy nở nhiều sự vật mới. Những hình thức tổ chức như tổ cách mạng văn hóa, ủy ban cách mạng văn hóa v.v. do quần chúng sáng tạo ra ở nhiều trường học và đơn vị, là một sự vật mới có ý nghĩa lịch sử vĩ đại.

Tổ cách mạng văn hóa, ủy ban cách mạng văn hóa và đại hội đại biểu cách mạng văn hóa là hình thức tổ chức mới tốt nhất của quần chúng dưới sự lãnh

đạo của Đảng cộng sản để tự giáo dục mình. Nó là cái cầu tốt nhất của Đảng ta liên hệ mật thiết với quần chúng. Nó là cơ quan quyền lực của cách mạng văn hóa vô sản.

Cuộc đấu tranh của giai cấp vô sản với tư tưởng cũ, văn hóa cũ, phong tục cũ, tập quán cũ mà tất cả các giai cấp bóc lột để lại từ mấy nghìn năm nay, cần phải trải qua một thời gian rất dài. Bởi vậy, tổ cách mạng văn hóa, ủy ban cách mạng văn hóa và đại hội đại biểu cách mạng văn hóa không nên là tổ chức có tính chất lâm thời, mà phải là tổ chức quần chúng thường trực lâu dài. Nó không những thích hợp với trường học, cơ quan, mà về cơ bản cũng thích hợp với xí nghiệp, hầm mỏ, khu phố và nông thôn.

Thành viên của tổ cách mạng văn hóa, ủy ban cách mạng văn hóa và đại biểu của đại hội đại biểu cách mạng văn hóa, phải

được bầu ra theo chế độ phổ thông đầu phiếu như công xã Pa-ri. Danh sách người ứng cử, phải do quần chúng cách mạng trao đổi ý kiến đầy đủ rồi đưa ra, và sau khi quần chúng đã thảo luận nhiều lần rồi mới tiến hành bầu cử.

Đòi với những người được bầu là thành viên của tổ cách mạng văn hóa, ủy ban cách mạng văn hóa và đại biểu của đại hội đại biểu cách mạng văn hóa, quần chúng có thể phê bình trong bất cứ lúc nào, nếu họ không xứng đáng, qua sự thảo luận của quần chúng, có thể bầu lại và thay đổi.

Tổ cách mạng văn hóa, ủy ban cách mạng văn hóa và đại hội đại biểu cách mạng văn hóa trong các trường học, cần phải lấy học sinh cách mạng làm lực lượng chủ yếu, đồng thời phải có một số đại biểu nhất định của cán bộ giảng dạy và công nhân viên chức cách mạng tham gia.

X. CẢI CÁCH GIÁO DỤC

Cải cách chế độ giáo dục cũ, cải cách phương châm và phương pháp giảng dạy cũ là một nhiệm vụ hết sức quan trọng của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản này.

Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa này, cần phải triệt để thay đổi hiện tượng những phần tử trí thức tư sản thông trị trường học của chúng ta.

Trong các loại trường học, cần phải quán triệt chấp hành phương châm giáo dục phục vụ chính trị của giai cấp vô sản, giáo dục kết hợp với lao động sản xuất do đồng chí Mao Trạch-Đông đề ra, làm cho người được giáo dục phát triển cả về các mặt đức dục, trí dục và thể dục, trở thành người lao động có giác ngộ xã hội chủ nghĩa và có văn hóa.

Học chế phải rút ngắn. Việc sắp xếp khóa trình phải tinh giản. Tài liệu giảng dạy phải triệt để cải cách, có những tài

liệu trước hết phải rút gọn lại. Học sinh phải lấy việc học làm chính, và học thêm những cái khác. Nghĩa là chẳng những phải học văn, mà cũng phải học công nghiệp, học nông nghiệp, học quân sự, cũng phải sẵn sàng tham gia cuộc đấu tranh cách mạng văn hóa phê phán giai cấp tư sản.

XI. VĂN ĐỂ NÊU TÊN PHÊ PHÁN TRÊN BÁO CHÍ

Trong phong trào quần chúng làm cách mạng văn hóa, cần phải kết hợp cho tốt việc truyền bá thề giới quan vô sản, truyền bá Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông với việc phê phán tư tưởng tư sản và phong kiến.

Phải tổ chức phê phán những kẻ đại biểu cho giai cấp tư sản chui vào Đảng và bọn “quyến uy” về học thuật phản động

tư sản có tính chất tiêu biểu, trong đó bao gồm việc phê phán các quan điểm phản động trên các mặt triết học, sử học, chính trị kinh tế học, giáo dục học, tác phẩm văn nghệ, lý luận văn nghệ, lý luận khoa học tự nhiên v.v.

Việc nêu tên phê phán trên báo chí, phải thông qua sự thảo luận của Đảng ủy cùng cấp, có những người phải báo cáo lên Đảng ủy cấp trên phê chuẩn.

XII. CHÍNH SÁCH ĐỐI VỚI CÁC NHÀ KHOA HỌC, NHÂN VIÊN KỸ THUẬT VÀ NHÂN VIÊN CÔNG TÁC NÓI CHUNG

Đối với các nhà khoa học, nhân viên kỹ thuật và nhân viên công tác nói chung, miễn là họ yêu nước, công tác tích cực, không chống Đảng, không chống chủ nghĩa xã hội, không thông đồng với

nước ngoài, thì trong phong trào này đều phải tiếp tục áp dụng phương châm đoàn kết, phê bình, đoàn kết. Đối với những nhà khoa học và nhân viên kỹ thuật có đóng góp thì phải chú ý bảo vệ họ. Đối với thế giới quan và tác phong của họ, có thể giúp đỡ họ cải tạo dần dần.

XIII. VẤN ĐỀ BỒ TRÍ KẾT HỢP VỚI PHONG TRÀO GIÁO DỤC XÃ HỘI CHỦ NGHĨA Ở THÀNH PHỐ VÀ NÔNG THÔN

Các đơn vị văn hóa giáo dục và cơ quan lãnh đạo Đảng, chính quyền ở các thành phố lớn và vừa, là trọng điểm của phong trào cách mạng văn hóa vô sản hiện nay.

Cuộc Đại cách mạng văn hóa đã làm cho phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa ở thành phố và nông thôn càng thêm phong

phú và nâng cao. Khi tiến hành cần phải kết hợp hai mặt đó lại. Các vùng, các ngành có thể bỏ trí theo tình hình cụ thể.

Ở những vùng nông thôn và xí nghiệp trong thành phố đã tiến hành phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa, nếu sự bỏ trí trước đây là thích hợp và làm được tốt thì tiếp tục làm theo sự bỏ trí đó, không nên làm rối loạn. Nhưng, những vấn đề mà phong trào Đại cách mạng văn hóa vô sản hiện nay đặt ra, cần phải đưa ra cho quần chúng thảo luận trong thời gian thích đáng, để ra sức phát huy tư tưởng vô sản, ra sức đập tan tư tưởng tư sản.

Có nơi lấy cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản làm trung tâm, đưa phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa tiến lên, thanh chính trị, thanh tư tưởng, thanh tổ chức, thanh kinh tế. Nếu Đảng ủy ở nơi đó cho là thích hợp, thì cũng có thể làm như vậy.

XIV. NĂM CÁCH MẠNG, THỨC ĐẨY SẢN XUẤT

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là nhằm cách mạng hóa tư tưởng con người, thúc đẩy các công tác làm được nhiều hơn, nhanh hơn, tốt hơn, rẻ hơn. Chỉ cần phát động quần chúng đầy đủ, sắp xếp thỏa đáng, thì có thể đảm bảo cho cách mạng văn hóa và sản xuất, cả hai mặt đều không nhỡ nhàng, đảm bảo cho các công tác đạt chất lượng cao.

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là một động lực lớn mạnh thúc đẩy sức sản xuất của xã hội nước ta phát triển. Quan điểm đòi lập cuộc Đại cách mạng văn hóa với việc phát triển sản xuất là không đúng.

XV. BỘ ĐỘI

Phong trào cách mạng văn hóa và phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa trong bộ

đội thì tiến hành theo chỉ thị của Quân ủy Trung ương và Tổng bộ chính trị.

XVI. TƯ TƯỞNG MAO TRẠCH-ĐÔNG LÀ KIM CHỈ NAM HÀNH ĐỘNG CỦA CUỘC ĐẠI CÁCH MẠNG VĂN HÓA VÔ SẢN

Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, phải gương cao ngọn cờ hồng Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, đặt chính trị của giai cấp vô sản lên hàng đầu. Phải mở rộng phong trào học tập và vận dụng thật sống trước tác của Mao Chủ tịch trong đông đảo công nông binh, cán bộ và trí thức, lấy Tư tưởng Mao Trạch-Đông làm kim chỉ nam hành động cho cuộc cách mạng văn hóa.

Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa phức tạp như vậy, các cấp ủy Đảng bộ càng cần phải nghiêm chỉnh học tập và vận

dụng thật sống trước tác của Mao Chủ tịch. Nhất là phải học đi học lại những trước tác của Mao Chủ tịch có liên quan tới cách mạng văn hóa và phương pháp lãnh đạo của Đảng, như *Bàn về chủ nghĩa dân chủ mới*; *Bài nói chuyện tại cuộc tọa đàm văn nghệ ở Diên-an*; *Về vấn đề giải quyết đúng đắn những mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân*; *Bài nói chuyện tại Hội nghị công tác tuyên truyền toàn quốc của Đảng cộng sản Trung-quốc*; *Một số vấn đề về phương pháp lãnh đạo*; *Phương pháp công tác của Đảng ủy*.

Đảng ủy các cấp phải tuân theo những chỉ thị từ trước tới nay của Mao Chủ tịch, quán triệt chấp hành đường lối quán chúng từ quán chúng mà ra rồi lại trở về quán chúng, làm học trò trước, làm thầy sau. Phải cố gắng tránh tính phiến diện và tính cục bộ. Để xứng phép biện chứng duy vật, chớ học thuyết siêu hình và triết học vụn vặt.

Dưới sự lãnh đạo của Trung ương Đảng đứng đầu là đồng chí Mao Trạch-Đông, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản nhất định sẽ giành được thắng lợi vĩ đại.

**THÔNG CÁO CỦA HỘI NGHỊ
TOÀN THỂ LẦN THỨ 11
CỦA BAN CHẤP HÀNH
TRUNG ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN
TRUNG-QUỐC KHÓA 8**

(Thông qua ngày 12-8-1966)

Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 họp tại Bắc-kinh từ ngày 1 đến ngày 12-8-1966.

Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 họp dưới quyền chủ tọa của đồng chí Mao Trạch-Đông. Các ủy viên và ủy viên dự khuyết Ban chấp

hành Trung ương đã đề nghị Hội nghị. Các đồng chí ở các Trung ương cục và Đảng ủy các tỉnh, thành phố, khu tự trị, các thành viên trong Tiểu ban cách mạng văn hóa Trung ương, các đồng chí ở các ngành hữu quan thuộc Trung ương, các đại biểu cán bộ giảng dạy và sinh viên cách mạng các trường cao đẳng ở thủ đô, đã tới dự thính.

Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 đã thảo luận và thông qua *Quyết định của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc về cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.*

Hội nghị toàn thể đã thảo luận và phê chuẩn những quyết sách và biện pháp quan trọng của Bộ chính trị Trung ương Đảng về các vấn đề trong nước và quốc tế từ Hội nghị toàn thể lần thứ 10 của Ban chấp hành Trung ương khóa 8 họp hồi tháng 9-1962 tới nay.

CÁC VĂN ĐỀ TRONG NƯỚC

Tại Hội nghị toàn thể lần thứ 10 của Ban chấp hành Trung ương khóa 8, đồng chí Mao Trạch-Đông đã phân tích đúng đắn về tình hình lúc đó, và nhấn mạnh một lần nữa lý luận về mâu thuẫn, giai cấp và đấu tranh giai cấp trong xã hội xã hội chủ nghĩa. Đó là kim chỉ nam để tiến hành cách mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội ở nước ta. Bốn năm nay, dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Trung-quốc đứng đầu là đồng chí Mao Trạch-Đông, dưới sự chỉ dẫn của Đường lối chung dộc hết lòng hăng hái, cố gắng vươn lên hàng đầu, xây dựng chủ nghĩa xã hội nhiều nhanh tốt rẻ của Đảng, nhân dân nước ta đã mở rộng ba phong trào cách mạng lớn: đấu tranh giai cấp, đấu tranh sản xuất và thực nghiệm khoa học, và đã giành được thắng lợi vĩ đại. Công xã nhân dân

đã được củng cố và phát triển hơn nữa. Cả nước đâu đâu cũng sôi sục không khí cách mạng, và đang xuất hiện một tình hình mới tiến vọt toàn diện.

Nền kinh tế quốc dân nước ta đang tiếp tục phát triển lành mạnh. Phương châm điều chỉnh, củng cố, bổ sung và nâng cao của Trung ương Đảng để ra, đã được thực hiện thắng lợi. Kế hoạch 5 năm lần thứ ba được bắt đầu thi hành từ năm nay. Trên mặt trận công nghiệp, không những số lượng, mà cả về mặt hàng và chất lượng sản phẩm, đều được phát triển và nâng cao rất nhiều. Trên mặt trận nông nghiệp, bốn năm liền đều thu hoạch tốt. Thị trường phồn vinh, giá hàng ổn định. Thành công của 3 lần thí nghiệm hạt nhân, đã tập trung biểu hiện trình độ mới của nền khoa học kỹ thuật và sự phát triển của công nghiệp nước ta.

Mày năm gần đây, trong toàn quốc, ở nông thôn, thành thị và trong quân

đội, đã tiến hành rộng rãi phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa. Giờ đây, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản chưa từng có trên lịch sử đang diễn ra ở nước ta. Phong trào quần chúng công nông binh, trí thức cách mạng và đông đảo cán bộ học tập và vận dụng thật sống trước tác của đồng chí Mao Trạch-Đông, đã mở ra một kỷ nguyên mới nhân dân lao động trực tiếp nắm và vận dụng Chủ nghĩa Mác—Lê-nin.

Hội nghị toàn thể hoàn toàn tán thành Quyết định (dự thảo) của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc về một số vấn đề trong công tác nông thôn hiện nay ngày 20-5-1963, và hoàn toàn tán thành bản kỷ yếu thảo luận của Hội nghị công tác toàn quốc do Bộ chính trị trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc triệu tập ngày 14-1-1965: Một số vấn đề hiện nay nêu ra trong phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa ở nông thôn, tức là 23 điều. Hai văn kiện

này đều được thảo ra dưới sự lãnh đạo trực tiếp của đồng chí Mao Trạch-Đông, là vũ khí tư tưởng mạnh mẽ để tiến hành cách mạng xã hội chủ nghĩa của nhân dân nước ta. Ở nông thôn và thành thị, phải tiếp tục dựa vào hai văn kiện này, kết hợp với cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, tiến hành đến cùng phong trào "tứ thanh", tức là phong trào giáo dục xã hội chủ nghĩa thanh chính trị, thanh tư tưởng, thanh tổ chức, thanh kinh tế.

Hội nghị toàn thể hoàn toàn tán thành một loạt quyết sách sáng suốt do đồng chí Mao Trạch-Đông đề ra trong 4 năm gần đây. Những quyết sách ấy chủ yếu là:

—Về văn để quán triệt chấp hành nguyên tắc theo chế độ dân chủ tập trung, phát huy truyền thống cách mạng theo đường lối quần chúng;

—Về vấn đề bồi dưỡng và đào tạo lớp người kế tục sự nghiệp cách mạng vô sản;

—Về việc kêu gọi công nghiệp học tập mô dấu Đại-khánh, nông nghiệp học tập đại đội sản xuất Đại-trại, cả nước học tập Quân giải phóng nhân dân, tăng cường công tác chính trị và tư tưởng;

—Về phương châm chiến lược chuẩn bị đối phó với chiến tranh, phòng bị thiên tai đói kém, vì nhân dân;

—Về vấn đề phá bỏ khuôn sáo nước ngoài, đi theo con đường phát triển công nghiệp của mình;

—Về vấn đề hệ thống và bộ cục trong việc xây dựng kinh tế và xây dựng quốc phòng;

—Về việc kêu gọi toàn Đảng nắm quân sự, thực hiện toàn dân vi binh;

—Về vấn đề quy hoạch và bố trí trong việc thực hiện từng bước cơ giới hóa nông nghiệp;

—Về việc kêu gọi Quân giải phóng nhân dân và các nhà máy, nông thôn, trường học, ngành thương nghiệp, ngành phục vụ, cơ quan Đảng và chính quyền, đều phải trở thành trường học lớn cách mạng hóa.

Hội nghị toàn thể nhân mạnh rằng, một loạt chỉ thị của đồng chí Mao Trạch-Đông về cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là kim chỉ nam hành động trong cuộc cách mạng văn hóa của nước ta hiện nay, là bước phát triển lớn lao của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin.

Hội nghị toàn thể cho rằng, muốn làm tốt cuộc Đại cách mạng văn hóa này, vấn đề then chốt là tin tưởng quần chúng, dựa vào quần chúng, phóng tay phát động quần chúng, tôn trọng tinh thần sáng tạo của quần chúng. Như vậy là phải kiên trì đường lối từ quần chúng mà ra, rồi lại trở về quần chúng. Trước hết làm học trò quần chúng, rồi sau

mới làm thấy quần chúng. Phải dám làm cách mạng và khéo làm cách mạng. Không nên sợ xảy ra rối loạn. Phản đối đứng trên lập trường tư sản, bao che cho phái hữu, đá kích phái tả, áp chế cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Phản đối tạo ra nhiều khuôn sáo, trói buộc chân tay quần chúng. Phản đối làm quan, làm ông lớn, đứng trên đầu quần chúng mà chỉ huy bừa.

Phái nhiệt liệt ủng hộ phái tả cách mạng, chú ý tranh thủ đoàn kết mọi người có thể đoàn kết được, tập trung lực lượng đánh vào một đùm phẩn tư phái hữu tư sản chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội.

Hội nghị toàn thể cho rằng, một loạt văn đề về cách mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội do đồng chí Mao Trạch-Đông nêu ra trong 4 năm nay, đã thúc đẩy sự nghiệp xã hội chủ nghĩa nước ta phát triển nhanh chóng, giành

được thắng lợi, và có ý nghĩa vô cùng sâu xa đối với việc củng cố nền chuyên chính vô sản và chế độ xã hội chủ nghĩa của nước ta, phòng ngừa chủ nghĩa xét lại cướp quyền lãnh đạo Đảng và Nhà nước, phòng ngừa chủ nghĩa tư bản phục hồi, đảm bảo cho nước ta kiên trì chủ nghĩa quốc tế vô sản, tích cực ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước trên thế giới, đảm bảo cho nước ta sau này dần dần quá độ lên chủ nghĩa cộng sản.

CÁC VẤN ĐỀ QUỐC TẾ

Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 cho rằng, hiện nay, cuộc đấu tranh của những người mác-xít lê-nin-nít và nhân dân cách mạng toàn thế giới chống đế quốc, bọn phản động các nước và chủ nghĩa xét lại hiện đại,

phát triển rất tốt. Hiện nay là thời đại mới của cách mạng thế giới. Các lực lượng chính trị đang trải qua sự xáo động lớn, phân hóa lớn và cải tổ lớn. Phong trào cách mạng của nhân dân các nước, nhất là phong trào cách mạng của nhân dân châu Á, châu Phi và châu Mỹ la-tinh đang phát triển sôi nổi. Mặc dầu sự phát triển của tình hình quốc tế không tránh khỏi có những bước quanh co và lặp đi lặp lại, nhưng xu hướng chung là chủ nghĩa đề quốc đi đến sụp đổ toàn diện, chủ nghĩa xã hội đi đến thắng lợi trên toàn thế giới là điều không thể thay đổi được. Đề quốc Mỹ và bè lũ tay sai của chúng ở các nước đàn áp tàn bạo, tấn công điên cuồng và mua chuộc lừa bịp quần chúng cách mạng, cũng không thể cứu vãn được số phận diệt vong của chúng, trái lại chỉ thúc đẩy hơn nữa sự thức tỉnh cách mạng của nhân dân các nước. Những hoạt động chống nhân dân, chống cách mạng

của đế quốc Mỹ và bè lũ tay sai của chúng ở các nước, đang thúc đẩy những hoạt động cách mạng của nhân dân các nước. Đế quốc Mỹ và bè lũ tay sai của chúng ở các nước, trông bề ngoài thì hình như lớn mạnh, nhưng thực tế thì rất suy yếu. Đứng về lâu dài mà xét, thì chúng đều là hồ giấy.

Tập đoàn lãnh đạo mới của Đảng cộng sản Liên-xô nổi nghiệp Khơ-rút-sốp, thực hành chủ nghĩa xét lại Khơ-rút-sốp không có Khơ-rút-sốp. Đường lối của chúng là bảo vệ sự thống trị của chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa thực dân trong thế giới tư bản, phục hồi chủ nghĩa tư bản trong thế giới xã hội chủ nghĩa. Tập đoàn lãnh đạo Đảng cộng sản Liên-xô đã phản bội Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, phản bội Lê-nin vĩ đại, phản bội con đường cách mạng tháng Mười vĩ đại, phản bội chủ nghĩa quốc tế vô sản, phản bội sự nghiệp cách mạng của giai cấp vô sản quốc

tê cùng nhân dân và các dân tộc bị áp bức, phản bội lợi ích của nhân dân Liên-xô vĩ đại và nhân dân các nước xã hội chủ nghĩa. Chúng nguyên rủa Đảng cộng sản Trung-quốc là “giáo điều”, là “bè phái”, là “phiêu lưu tả khuynh”, thật ra cái mà chúng công kích lại chính là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Chúng đang liên hợp với chủ nghĩa đế quốc do Mỹ cầm đầu và bọn phản động các nước, kết thành khối đồng minh thần thánh mới chống cộng sản, chống nhân dân, chống cách mạng và chống Trung-quốc. Nhưng, khối đồng minh thần thánh phản cách mạng ấy nhất định sẽ phá sản, và hiện nay đã lục đục, rã rời.

Hội nghị toàn thể cho rằng, mấy năm nay, sự phê phán công khai và toàn diện của Đảng ta đối với chủ nghĩa xét lại Khơ-rút-sốp là hoàn toàn đúng đắn và hoàn toàn cần thiết. *Bản kiến nghị về đường lối chung của phong trào cộng sản*

quốc tế của Trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc đưa ra ngày 14-6-1963, là một văn kiện có tính chất cương lĩnh. Văn kiện được thảo ra dưới sự lãnh đạo trực tiếp của đồng chí Mao Trạch-Đông đó, cùng 9 bài bình luận về bức thư ngỏ của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Liên-xô, và bài *Bình luận về cuộc hội nghị tháng ba ở Mát-xcơ-va* của Ban biên tập *Nhân dân nhật báo* và tạp chí *Cờ đỏ* cũng như bài *Chiến tranh nhân dân thắng lợi muôn năm* của đồng chí Lâm Bru v.v., đã phân tích một cách khoa học theo Chủ nghĩa Mác—Lê-nin về một loạt vấn đề quan trọng của cách mạng thế giới trong thời đại hiện nay, là vũ khí tư tưởng mạnh mẽ để chống chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa xét lại hiện đại.

Hội nghị toàn thể cho rằng, muôn chống chủ nghĩa đế quốc thì phải chống chủ nghĩa xét lại hiện đại. Trong cuộc đấu tranh giữa Chủ nghĩa Mác—Lê-nin với

chủ nghĩa xét lại hiện đại, quyết không có con đường trung gian. Đối với tập đoàn xét lại hiện đại do ban lãnh đạo Đảng cộng sản Liên-xô làm trung tâm, phải vạch rõ ranh giới, kiên quyết vạch trần bộ mặt thật phản bội giai cấp công nhân của chúng, không thể tiến hành cái gọi là “thống nhất hành động” với chúng.

Hội nghị toàn thể vạch rõ, chủ nghĩa quốc tế vô sản là nguyên tắc chỉ đạo cao nhất trong chính sách đối ngoại của nước ta. Hội nghị toàn thể nhiệt liệt ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân các nước châu Á, châu Phi và châu Mỹ la-tinh chống chủ nghĩa đế quốc do Mỹ cầm đầu và bọn tay sai, ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước trên toàn thế giới.

Hội nghị toàn thể cực lực lên án tội ác của đế quốc Mỹ mở rộng chiến tranh xâm lược Việt-nam. Hội nghị ủng hộ nhiệt liệt nhất và kiên quyết nhất “Lời kêu gọi”

của đồng chí Hồ Chí Minh, Chủ tịch nước Việt-nam dân chủ cộng hòa, kiên quyết ủng hộ nhân dân Việt-nam đánh đến cùng, cho tới khi giành được thắng lợi cuối cùng trong cuộc chiến tranh chống Mỹ, cứu nước. Hội nghị toàn thể hoàn toàn đồng ý tất cả những biện pháp đã thực hiện và những hành động sẽ thi hành về việc giúp Việt-nam chống Mỹ mà Trung ương Đảng và Chính phủ ta đã bàn định với phía Việt-nam.

Hội nghị toàn thể kịch liệt lên án tập đoàn lãnh đạo xét lại Liên-xô thực hành chính sách hai mặt phản cách mạng: ủng hộ giả, bán rẻ thật trong vấn đề đấu tranh chống Mỹ ở Việt-nam.

Hội nghị toàn thể cho rằng, đế quốc Mỹ là kẻ thù chung hung ác nhất của nhân dân toàn thế giới. Đế cô lập đế quốc Mỹ với mức độ lớn nhất và tiến công chúng, cần phải lập mặt trận thông nhất quốc tế

rộng rãi nhất chống đế quốc Mỹ và tay sai. Tập đoàn lãnh đạo xét lại Liên-xô thực hành chính sách Xô—Mỹ hợp tác làm chúa tể thế giới, tiến hành hoạt động chia rẽ, phá hoại và lật đổ trong phong trào cộng sản quốc tế và phong trào giải phóng dân tộc, tích cực phục vụ cho đế quốc Mỹ. Tất nhiên, chúng không đứng trong mặt trận thống nhất đó.

Chúng ta nhất định phải liên hợp với tất cả những người chống chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa thực dân trên thế giới, tiến hành đến cùng cuộc đấu tranh chống đế quốc Mỹ và tay sai.

Chúng ta nhất định phải sát cánh với tất cả những người mác-xít lê-nin-nít cách mạng trên toàn thế giới, tiến hành đến cùng cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa xét lại hiện đại, đưa sự nghiệp cách mạng của giai cấp vô sản và nhân dân thế giới tiến lên.

GIƯƠNG CAO NGỌN CỜ HỒNG TU TƯỞNG MAO TRẠCH-ĐÔNG VĨ ĐẠI

Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 nhấn mạnh rằng, tiền hành học tập rộng rãi trước tác của đồng chí Mao Trạch-Đông trong toàn Đảng và toàn quốc là một việc quan trọng có ý nghĩa lịch sử. Đồng chí Mao Trạch-Đông là người mác-xít lê-nin-nít vĩ đại nhất trong thời đại hiện nay. Đồng chí Mao Trạch-Đông đã kế thừa, bảo vệ và phát triển Chủ nghĩa Mác—Lê-nin một cách thiên tài, sáng tạo và toàn diện, đưa Chủ nghĩa Mác—Lê-nin tới một giai đoạn mới hoàn toàn. Tư tưởng Mao Trạch-Đông là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin trong thời đại chủ nghĩa đề quốc đang đi tới chỗ sụp đổ toàn diện, chủ nghĩa xã hội đang đi tới chỗ thắng lợi trên toàn thế giới. Tư

tướng Mao Trạch-Đông là phương châm chỉ đạo cho tất cả mọi công tác của toàn Đảng và toàn quốc. Hội nghị toàn thể cho rằng, việc đồng chí Lâm Bưu kêu gọi Quân giải phóng nhân dân mở rộng phong trào quán chúng học tập trước tác của đồng chí Mao Trạch-Đông trong toàn quân, đã nêu tấm gương sáng chói cho toàn Đảng và toàn quốc. Vũ trang Tư tưởng Mao Trạch-Đông cho quán chúng công nông binh, trí thức cách mạng và đông đảo cán bộ, đẩy mạnh hơn nữa việc cách mạng hóa tư tưởng con người, là đảm bảo vững chắc nhất, căn bản nhất để phòng ngừa chủ nghĩa xét lại, phòng ngừa chủ nghĩa tư bản phục hồi, đưa sự nghiệp xã hội chủ nghĩa và cộng sản chủ nghĩa của chúng ta tới thắng lợi. Đối với trước tác của đồng chí Mao Trạch-Đông, phải mang theo vấn đề mà học, học tập và vận dụng thật sống, học phải kết hợp với dùng, điều cần dùng gấp

thì học trước, học cho có hiệu quả ngay, dốc hết mọi cố gắng vào chữ “dùng”, đó là phương pháp có hiệu quả, ở đâu cũng thích hợp, cần phải phổ biến rộng rãi hơn nữa trong toàn Đảng và toàn quốc.

Đảng cộng sản Trung-quốc là Đảng vĩ đại, vẻ vang và đúng đắn. Đảng ta là Đảng do đồng chí Mao Trạch-Đông sáng lập và vun đắp, là Đảng vũ trang bằng Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Đảng ta là đội tiên phong của giai cấp vô sản, kết hợp lý luận với thực tế, gắn bó chặt chẽ với quần chúng nhân dân, có tinh thần tự phê bình nghiêm túc. Đảng ta là Đảng cách mạng vô sản đã trải qua những cuộc đấu tranh quyết liệt nhất, gian khổ nhất, lâu dài nhất, phức tạp nhất trên lịch sử. Nhân dân ta là nhân dân vĩ đại. Nước ta là nước vĩ đại. Quân đội ta là quân đội vĩ đại. Chúng ta tin chắc rằng, dưới sự lãnh đạo

của đồng chí Mao Trạch-Đông, lãnh tụ vĩ đại và Đảng cộng sản Trung-quốc, quân và dân toàn quốc tự lực cánh sinh, hăng hái phấn đấu, nhất định sẽ vượt qua được mọi khó khăn và trở ngại, nhất định sẽ làm tròn được sứ mệnh mà lịch sử trao cho chúng ta, và nhất định không phụ lòng mong mỏi của nhân dân cách mạng thế giới.

Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 kêu gọi công nhân, xã viên công xã nhân dân, cán bộ và chiến sĩ Quân giải phóng nhân dân, cán bộ cách mạng, trí thức cách mạng, cán bộ giảng dạy và sinh viên học sinh cách mạng, cùng cán bộ khoa học kỹ thuật trong toàn quốc, hãy gương cao hơn nữa ngọn cờ hồng Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, đoàn kết mọi người có thể đoàn kết được, khắc phục mọi trở lực do chủ nghĩa xét lại phản cách mạng và chủ nghĩa

cơ hội “tả”, hữu khuynh gây ra, khắc phục khó khăn, khuyết điểm, sai lầm và những khía cạnh đen tối trong Đảng và xã hội, tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, tiến hành đến cùng cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa, phần đầu thực hiện kế hoạch 5 năm lần thứ ba, xây dựng nước ta thành một nước xã hội chủ nghĩa hùng mạnh.

Chúng ta nhất định phải có chí khí lớn lao của giai cấp vô sản, dám đi con đường mà người trước chưa từng đi, dám trèo lên đỉnh cao mà người trước chưa từng trèo. Chúng ta nhất định phải xây dựng cho tốt nước Trung-hoa xã hội chủ nghĩa chiếm một phần tư dân số thế giới, làm cho nó trở thành non sông sắt thép của giai cấp vô sản, không bao giờ thay đổi màu sắc. Chúng ta nhất định phải giải phóng Đài-loan. Chúng ta nhất định phải mài sắc tinh thần cảnh giác gấp trăm lần, phòng ngừa đề quốc Mỹ và bọn nòi

giáo cho chúng tấn công bất ngờ. Nếu chúng dám gán chiến tranh lên đầu chúng ta, thì 700 triệu nhân dân Trung-quốc dưới sự lãnh đạo của đồng chí Mao Trạch-Đông và Đảng cộng sản Trung-quốc, nhất định sẽ đánh gãy xương sống bọn xâm lược, kiên quyết, triệt để tiêu diệt sạch sành sanh toàn bộ bọn chúng.

**THÔNG CÁO
CỦA HỘI NGHỊ TOÀN THỂ
LẦN THỨ 12 MỞ RỘNG
CỦA BAN CHẤP HÀNH
TRUNG ƯƠNG ĐẢNG CỘNG SẢN
TRUNG-QUỐC KHÓA 8**

(Thông qua ngày 31-10-1968)

Hội nghị toàn thể lần thứ 12 mở rộng của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 đã khai mạc tại Bắc-kinh vào ngày 13 tháng 10, và thắng lợi bế mạc vào ngày 31 tháng 10 năm 1968.

Đồng chí Mao Trạch-Đông, Chủ tịch Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc đã chủ tọa cuộc Hội nghị

có ý nghĩa lịch sử vĩ đại này, và phát biểu bài nói chuyện hết sức quan trọng về vấn đề phong trào Đại cách mạng văn hóa vô sản từ Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8 hồi tháng 8 năm 1966 đến nay.

Phó Chủ tịch Lâm Bưu, bạn chiến đấu thân thiết của Chủ tịch Mao Trạch-Đông đã tới dự và phát biểu bài nói chuyện quan trọng trong Hội nghị.

Tới dự Hội nghị có các ủy viên Trung ương và ủy viên Trung ương dự khuyết.

Các thành viên trong Tiểu ban cách mạng văn hóa Trung ương đều tới dự Hội nghị.

Các đồng chí phụ trách chủ yếu trong Ủy ban cách mạng các tỉnh, thành phố và khu tự trị đã tới dự Hội nghị.

Các đồng chí phụ trách chủ yếu trong Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc đã tới dự Hội nghị.

Hội nghị toàn thể lần thứ 12 mở rộng của Ban chấp hành Trung ương khóa 8 nhất trí nhận định rằng, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản do đồng chí Mao Trạch-Đông lãnh tụ vĩ đại của chúng ta đích thân phát động và lãnh đạo, là một cuộc đại cách mạng chính trị của giai cấp vô sản chống lại giai cấp tư sản và mọi giai cấp bóc lột ở nước ta trong điều kiện chuyên chính vô sản.

Hội nghị nhận định rằng, tại Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành Trung ương khóa 8, Mao Chủ tịch đã phát biểu áng văn cách mạng vĩ đại *Nổ súng vào bộ tư lệnh*, chỉ rõ đường hướng thắng lợi cho cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này.

Hội nghị nhận định rằng, bản *Quyết định về cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản* do Mao Chủ tịch đích thân chủ trì thảo ra tại Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành Trung ương Đảng

khóa 8 và bản Thông cáo của Hội nghị đó đều đúng đắn.

Hội nghị nhận định rằng, đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch, những bước bố trí chiến lược vĩ đại về cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản của Mao Chủ tịch, một loạt chỉ thị quan trọng của Mao Chủ tịch trong các giai đoạn của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản và nhiều bài nói chuyện của Phó Chủ tịch Lâm Bưu đều đúng đắn. Tiểu ban cách mạng văn hóa Trung ương đã có tác dụng quan trọng trong cuộc đấu tranh nhằm quán triệt chấp hành đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch.

Thực tiễn của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản chứng tỏ, đúng như đồng chí Mao Trạch-Đông đã nói, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này là hoàn toàn cần thiết và hết sức kịp thời đối với việc củng cố nền chuyên chính vô sản, ngăn ngừa sự phục

hồi chủ nghĩa tư bản, xây dựng chủ nghĩa xã hội. Dưới sự chỉ dẫn của đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch, dưới sự lãnh đạo của Bộ tư lệnh vô sản do Mao Chủ tịch làm thông soái, Phó Chủ tịch Lâm Bưu làm phó thông soái, trải qua cuộc đấu tranh giai cấp cực kỳ phức tạp và gay gắt trong 2 năm nay, hàng trăm triệu quần chúng nhân dân đã được phát động một cách sâu rộng chưa từng có, được sự ủng hộ của Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc, trải qua nhiều cuộc đọ sức giai cấp, cuối cùng đã đập tan bộ tư lệnh tư sản do Lưu Thiệu-Kỳ đại diện mưu toan cướp đoạt quyền lãnh đạo Đảng, chính quyền và quân đội cùng những tên tay sai ở các nơi, đoạt lại một số quyền lực từng bị bọn chúng tiếm đoạt. Trừ tỉnh Đài-loan 22, 29 tỉnh, thành phố và khu tự trị toàn quốc đều đã thành lập Ủy ban cách mạng. Giờ đây, cuộc Đại cách mạng văn hóa

vô sản đang rầm rộ tiến lên này đã giành được thắng lợi vĩ đại và có tính chất quyết định.

Hội nghị nhận định rằng, những thắng lợi của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản càng chứng tỏ hơn nữa Đảng cộng sản Trung-quốc do đồng chí Mao Trạch-Đông làm lãnh tụ là một Đảng vĩ đại, vẻ vang, đúng đắn. Hội nghị nhận định rằng: trải qua cơn bão táp của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, đã chuẩn bị điều kiện đầy đủ về mặt tư tưởng, chính trị và tổ chức để triệu tập Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 của Đảng. Hội nghị quyết định sẽ triệu tập Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 Đảng cộng sản Trung-quốc trong thời gian thích hợp.

Hội nghị phê chuẩn *Bản báo cáo về việc thẩm tra những tội ác của Lưu Thiệu-Kỳ, tên phản bội, nội gian và kẻ bán rẻ lợi ích công nhân của Tiểu ban thẩm tra đặc biệt Trung ương.* Với những

chúng có đầy đủ, bản báo cáo đó đã điều tra rõ ràng: Lư Thiệu-Kỳ kẻ cầm quyền đi con đường tư bản sỏ một trong Đảng, là tên phản bội, nội gian và kẻ bán rẻ lợi ích công nhân ăn cắp trong Đảng, là tên tay sai đầy tội ác của chủ nghĩa đế quốc, chủ nghĩa xét lại hiện đại và bọn phản động Quốc dân đảng. Hội nghị nhận định rằng, trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, việc Đảng và quần chúng cách mạng vạch trần bộ mặt phản cách mạng của Lư Thiệu-Kỳ, là thắng lợi vĩ đại của Tư tưởng Mao Trạch-Đông, là thắng lợi vĩ đại của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Với tinh thần cách mạng, Hội nghị đã hết sức căm phẫn trước những tội ác phản cách mạng của Lư Thiệu-Kỳ, và nhất trí thông qua nghị quyết: Vinh viễn khai trừ Lư Thiệu-Kỳ ra khỏi Đảng, cách hệt mọi chức vụ trong và ngoài Đảng của y, đồng thời tiếp tục thanh toán những tội ác phản Đảng, phản quốc của Lư

Thiệu-Kỳ và bọn đồng lõa. Hội nghị kêu gọi các đồng chí trong toàn Đảng và nhân dân toàn quốc tiếp tục đi sâu mở rộng cuộc đại phê phán đả kích tinh thần cách mạng, tẩy sạch những tư tưởng xét lại phản cách mạng của Lưu Thiệu-Kỳ và những tên khác trong dùm cảm quyền đi con đường tư bản lớn nhất trong Đảng.

Hội nghị vạch rõ rằng: lịch sử của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản hơn 2 năm nay đã quán xuyên cuộc đấu tranh quyết liệt giữa hai giai cấp, hai con đường và hai đường lối. Trung tâm của cuộc đấu tranh là vấn đề chính quyền, là vấn đề giành quyền lãnh đạo giữa giai cấp vô sản và giai cấp tư sản, là vấn đề quyền lãnh đạo của Đảng và Nhà nước nắm trong tay những người mác-xít hay nắm trong tay những kẻ xét lại. Giai cấp bóc lột và những kẻ đại diện của nó không cam chịu diệt vong, đã từng

giờ các mảnh khoe chính trị và kinh tế, từ phía hữu, hoặc phía cực “tả” tức là bên ngoài thì “tả” thực chất là hữu, hòng làm lẫn lộn mặt trận giai cấp, phá hoại cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, cướp lại quyền của giai cấp vô sản. Nhưng mọi âm mưu của chúng đã bị quần chúng nhân dân cách mạng nắm vững Tư tưởng Mao Trạch-Đông lần lượt vạch trần ra hết. Hội nghị nhận định rằng, phải tiếp tục nâng cao cảnh giác đối với những hoạt động phá hoại của giai cấp bóc lột và những kẻ đại diện của nó.

Hội nghị đã nghiêm khắc phê phán “dòng nước ngược tháng 2” năm 1967 chống lại quyết định của Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành Trung ương khóa 8, chống lại cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, chống lại Bộ tư lệnh vô sản do Mao Chủ tịch làm thông soái, Phó Chủ tịch Lâm Bưu làm phó thông

soái. Hội nghị nhận định rằng, đập tan “dòng nước ngược tháng 2” và luồng gió tà mùa xuân năm nay phản án cho “dòng nước ngược tháng 2”, là một thắng lợi quan trọng của đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch đập tan đường lối phản động tư sản.

Hội nghị nhận định rằng, thắng lợi vĩ đại của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản càng chứng tỏ hơn nữa ý nghĩa vô cùng sâu xa của học thuyết tiếp tục làm cách mạng dưới nền chuyên chính vô sản của đồng chí Mao Trạch-Đông. Tư tưởng Mao Trạch-Đông là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin trong thời đại chủ nghĩa đề quốc đang đi tới sụp đổ toàn diện, chủ nghĩa xã hội đang đi tới thắng lợi trên toàn thế giới, là tư tưởng chỉ đạo tất cả mọi công tác của toàn Đảng, toàn quân và toàn quốc chúng ta. Tư tưởng Mao Trạch-Đông được đông đảo quần chúng nhân dân nắm vững sẽ trở thành sức

mạnh vật chất lớn lao. Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, Tư tưởng Mao Trạch-Đông đã được truyền bá nhanh chóng và thâm sâu vào hàng trăm triệu nhân dân, đông đảo quần chúng công nông binh đã tự giác học tập và vận dụng thật sống Tư tưởng Mao Trạch-Đông trong đấu tranh, đó là sự đảm bảo căn bản để củng cố nền chuyên chính vô sản, khiến nước ta không bao giờ thay đổi màu sắc. Toàn Đảng, toàn quân và Ủy ban cách mạng các cấp phải tiếp tục giương cao ngọn cờ hồng Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, đoàn kết chặt chẽ xung quanh Bộ tư lệnh vô sản do Mao Chủ tịch làm thông soái, Phó Chủ tịch Lâm Bưu làm phó thông soái, theo sát những bước bố trí chiến lược vĩ đại của Mao Chủ tịch, chấp hành nghiêm chỉnh mỗi chỉ thị mới nhất của Mao Chủ tịch, mở rộng hơn nữa phong trào quần chúng học tập trước tác của Mao Chủ tịch, tổ chức tốt lớp học

tập Tư tưởng Mao Trạch-Đông, lấy Tư tưởng Mao Trạch-Đông để thông nhất nhận thức, thông nhất bước đi, thông nhất hành động, phê phán “thuyết nhiều trung tâm” của giai cấp tư sản phản động, làm cho mọi công tác của chúng ta tiếp tục và không ngừng giành được thắng lợi mới.

Hội nghị toàn thể lần thứ 12 mở rộng của Ban chấp hành Trung ương khóa 8 kêu gọi công nhân, bán nông và trung nông lớp dưới, cán bộ và chiến sĩ Quân giải phóng nhân dân, cán bộ cách mạng, Hồng vệ binh cách mạng, trí thức cách mạng toàn quốc, kêu gọi nhân dân cách mạng các dân tộc cả nước, kiên quyết chấp hành lời Mao. Chủ tịch dạy về giai cấp công nhân phải lãnh đạo tất cả, thực hiện sự chuyên chính của giai cấp vô sản trong kiến trúc thượng tầng bao gồm cả lĩnh vực văn hóa, thực hiện nhiệm vụ trong các giai đoạn của cuộc

đấu tranh, phê phán và cải cách do Mao Chủ tịch nêu ra, tiền hành đền cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản!

Chúng ta cần phải tiếp tục chấp hành nguyên tắc vĩ đại về đại liên hợp cách mạng và ba kết hợp cách mạng do Mao Chủ tịch nêu ra, chấp hành nghiêm chỉnh những chỉ thị của Mao Chủ tịch về việc tiền hành đại phê phán đấy tinh thần cách mạng, tinh giản cơ cấu, đưa cán bộ xuống cơ sở lao động, cải cách những quy chế không hợp lý v.v., làm cho Ủy ban cách mạng mới ra đời của chúng ta liên hệ chặt chẽ với quần chúng, không ngừng củng cố, phát triển và hoàn thiện, gánh vác tốt hơn nữa mọi chức năng của nền chuyên chính vô sản.

Chúng ta phải tiếp tục phát động sâu rộng quần chúng ở các nhà máy, công xã nhân dân, các cơ quan, trường học, các đơn vị sự nghiệp và xí nghiệp, các khu phố, thật sự làm tốt công tác trừng thanh

hàng ngũ giai cấp, tóm cổ một dúm phần tử phản cách mạng trà trộn trong đông đảo quần chúng.

Chúng ta cần phải chấp hành chỉ thị của Mao Chủ tịch về tổ chức Đảng phải do những người tiên tiến vô sản tổ chức nên, phải là tổ chức tiên phong đầy sức sống có thể lãnh đạo giai cấp vô sản và quần chúng cách mạng chiến đấu với kẻ thù giai cấp, chấp hành chỉ thị của Mao Chủ tịch về “loại bỏ cái cũ, tiếp thu cái mới”, thực sự làm tốt công tác chỉnh đốn và xây dựng Đảng, thanh trừ ra khỏi Đảng những tên phản bội, đặc vụ, kẻ cầm quyền đi con đường tư bản đên chết không chịu hồi cải, những phần tử thoái hóa biến chất và những phần tử giai cấp dị kỷ đã chui vào Đảng có chứng cứ rõ ràng, tiếp thêm cho Đảng những dòng máu mới của giai cấp vô sản, trước hết phải kết nạp vào Đảng những

phần tử tiên tiến có giác ngộ cộng sản chủ nghĩa trong công nhân công nghiệp, tuyển lựa những đảng viên ưu tú kiên quyết chấp hành đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch tham gia công tác lãnh đạo của Đảng.

Chúng ta phải hoàn thành nhiệm vụ lịch sử vĩ đại của cuộc cách mạng giáo dục vô sản. Đòi hỏi trí thức, công nông binh phải giáo dục lại họ, khiến họ kết hợp với công nông. Đội tuyên truyền công nhân phải ở lâu dài trong trường, tham gia mọi nhiệm vụ đấu tranh, phê phán và cải cách, và mãi mãi lãnh đạo nhà trường. Trong nông thôn, thì phải do bàn nông và trung nông lớp dưới, bạn đồng minh đáng tin cậy nhất của giai cấp công nhân quản lý nhà trường. Đó là một vấn đề mấu chốt để tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Công nhân,

bán nông và trung nông lớp dưới, cán bộ và chiến sĩ Quân giải phóng nhân dân tham gia vào nhiệm vụ vẻ vang này phải không ngừng nâng cao giác ngộ chính trị của mình trong đấu tranh.

Chúng ta phải nắm cách mạng, thúc đẩy sản xuất, thúc đẩy công tác, thúc đẩy việc chuẩn bị đối phó với chiến tranh, xây dựng công nghiệp xã hội chủ nghĩa, nông nghiệp xã hội chủ nghĩa và mọi sự nghiệp xã hội chủ nghĩa của nước ta càng tốt đẹp hơn nữa. Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là nguồn động lực vĩ đại thúc đẩy nền sản xuất xã hội chủ nghĩa nước ta. Nó đang và sẽ tiếp tục thúc đẩy công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội nước ta tiến những bước nhảy vọt mới.

Chúng ta phải luôn luôn tăng cường Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc vĩ đại, củng cố quốc phòng hơn nữa, tiếp tục làm tốt công tác ủng hộ quân

đội, yêu mến nhân dân. Chúng ta nhất định phải giải phóng Đài-loan. Chúng ta nhất định phải nâng cao cảnh giác gặp bội đối với bọn sai lang là đế quốc Mỹ và tập đoàn phản bội xét lại hiện đại Liên-xô. Nếu kẻ thù dám cả gan gán chiến tranh lên đầu chúng ta, thì chúng ta sẽ tiêu diệt chúng một cách kiên quyết, triệt để, sạch gọn và toàn bộ.

Hội nghị nhận định rằng, đúng như đồng chí Mao Trạch-Đông đã nói, cách mạng thế giới đã bước vào một thời đại mới vĩ đại. Phong trào cách mạng của nhân dân các nước trên toàn thế giới đang phát triển rầm rộ.

Bọn đế quốc do Mỹ cầm đầu và bọn xét lại hiện đại do tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô cầm đầu đang đẩy dẩy mâu thuẫn, chia năm xẻ bảy, khôn quẩn cả trong lẫn ngoài, không còn lối thoát, ngày càng lâm vào cảnh cô lập hơn bao giờ hết.

Đề quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô mưu toan phân chia lại thế giới, chúng vừa câu kết với nhau, vừa xâu xé lẫn nhau. Cuộc chiến tranh xâm lược Việt-nam của đề quốc Mỹ là được bọn xét lại Liên-xô thỏa thuận ngầm ngầm và ủng hộ, mà cuộc chiếm đóng công khai Tiệp-khắc của tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô cũng được đề quốc Mỹ thỏa thuận ngầm ngầm và ủng hộ. Những món giao dịch chính trị bán thiu đó của chúng đã hoàn toàn phơi trần trước mặt nhân dân toàn thế giới. Những hành động xâm lược trắng trợn ấy của chúng đã khoét sâu thêm những mâu thuẫn trong nội bộ tập đoàn đề quốc và tập đoàn xét lại, nâng cao giác ngộ của quần chúng nhân dân bị áp bức trong nước đề quốc Mỹ và xét lại Liên-xô, đồng thời đang khơi lên cao trào đấu tranh vĩ đại mới của giai cấp vô sản và đông đảo nhân dân toàn thế giới chống đề quốc Mỹ

và bọn xét lại Liên-xô. Mặc dù con đường đấu tranh còn phải quanh co như thế nào, đề quốc Mỹ, bọn xét lại Liên-xô lượm nhặt những rác rưởi gì để tổ chức “khởi đồng minh thần thánh” chống Trung-quốc, chống cách mạng, song cũng chỉ có thể là “vác đá ghè chân mình” mà thôi. Chúng ta không hề bị cô lập, nhân dân muốn cách mạng chiếm trên 90% dân số trên thế giới đều là bầu bạn của chúng ta. Không còn nghi ngờ gì nữa, bánh xe lịch sử tiền lên không bao giờ quay ngược lại, chủ nghĩa đề quốc, chủ nghĩa xét lại và tất cả các thế lực phản động nhất định sẽ bị nhân dân cách mạng đập tan tành, tất cả nhân dân và các dân tộc bị áp bức trên thế giới sẽ được giải phóng hoàn toàn trong cuộc đấu tranh của mình!

Dưới sự lãnh đạo của đồng chí Mao Trạch-Đông, Đảng cộng sản Trung-quốc và nhân dân Trung-quốc giữ vững nguyên

tắc và chính sách quốc tế vô sản, đoàn kết với những người mác-xít lê-nin-nít chân chính ở các nước trên thế giới, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chống đế quốc, chống xét lại của nhân dân An-ba-ni anh dũng, kiên quyết ủng hộ nhân dân Việt-nam anh dũng tiên hành dền cùng cuộc chiến tranh chống Mỹ, cứu nước, kiên quyết ủng hộ tất cả các cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân các nước trên thế giới chống chủ nghĩa đế quốc, chủ nghĩa xét lại và bọn phản động các nước. Đảng cộng sản Trung-quốc nhận định rằng, tất cả nhân dân bị đế quốc Mỹ, bọn xét lại Liên-xô và tay sai của chúng áp bức, phải kết thành một mặt trận thống nhất rộng rãi, đập nát vụn âm mưu hòng bá chiếm thế giới của đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô, để mau chóng giành thắng lợi và giải phóng cho mình.

Hội nghị toàn thế lần này họp trước tình hình trong và ngoài nước vô cùng

tốt đẹp. Đây là một cuộc Hội nghị động viên việc giành thắng lợi toàn diện cho cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, là một cuộc Hội nghị cả Đảng đoàn kết chưa từng có dưới sự lãnh đạo của Bộ tư lệnh vô sản do Mao Chủ tịch làm thông soái, Phó Chủ tịch Lâm Bưu làm phó thông soái, là một cuộc Hội nghị dạt dào sức sống cách mạng của giai cấp vô sản. Hội nghị toàn thể tin tưởng rằng, trước sự thành công của Hội nghị lần này của chúng ta, các đồng chí trong toàn Đảng, nhân dân toàn quốc và nhân dân cách mạng các nước trên thế giới đều rất vui mừng, chỉ có một dùm bọn đế quốc do Mỹ cầm đầu, bọn xét lại hiện đại do tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô cầm đầu và bọn phản động trong và ngoài nước là hoảng sợ.

Theo sát lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch hăng hái tiến lên! Thắng lợi thuộc về chúng ta.

THƯ CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU GỬI CÁC ỦY VIÊN BAN THƯỜNG VỤ QUÂN ỦY TRUNG ƯƠNG

Thưa các đồng chí trong Ban thường vụ,

Tôi xin gửi Bản kỷ yếu về cuộc tọa đàm công tác văn nghệ quân đội do đồng chí Giang Thanh triệu tập, mong các đồng chí xét duyệt. Bản kỷ yếu này đã được các đồng chí dự cuộc tọa đàm nghiên cứu nhiều lần, lại được Chủ tịch xét duyệt và sửa chữa ba lần, là một văn kiện rất tốt; nó đã dùng Tư tưởng Mao Trạch-Đông giải đáp nhiều vấn đề quan

trọng của cuộc cách mạng văn hóa trong thời kỳ xã hội chủ nghĩa, chẳng những có ý nghĩa hiện thực rất lớn, mà còn có ý nghĩa lịch sử sâu xa.

Mười sáu năm nay, cuộc đấu tranh giai cấp vẫn diễn ra gay gắt trên mặt trận văn nghệ, vẫn để ai thắng ai còn chưa giải quyết. Trận địa văn nghệ này, nếu giai cấp vô sản không chiếm lĩnh, thì át sẽ do giai cấp tư sản chiếm lĩnh, đấu tranh là điều không thể tránh khỏi. Đây là một cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa hết sức rộng rãi và sâu sắc trong lĩnh vực hình thái ý thức, nếu làm không tốt thì sẽ nảy ra chủ nghĩa xét lại. Chúng ta phải giương cao ngọn cờ hống Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, kiên quyết tiến hành đến cùng cuộc cách mạng này.

Những vấn đề và ý kiến nêu ra trong Bản kỷ yếu này, hoàn toàn phù hợp với tình hình thực tế của công tác văn nghệ bộ đội, phải kiên quyết quán triệt chấp

hành, làm cho công tác văn nghệ bộ đội đóng vai trò quan trọng trong việc đặt chính trị lên hàng đầu, thúc đẩy việc cách mạng hóa con người.

Đòi với Bản ký yếu này, nếu có ý kiến gì, mong các đồng chí cho biết, để trình lên Trung ương xét duyệt.

Xin chào các đồng chí.

LÂM BƯU

Ngày 22-3-1966

**BẢN KÝ YẾU VỀ
CUỘC TỌA ĐÀM CÔNG TÁC
VĂN NGHỆ QUÂN ĐỘI DO
ĐỒNG CHÍ GIANG THANH
TRIỆU TẬP THEO SỰ
ỦY NHIỆM CỦA
ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU**

(Ngày 2—20-2-1966)

I

Được sự ủy nhiệm của đồng chí Lâm Bưu, đồng chí Giang Thanh đã mời một số đồng chí trong bộ đội đèn Thượng-hải dự cuộc tọa đàm về một số vấn đề

trong công tác văn nghệ bộ đội từ ngày 2 tới 20 tháng 2 năm 1966.

Trước khi các đồng chí bộ đội tham dự cuộc tọa đàm đèn Thượng-hải, đồng chí Lâm Bru đã có chỉ thị: “Hôm qua, đồng chí Giang Thanh đèn nói chuyện với tôi. Đòi với công tác văn nghệ, đồng chí Giang Thanh rất vững về chính trị và cũng giỏi về nghệ thuật, có rất nhiều ý kiến quý báu, các đồng chí phải hết sức coi trọng và nghiêm chỉnh thực hiện những ý kiến của đồng chí Giang Thanh trên các mặt tư tưởng và tổ chức. Từ nay trở đi, những văn kiện về văn nghệ của bộ đội, các đồng chí phải gửi cho đồng chí Giang Thanh xem, có việc gì thì cứ liên hệ với đồng chí, để đồng chí hiểu rõ tình hình công tác văn nghệ quân đội, và xin ý kiến đồng chí, làm cho công tác văn nghệ quân đội được cải tiến. Về tư tưởng cũng như về nghệ thuật, công tác văn nghệ quân đội đều không được thỏa mãn với hiện trạng, mà phải nâng cao hơn nữa.”

Trong buổi mở đầu cũng như trong quá trình tọa đàm, đồng chí Giang Thanh đã nhiều lần phát biểu: Tôi học trước tác của Mao Chủ tịch vẫn còn kém, thâm nhập chưa sâu sắc tư tưởng của Mao Chủ tịch, nhưng học được điểm nào thì kiên quyết làm theo. Bốn năm gần đây, tôi tương đối tập trung đọc một số tác phẩm, và có một số ý kiến, những ý kiến đó chưa chắc đã đúng cả. Chúng ta đều là đảng viên cộng sản, vì sự nghiệp của Đảng, cần phải thảo luận bình đẳng với nhau. Việc này đáng lẽ tôi phải làm từ năm ngoái, nhưng vì sức khỏe kém, nên chưa làm được. Gần đây, sức khỏe có khá hơn, vì thế theo chỉ thị của đồng chí Lâm Bưu, tôi mời các đồng chí đến đề chúng ta cùng bàn bạc.

Đồng chí Giang Thanh đề nghị xem tác phẩm trước, sau đó đọc một số văn kiện và tài liệu có liên quan, rồi mới trao đổi ý kiến. Đồng chí đã giới thiệu cho

chúng tôi đọc những trước tác có liên quan của Mao Chủ tịch, và trước sau 8 lần trao đổi ý kiến riêng với các đồng chí trong bộ đội, tọa đàm chung 4 lần, cùng chúng tôi xem phim 13 lần, xem kịch 3 lần. Trong quá trình xem phim, xem kịch, đồng chí luôn luôn trao đổi ý kiến với chúng tôi. Ngoài ra, đồng chí còn sắp xếp cho chúng tôi xem 21 bộ phim. Trong thời gian này, đồng chí Giang Thanh còn xem mẫu phim *Trường thành Nam-hải*, gặp gỡ và nói chuyện 3 lần với các nhà đạo diễn, quay phim và một số diễn viên bộ phim này, đã giáo dục và cổ vũ họ rất nhiều. Trong những ngày gần gũi đồng chí Giang Thanh, chúng tôi cảm thấy đồng chí thâm nhuần khá sâu sắc tư tưởng của Mao Chủ tịch, lại có sự điều tra nghiên cứu trong thời gian dài và khá đầy đủ về những vấn đề còn tồn tại trong công tác văn nghệ, và đã tự tay làm thí điểm, đúc kết được

những kinh nghiệm thực tiễn dồi dào. Lần này đồng chí đang ốm mà vẫn công tác, cùng chúng tôi thảo luận một cách khiêm tốn, sốt sắng, thành khẩn và cùng chúng tôi xem phim, xem kịch, đã gợi ý và giúp đỡ chúng tôi rất nhiều.

II

Trong gần 20 ngày, chúng tôi đã đọc hai trước tác của Mao Chủ tịch và những tài liệu có liên quan, lắng nghe nhiều ý kiến rất quan trọng của đồng chí Giang Thanh, xem trên 30 bộ phim cả tốt lẫn xấu và có những thiếu sót, sai lầm với mức độ khác nhau, đồng thời xem hai vở Kinh kịch cách mạng hiện đại tương đối thành công là *Đánh úp trung đoàn cọp trắng* và *Mưu chiếm núi Uy-hồ*. Do đó, chúng tôi đã hiểu sâu thêm tư tưởng văn nghệ của Mao Chủ tịch,

nâng cao nhận thức về cuộc cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa. Sau đây là mấy ý kiến đã được mọi người thảo luận và nhất trí trong cuộc tọa đàm lần này:

1. Trong 16 năm nay, cuộc đấu tranh giai cấp vẫn diễn ra gay gắt trên mặt trận văn hóa.

Thực ra, trong hai giai đoạn cách mạng ở nước ta, tức là giai đoạn dân chủ mới và giai đoạn xã hội chủ nghĩa, trên mặt trận văn hóa vẫn diễn ra cuộc đấu tranh giữa hai giai cấp và hai đường lối, tức là cuộc đấu tranh đoạt quyền lãnh đạo trên mặt trận văn hóa giữa giai cấp vô sản với giai cấp tư sản. Trong lịch sử Đảng ta, các cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa cơ hội "tả" hữu khuynh, cũng đều bao gồm cuộc đấu tranh giữa hai đường lối trên mặt trận văn hóa. Đường lối Vương Minh là một loại tư tưởng tư sản đã từng lan tràn trong Đảng ta. Trong cuộc vận động chỉnh phong bắt đầu năm

1942, trước hết Mao Chủ tịch đã triệt để phê phán đường lối chính trị, quân sự và tổ chức của Vương Minh; kế đó Người lại triệt để phê phán đường lối văn hóa do Vương Minh làm đại biểu. Những trước tác của Mao Chủ tịch như: *Bàn về chủ nghĩa dân chủ mới*, *Bài nói chuyện tại cuộc tọa đàm văn nghệ ở Diên-an* và *Bức thư gửi Viện Bình kịch Diên-an sau khi xem vở kịch "Buộc phải lên Lương-sơn"* là sự tổng kết lịch sử hoàn chỉnh nhất, toàn diện nhất và có hệ thống nhất cuộc đấu tranh giữa hai đường lối trên mặt trận văn hóa, là sự thừa kế và phát triển thế giới quan và lý luận văn nghệ của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Sau khi cách mạng nước ta bước vào giai đoạn xã hội chủ nghĩa, Mao Chủ tịch lại phát biểu hai trước tác *Về vấn đề giải quyết đúng đắn những mâu thuẫn trong nội bộ nhân dân* và *Bài nói chuyện tại Hội nghị công tác tuyên*

truyền toàn quốc của Đảng cộng sản Trung-quốc, đây là bản tổng kết mới nhất về kinh nghiệm lịch sử của phong trào tư tưởng, phong trào văn nghệ cách mạng Trung-quốc và các nước, là sự phát triển mới của thể giới quan và lý luận văn nghệ mác-xít lê-nin-nít. Năm trước tác này của Mao Chủ tịch đủ cho giai cấp vô sản chúng ta dùng trong một thời kỳ dài.

Cho đến nay ba trước tác đầu của Mao Chủ tịch đã phát biểu được hơn 20 năm, hai trước tác sau cũng đã phát biểu được gần 10 năm. Nhưng, từ khi dựng nước đến nay, về căn bản giới văn nghệ không làm theo những điều nói trong các trước tác đó, một sợi chỉ đen chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội đòi lập với Tư tưởng Mao Trạch-Đông đã chuyên chính chúng ta. Sợi chỉ đen đó là sự kết hợp giữa tư tưởng văn nghệ tư sản, tư tưởng văn nghệ xét lại hiện đại và cái gọi là văn nghệ

những năm 30. Thuyết “tả thực”, thuyết “con đường rộng rãi của chủ nghĩa hiện thực”, thuyết “đi sâu vào chủ nghĩa hiện thực”, thuyết phản đối “đề tài quyết định”, thuyết “nhân vật trung gian”, thuyết phản đối “mùi thuốc súng”, thuyết “hòa hợp tinh thần thời đại” v.v., là những thuyết có tính chất tiêu biểu của chúng, mà những thuyết đó đại để đều đã bị phê phán ngay trong *Bài nói chuyện tại cuộc tọa đàm văn nghệ ở Diên-an* của Mao Chủ tịch từ lâu rồi. Trong giới điện ảnh còn có người nêu ra cái thuyết gọi là “bỏ kinh phản đạo”, tức là bỏ kinh Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông, phản đạo chiến tranh cách mạng của nhân dân. Mười mấy năm nay, chịu sự ảnh hưởng và không chế của dòng nước ngược tư tưởng văn nghệ tư sản và xét lại hiện đại đó, những tác phẩm tốt hoặc căn bản là tốt, thật sự ca tụng nhân vật anh hùng công

nông binh, phục vụ công nông binh cũng có, nhưng không nhiều; không ít những tác phẩm ở vào trạng thái trung gian; ngoài ra còn có một loạt cổ độc chông Đảng, chông chủ nghĩa xã hội. Chúng ta nhất định phải căn cứ vào chỉ thị của Trung ương Đảng, kiên quyết tiến hành một cuộc đại cách mạng xã hội chủ nghĩa trên mặt trận văn hóa, trừ tận gốc sợi chỉ đen ấy. Trừ xong sợi chỉ đen ấy, sau này còn có thể xuất hiện sợi chỉ đen khác, còn phải đấu tranh nữa. Cho nên, đó là cuộc đấu tranh gian khổ, phức tạp và lâu dài, phải trải qua sự cố gắng mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm. Đó là việc lớn liên quan đến tiền đồ cách mạng của nước ta và cũng là việc lớn liên quan tới tiền đồ cách mạng thế giới.

Bài học mười mấy năm qua là chúng ta nắm văn để mượn, chúng ta chỉ nắm một số văn để cá biệt, không nắm toàn diện và có hệ thống, mà nếu chúng ta

không năm, thì rất nhiều trận địa chỉ đành bỏ mặc cho sợi chỉ đen chiếm lĩnh, đó là một bài học sâu sắc. Năm 1962, sau khi Hội nghị toàn thể lần thứ 10 của Trung ương Đảng ra quyết định phải tiến hành cuộc đấu tranh giai cấp trong cả nước, cuộc đấu tranh xây dựng tư tưởng vô sản, tiêu diệt tư tưởng tư sản trong lĩnh vực văn hóa cũng được đẩy mạnh dần dần.

2. Ba năm gần đây, cuộc đại cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa đã xuất hiện tình hình mới, điểm nổi bật nhất là sự ra đời của Kinh kịch cách mạng hiện đại. Dưới sự lãnh đạo của Trung ương Đảng đứng đầu là Mao Chủ tịch, những người làm công tác văn nghệ tham gia cuộc cách mạng Kinh kịch đã lấy Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông làm vũ khí, mở cuộc tấn công anh dũng và ngoan cường vào nền văn nghệ phong kiến, tư sản và xét lại hiện đại, chia

thẳng mũi nhọn vào mặt Kinh kịch, làm cho cái lô cốt ngoan cổ nhất này nổ ra cuộc cách mạng rất lớn cả về tư tưởng lẫn hình thức, đồng thời đưa tới một sự thay đổi có tính chất cách mạng trong giới văn nghệ. Các vở Kinh kịch cách mạng hiện đại như *Chuyện chiếc đèn đỏ*, *Sa-gia-bang*, *Muru chiếm núi Uy-hồ*, *Đánh úp trung đoàn cọp trắng* và vở kịch múa ba-lê *Đội nữ Hồng quân*, âm nhạc giao hưởng *Sa-gia-bang*, tượng đất *Nhà thu tô* v.v., đã được đông đảo quần chúng công nông binh công nhận, được khán giả trong và ngoài nước hết sức hoan nghênh. Đây là một sáng tạo, nó sẽ có ảnh hưởng sâu xa đối với cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa. Nó chứng minh hùng hồn rằng, cái lô cốt Kinh kịch ngoan cổ nhất này, cũng có thể đánh phá được và cũng có thể cách mạng được; đối với các hình thức nghệ thuật cổ điển ngoại lai như múa ba-lê, nhạc giao hưởng, thì cũng có

thê cái tạo để chúng ta sử dụng, đòi với việc cách mạng các nghệ thuật khác, chúng ta càng phải lòng đầy tin tưởng. Có người cho rằng Kinh kịch cách mạng hiện đại đã vứt bỏ truyền thống của Kinh kịch, vứt bỏ những động tác cơ bản của nó. Sự thật thì trái lại, chính Kinh kịch cách mạng hiện đại đã thừa kế một cách có phê phán truyền thống Kinh kịch, đã thực sự đẩy cũ ra mới. Những động tác cơ bản của Kinh kịch, không phải là bị vứt bỏ, mà là không đủ dùng, có những động tác không thể hiện được cuộc sống mới, cũng cần phải vứt bỏ. Mà để thể hiện cuộc sống mới, chúng ta cần phải gắp rút gạn lọc, sáng tạo trong cuộc sống, dần dần phát triển và làm giàu thêm những động tác cơ bản của Kinh kịch. Đồng thời, những sự thật này cũng đập mạnh vào các bọn bảo thủ, đập mạnh lại những thuyết gọi là “giá trị theo số vé”, “giá trị ngoại hồi”,

“tác phẩm cách mạng không thể xuất cảng” v.v.

Ba năm gần đây, một biểu hiện nổi bật nữa của cuộc cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa là những hoạt động rộng rãi của quần chúng công nông binh trên các mặt trận tư tưởng và văn nghệ. Trong quần chúng công nông binh không ngừng xuất hiện nhiều bài triết học xuất sắc, xuất phát từ thực tế để diễn đạt Tư tưởng Mao Trạch-Đông; đồng thời không ngừng xuất hiện nhiều tác phẩm văn nghệ xuất sắc, ca tụng những thắng lợi vĩ đại của cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa nước ta, ca tụng bước tiến nhảy vọt trên các mặt xây dựng chủ nghĩa xã hội, ca tụng những nhân vật anh hùng mới của chúng ta, ca tụng Đảng vĩ đại và sự lãnh đạo sáng suốt của lãnh tụ vĩ đại của chúng ta, nhất là nhiều bài thơ ca của công nông binh phát biểu trên các báo tường và báo

bảng đen, dù về nội dung hay hình thức, đều đánh dấu một thời đại hoàn toàn mới.

Tất nhiên, đó chỉ là những thành quả bước đầu của cuộc cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa, là bước đầu của cuộc trường chinh vạn dặm. Để bảo vệ và phát triển những thành quả đó, tiền hành đến cùng cuộc cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa, chúng ta còn phải có những cố gắng lâu dài và gian khổ.

3. Cuộc đấu tranh giữa hai con đường trên mặt trận văn nghệ tất nhiên sẽ phản ánh vào trong nội bộ quân đội, quân đội không phải sống ở chỗ chân không, quyết không thể là ngoại lệ. Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc là công cụ chủ yếu của nền chuyên chính vô sản Trung-quốc, là chỗ dựa và niềm hy vọng của nhân dân Trung-quốc và nhân dân cách mạng thế giới. Không có quân đội của nhân dân thì không có thắng lợi của cách mạng, không có nền chuyên chính vô sản, không

có chủ nghĩa xã hội, cũng không có tất cả mọi thứ của nhân dân. Vì vậy, kẻ thù nhất định sẽ phá hoại quân đội ta về mọi mặt, và cũng nhất định sẽ lợi dụng vũ khí văn nghệ, hòng đục khoét tư tưởng của quân đội. Song sau khi Mao Chủ tịch vạch ra rằng, 15 năm qua, giới văn nghệ về căn bản không chấp hành phương châm của Đảng, có người còn nói phương hướng văn nghệ bộ đội đã được giải quyết, vấn đề chủ yếu là nâng cao trình độ nghệ thuật, đó là quan điểm sai lầm, thiếu phân tích cụ thể. Sự thật là văn nghệ quân đội cũng có những tác phẩm đúng phương hướng, trình độ nghệ thuật cũng tương đối cao; có những tác phẩm phương hướng đúng, trình độ nghệ thuật thấp; có những tác phẩm có khuyết điểm và sai lầm nghiêm trọng cả về phương hướng chính trị và trình độ nghệ thuật; cũng có những tác phẩm là những có độc chống Đảng, chống chủ nghĩa xã

hội. Chính xưởng phim Bát nhật đã quay cuộn phim xâu *Bát linh*. Điều đó chứng tỏ công tác văn nghệ quân đội cũng chịu ảnh hưởng của sự chỉ đen trên mức độ nào đó. Đồng thời, những người làm công tác sáng tác thật chắc tay do chúng ta đào tạo vẫn tương đối ít; về tư tưởng sáng tác còn nhiều vắn đẽ; về tổ chức cũng còn có chỗ không thuận. Đối với những vắn đẽ đó, chúng ta cần phải phân tích và giải quyết thích đáng.

4. Quân giải phóng phải đóng vai trò quan trọng trong cuộc cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa. Từ khi phụ trách công tác Quân ủy đền nay, đồng chí Lâm Bưu đã nắm rất chắc công tác văn nghệ, có nhiều chỉ thị rất đúng; trong *Nghị quyết về việc tăng cường công tác chính trị và tư tưởng quân đội*, Hội nghị mở rộng Quân ủy trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc đã quy định rõ nhiệm vụ của công tác văn nghệ bộ đội là: “Phải kết

hợp chặt chẽ với nhiệm vụ và tình hình tư tưởng của bộ đội, phục vụ cho việc xây dựng tư tưởng vô sản, tiêu diệt tư tưởng tư sản, củng cố và nâng cao sức chiến đấu”; trong quân đội có một số cán bộ văn nghệ cốt cán do chúng ta đào tạo và đã được rèn luyện trong chiến tranh cách mạng; họ cũng sáng tác được một số tác phẩm tốt. Vì vậy, trong cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa, Quân giải phóng nhất định phải đóng vai trò xứng đáng, dũng cảm và kiên quyết đấu tranh để quán triệt chấp hành phương châm văn nghệ phục vụ công nông binh, phục vụ chủ nghĩa xã hội.

5. Cách mạng văn hóa phải có phá có xây, những người lãnh đạo phải trực tiếp nắm lấy việc xây dựng những tác phẩm mẫu mực tốt. Giai cấp tư sản đưa ra thuyết phản động gọi là “tự sáng tạo cái mới”, chúng ta phải xây cái mới, dựng cái độc đáo, xây cái mới và dựng

cái độc đáo của chúng ta là xây cái mới của chủ nghĩa xã hội, dựng cái độc đáo của giai cấp vô sản. Chúng ta phải cố gắng xây dựng những nhân vật anh hùng công nông binh, đó là nhiệm vụ căn bản của văn nghệ xã hội chủ nghĩa. Chúng ta có những tác phẩm mẫu mực như vậy, có những kinh nghiệm thành công về mặt này, thì mới có sức thuyết phục, mới chiếm lĩnh và cùng cố được trận địa, mới quét sạch được sự vu không độc ác của bọn phản động.

Trong văn đề này không được tự ti, mà phải có lòng tự hào.

Phải vứt bỏ sự mê tín về cái gọi là văn nghệ những năm 30. Lúc bấy giờ, phong trào văn nghệ cánh tả, về chính trị là đường lối cơ hội "tả" khuynh của Vương Minh, về tổ chức là theo chủ nghĩa đóng cửa và chủ nghĩa bè phái, về tư tưởng văn nghệ thực ra là tư tưởng của các nhà bình luận văn nghệ tư sản Nga như Bi-ê-

lin-ski, Séc-nur-sép-ski, Đơ-bơ-ra-li-u-bốp và Sta-ni-xláp-ski trong ngành săn khâu, họ là những người dân chủ tư sản trong thời sa hoàng, tư tưởng của họ không phải tư tưởng mác-xít, mà là tư tưởng tư sản. Cách mạng dân chủ tư sản là cuộc cách mạng của giai cấp bóc lột này thay thế giai cấp bóc lột khác, chỉ có cách mạng xã hội chủ nghĩa vô sản mới là cuộc cách mạng nhằm tiêu diệt hoàn toàn mọi giai cấp bóc lột, bởi vậy, chúng ta quyết không được lấy tư tưởng của bất cứ nhà cách mạng tư sản nào làm phương châm chỉ đạo cho phong trào tư tưởng, phong trào văn nghệ của giai cấp vô sản chúng ta. Trong những năm 30 cũng có cái tốt, đó là phong trào văn nghệ cánh tả chiến đấu đứng đầu là Lỗ Tấn. Đến thời kỳ giữa những năm 30, một số người lãnh đạo phong trào văn nghệ cánh tả chịu ảnh hưởng đường lối đấu hàng hữu khuynh của Vương Minh, đã đi ngược lại quan

điểm giai cấp của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, nêu ra khẩu hiệu “văn học quốc phòng”. Khẩu hiệu đó là khẩu hiệu của giai cấp tư sản, còn khẩu hiệu vô sản “văn học đại chúng của chiến tranh cách mạng dân tộc”, thì lại do Lỗ Tấn nêu ra. Có một số người làm công tác văn nghệ cánh tả, nhất là Lỗ Tấn, cũng đã nêu ra khẩu hiệu văn nghệ phải phục vụ công nông và công nông tự sáng tác văn nghệ, nhưng vẫn chưa giải quyết có hệ thống vấn đề căn bản là văn nghệ gắn bó với công nông binh. Những người làm công tác văn nghệ cánh tả thời bấy giờ, tuyệt đại đa số vẫn là những người theo chủ nghĩa dân tộc dân chủ tư sản, có những người chưa qua cửa ải cách mạng dân chủ, có những người chưa qua trót lọt cửa ải xã hội chủ nghĩa.

Phải vứt bỏ sự mê tín về văn học cổ điển trong và ngoài nước. Sta-lin là người mác-xít lê-nin-nít vĩ đại. Người

đã phê bình rất gay gắt thứ văn nghệ của phái hiện đại tư sản, nhưng lại thừa kê không phê phán những cái gọi là trước tác kinh điển của Nga và châu Âu, nên hậu quả không tốt. Giới văn nghệ nước ta chịu ảnh hưởng không ít của văn nghệ cổ điển Trung-quốc, văn nghệ cổ điển châu Âu (kể cả Nga), thậm chí cả điện ảnh Mỹ, có những người cho đó là kinh điển, tiếp thu ráo cả, chúng ta phải rút lấy bài học của Sta-lin. Những cái của người xưa và người nước ngoài cũng phải nghiên cứu, không chịu nghiên cứu là sai lầm, nhưng nhất định phải dùng con mắt phê phán để nghiên cứu, lấy xưa phục vụ nay, lấy cái nước ngoài phục vụ nước ta.

Đôi với một số tác phẩm văn nghệ cách mạng tương đối xuất sắc của Liên-xô ra đời sau cách mạng tháng Mười, chúng ta cũng phải phân tích, không được nhắm mắt sùng bái, càng không nên bắt chước

một cách mù quáng. Bất chước một cách mù quáng thì không thể trở thành nghệ thuật. Văn học nghệ thuật chỉ có thể bắt nguồn từ đời sống nhân dân, chỉ có đời sống nhân dân mới là nguồn duy nhất của văn học nghệ thuật, quá trình lịch sử của văn học nghệ thuật xưa và nay, trong và ngoài nước đã chứng minh điều đó.

Trên thế giới từ trước tới nay bao giờ lực lượng mới trỗi dậy cũng chiến thắng lực lượng mục nát. Quân giải phóng nhân dân chúng ta lúc đầu cũng nhỏ yếu, cuối cùng đã chuyển yếu thành mạnh, và đã đánh bại bọn phản động Mỹ—Tường. Đứng trước tình hình cách mạng trong và ngoài nước đều rất tốt và nhiệm vụ vẻ vang, chúng ta phải lấy làm tự hào là một người cách mạng triệt để. Chúng ta phải tin tưởng, có dũng khí làm những việc mà người trước chưa từng làm, bởi vì cuộc cách mạng của chúng ta

là một cuộc cách mạng nhằm tiêu diệt hoàn toàn các giai cấp bóc lột và chế độ bóc lột, trừ tận gốc những hình thái ý thức đấu độc quán chúng nhân dân của tất cả các giai cấp bóc lột. Dưới sự lãnh đạo của Trung ương Đảng và Mao Chủ tịch, dưới sự chỉ dẫn của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin và Tư tưởng Mao Trạch-Đông, chúng ta phải xây dựng một nền văn nghệ cách mạng mới xã hội chủ nghĩa xứng đáng với đất nước vĩ đại, Đảng vĩ đại, nhân dân vĩ đại và quân đội vĩ đại của chúng ta. Đó là nền văn nghệ mới xán lạn nhất, mở ra một kỷ nguyên mới trong lịch sử loài người.

Nhưng, muốn xây dựng những tác phẩm mẫu mực tốt đâu phải là chuyện dễ. Đối với những khó khăn trong sáng tác, nhất định chúng ta phải coi thường về mặt chiến lược, còn về mặt chiến thuật thì nhất định phải coi trọng. Xây dựng được một tác phẩm tốt là cả một quá

trình gian khổ. Những đồng chí nắm khâu sáng tác quyết không được có thái độ kiêu ông lớn, quyết không thể xem nhẹ, mà phải chia ngọt xẻ bùi với người sáng tác, thật sự khổ công tốn sức. Phải tận khả năng nắm lấy tài liệu đầu tiên, nếu không được thì cũng phải nắm lấy tài liệu thứ hai. Phải không sợ thất bại, không ngại sai lầm, phải cho phép có thất bại, cho phép mắc sai lầm, và còn phải cho phép sửa chữa sai lầm. Phải dựa vào quán chúng, từ quán chúng mà ra, rồi lại trở về quán chúng, trải qua thực tiễn nhiều lần trong một thời gian dài, trau dồi mãi mãi, cò gắng đi tới chỗ thông nhất giữa nội dung chính trị cách mạng và hình thức nghệ thuật hoàn mỹ tới mức tối đa. Phải tổng kết kịp thời những kinh nghiệm trong thực tiễn, dần dần nắm lấy quy luật của các loại nghệ thuật, không thể thì không thể xây dựng được những tác phẩm mẫu mực tốt.

Chúng ta phải hết sức coi trọng đề tài về cách mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội, coi thường điều đó là hoàn toàn sai lầm.

Việc sáng tác văn nghệ về ba chiến dịch lớn Liêu—Thâm, Hoài—Hải, Bình—Tân và những chiến dịch quan trọng khác, cũng phải gấp rút xây dựng trong lúc các đồng chí lãnh đạo và chỉ huy chiến dịch đó còn mạnh khỏe. Nhiều đề tài lịch sử cách mạng và đề tài hiện thực quan trọng, bức thiết đòi hỏi chúng ta phải tổ chức sáng tác từng bước và có kế hoạch. Cuốn phim *Trường thành Nam-hải*, nhất định phải quay cho tốt. Cuốn phim *Muôn núi nghìn sông* nhất định phải sửa cho hay. Đồng thời qua những sáng tác đó, đào tạo và rèn luyện một đội ngũ cán bộ văn nghệ cốt cán chân chính của giai cấp vô sản.

6. Trong công tác văn nghệ, dù là những người lãnh đạo hay những người

sáng tác, đều phải thực hành chế độ dân chủ tập trung của Đảng, để xứng việc để cho “mọi người nói”, phản đối việc “một người nói”, phải đi đường lối quần chúng. Trước kia có số người xây dựng được một tác phẩm thì ép lãnh đạo phải vỗ tay, gật đầu, đó là thứ tác phong rất xấu. Còn những cán bộ nắm khâu sáng tác, đối với việc sáng tác văn nghệ, cán phải thường xuyên ghi nhớ hai điểm: một là phải biết lắng nghe ý kiến của đồng đảo quần chúng; hai là phải biết phân tích những ý kiến đó, cái nào tốt thì tiếp thu, cái nào không tốt thì bỏ đi. Không có tác phẩm nào là không có thiếu sót, nếu về căn bản là tốt thì phải vạch rõ những chỗ sai lầm khuyết điểm của nó, để chữa lại cho tốt. Những tác phẩm xấu không nên cắt đi, mà phải đưa ra cho quần chúng phê phán. Chúng ta không nên sợ quần chúng, phải kiên quyết tin tưởng ở quần chúng, quần chúng sẽ góp cho chúng ta

nhieu ý kiến quý báu. Ngoài ra, cũng có thể nâng cao được năng lực nhận thức của quần chúng. Quay một cuộn phim phải tốn mấy chục vạn hoặc cả triệu đồng, đem những cuộn phim xấu cắt đi thì số tiền ấy sẽ mất toi, tại sao không đem ra chiếu để giáo dục những người sáng tác và quần chúng nhân dân, đồng thời có thể bù lại sự tổn kém của Nhà nước, cả tư tưởng lẫn kinh tế đều thu được kết quả? Cuộn phim *Vây thành* chiếu đã lâu rồi, vẫn chưa có người phê bình, phải chăng *Báo Quân giải phóng* có thể viết bài để phê bình.

7. Phải để xướng việc phê bình văn nghệ có tính chất quần chúng, chiến đấu và cách mạng, phá bỏ sự lũng đoạn trong việc phê bình văn nghệ của một số ít người gọi là “nhà phê bình văn nghệ” (tức là những nhà phê bình sai lầm về phương hướng và yêu cầu bắt lực), trao vũ khí phê bình văn nghệ cho đông đảo quần

chúng công nông binh, đưa các nhà phê bình chuyên môn kết hợp với các nhà phê bình trong quần chúng. Trong công tác phê bình văn nghệ, phải tăng cường tính chiến đấu, phản đối lối tâng bốc vô nguyên tắc. Phải cải tạo văn phong, để xứng viết nhiều bài ngắn gọn và dễ hiểu, biến công tác phê bình văn nghệ thành dao găm và lựu đạn, luyện giỏi kỹ thuật đánh gán trong cự ly 200 mét; tất nhiên, cũng phải viết một số bài tương đối dài có hệ thống và có chiều sâu về lý luận. Phản đối lối lèo người bằng những danh từ và thuật ngữ. Chỉ có như vậy mới trực được vũ khí của những kẻ gọi là “nhà phê bình văn nghệ”. *Báo Quân giải phóng* và tạp chí *Văn nghệ Quân giải phóng* phải mở mục phê bình văn nghệ thường kỳ hoặc không thường kỳ, nhiệt tình ủng hộ những tác phẩm tốt hoặc căn bản là tốt, và cũng có thể vạch ra một cách thiện chí những thiếu sót của nó;

đòi với những tác phẩm xấu thì phải phê bình đúng nguyên tắc. Đòi với một số quan điểm sai lầm tiêu biểu về mặt lý luận văn nghệ và những ý đồ của một số người nhào nặn lịch sử, đề cao mình trong những cuốn sách như *Lịch sử phát triển của nền điện ảnh Trung-quốc*, *Tập tài liệu lịch sử 50 năm của phong trào kịch nói Trung-quốc*, *Tìm tòi bước đầu về các vở Kinh kịch*, cũng như nhiều quan điểm sai lầm mà họ gieo rắc, đều phải có kế hoạch phê phán triệt để. Không nên sợ có người chửi chúng ta đơn giản thô bạo, phải có sự phân tích đòi với những người nói chúng ta giản đơn thô bạo. Có những cái chúng ta phê bình căn bản là đúng, nhưng thiếu phân tích, dẫn chứng không đầy đủ, kém sức thuyết phục, thì cần phải cải thiện. Có những người do vấn đề nhận thức, nên lúc đầu họ bảo chúng ta là giản đơn thô bạo, sau đó họ không nói như vậy nữa.

Đối với kẻ thù nguyên rủa sự phê bình đúng đắn của chúng ta là giản đơn thô bạo, thì nhất định chúng ta phải kiên quyết đập lại. Phê bình văn nghệ phải trở thành công tác thường xuyên, trở thành phương pháp quan trọng đầy mạnh đấu tranh trong văn nghệ, và cũng là phương pháp quan trọng trong công tác lãnh đạo văn nghệ của Đảng. Không có công tác phê bình văn nghệ đúng đắn, thì không thể có sự đổi dào trong sáng tác.

8. Đấu tranh chống chủ nghĩa xét lại nước ngoài về mặt văn nghệ, không thể chỉ tóm những tay xoàng như Chu-khơ-rai, mà phải tóm những tên bự, tóm lầy Sô-lô-khốp, và phải dám chọi với nó. Sô-lô-khốp là tên ty tồ của nền văn nghệ xét lại. Những tập *Sông Đông êm đềm*, *Đất võ hoang*, *Số phận một con người* của hắn, đã ảnh hưởng rất lớn đối với một số cây bút và bạn đọc Trung-quốc. Phải chăng quân đội có thể tổ chức một

sở người nghiên cứu những tập sách đó, viết những bài phê phán có phân tích, dẫn chứng đầy đủ và có sức thuyết phục. Điều đó sẽ ảnh hưởng rất lớn đến Trung-quốc và cả thế giới. Đối với những tác phẩm trong nước, cũng phải làm như vậy.

9. Về phương pháp sáng tác thì phải áp dụng phương pháp kết hợp chủ nghĩa hiện thực cách mạng với chủ nghĩa lãng mạn cách mạng, không nên theo chủ nghĩa phê phán hiện thực của tư sản và chủ nghĩa lãng mạn tư sản.

Phẩm chất ưu tú của những nhân vật anh hùng công nông binh nảy sinh dưới sự chỉ dẫn của đường lối đúng đắn của Đảng là biểu hiện tập trung tính giai cấp vô sản. Chúng ta phải hết sức nhiệt tình và dùng mọi cách xây dựng những hình ảnh anh hùng công nông binh. Phải xây dựng điển hình, Mao Chủ tịch dạy rằng: “Cuộc sống phản ánh trong tác phẩm văn

nghệ lại có thể và phải cao hơn, mãnh liệt hơn, có tính tập trung hơn, điển hình hơn và lý tưởng hơn cuộc sống thực tế bình thường, vì thế nó mang tính phổ biến hơn.” Không nên bị gò bó vào trong những người thật việc thật. Không nên chờ anh hùng nào hy sinh rồi mới viết về anh hùng ấy. Thật ra, những anh hùng đang sống còn nhiều gấp bội so với những anh hùng đã hy sinh. Điều đó đòi hỏi những người cầm bút chúng ta phải khái quát tập trung những vốn sống đã tích lũy trường kỳ, xây dựng nên các loại nhân vật điển hình.

Viết về chiến tranh cách mạng thì trước hết phải hiểu rõ tính chất của chiến tranh, chúng ta là chính nghĩa, kẻ thù là phi nghĩa. Trong tác phẩm nhất định phải thể hiện tinh thần phấn đấu gian khổ, anh dũng hy sinh của chúng ta, nhưng cũng nhất định phải thể hiện chủ nghĩa anh hùng cách mạng và chủ nghĩa lạc quan

cách mạng. Khi diễn tả cảnh tàn khốc của chiến tranh, không nên tô vẽ hoặc tán tụng sự khủng khiếp của chiến tranh, khi diễn tả cảnh gian khổ trong đấu tranh cách mạng, không nên tô đậm hoặc tán tụng sự đau khổ. Sự tàn khốc của chiến tranh cách mạng và chủ nghĩa anh hùng cách mạng, cũng như sự gian khổ trong đấu tranh cách mạng và chủ nghĩa lạc quan cách mạng đều là sự thống nhất của các mặt đối lập, nhưng nhất định phải nêu rõ đâu là mặt chủ yếu của mâu thuẫn, bằng không, đặt sai ngôi thứ thì sẽ đề ra khuynh hướng hòa bình chủ nghĩa của giai cấp tư sản. Ngoài ra, khi viết về chiến tranh cách mạng nhân dân, dù trong giai đoạn du kích chiến là chính, vận động chiến là phụ, hay trong giai đoạn vận động chiến là chính, cũng đều phải thể hiện đúng đắn quan hệ giữa quân chính quy, du kích và dân quân, giữa

quần chúng võ trang và quần chúng không võ trang dưới sự lãnh đạo của Đảng.

Khi chọn đề tài phải đi sâu vào cuộc sống, điều tra nghiên cứu cho kỹ càng, mới chọn được đúng và chính xác. Những người soạn kịch phải đi sâu vào cuộc sống đấu tranh nóng bỏng một cách lâu dài và không điều kiện, những người đạo diễn, diễn viên, quay phim, mỹ thuật, soạn nhạc v.v. cũng phải đi sâu vào cuộc sống, điều tra nghiên cứu cẩn thận. Trước kia có những tác phẩm bóp méo sự thật lịch sử, không thể hiện đường lối đúng đắn, chuyên viết về đường lối sai lầm; có những tác phẩm viết về những nhân vật anh hùng, nhưng những anh hùng đó đều phạm kỷ luật, hoặc xây dựng nên một hình tượng anh hùng rồi lại để anh hùng ấy chết đi, cô tạo nên một tấn bi kịch; có những tác phẩm không viết nhân vật anh hùng, mà chuyên viết nhân vật trung gian, thực ra là nhân vật lạc hậu,

bồi nhọ hình tượng công nông binh; còn viết về kẻ thù thì lại không lột trần bản chất giai cấp bóc lột và áp bức nhân dân của chúng, thậm chí còn tô hồng cho chúng; còn có những tác phẩm chuyên nói về sự yêu đương và những thích thú thấp hèn, nói nào “yêu” và “chết” là chủ đề muôn thuở. Những cái đó đều là của tư sản và xét lại, phải kiên quyết chống lại.

10. Giáo dục lại cán bộ văn nghệ, tổ chức lại đội ngũ văn nghệ. Do nguyên nhân lịch sử, nên trước khi toàn quốc giải phóng, dưới ách thống trị của quân thù, giai cấp vô sản chúng ta đào tạo những cán bộ văn nghệ của mình có khó khăn hơn. Trình độ văn hóa của chúng ta tương đối kém, kinh nghiệm cũng tương đối ít, nhiều cán bộ văn nghệ của chúng ta là do giai cấp tư sản giáo dục và đào tạo ra, trong quá trình hoạt động văn nghệ cách mạng, có những người không chịu

được sự khùng bỏ của kẻ thù nên đã phản bội, hoặc đã bị tư tưởng tư sản đục khoét trở nên sa ngã. Tại các khu căn cứ, chúng ta đã đào tạo được khá nhiều cán bộ văn nghệ cách mạng, nhất là từ ngày công bố *Bài nói chuyện tại cuộc tọa đàm văn nghệ ở Diên-an*, họ đã có phương hướng đúng đắn, đi con đường gắn bó với công nông binh, và đã đóng vai trò tích cực trong quá trình cách mạng. Điều thiếu sót là sau ngày toàn quốc giải phóng, chúng ta tiến vào các thành phố lớn, nhiều đồng chí không chông nổi sự đục khoét của tư tưởng tư sản đối với đội ngũ văn nghệ của chúng ta, do đó có người đã bị đào thải. Văn nghệ của chúng ta là văn nghệ của giai cấp vô sản, văn nghệ của Đảng. Nguyên tắc tính đảng của giai cấp vô sản là cái mốc rõ rệt nhất để phân biệt giữa chúng ta với các giai cấp khác. Cần phải biết rằng những nhân vật đại biểu của các giai cấp

khác cũng có nguyên tắc tính đảng của họ, hơn nữa rất ngoan cố. Về các mặt tư tưởng sáng tác, đường lối tổ chức và tác phong công tác, đều phải giữ vững nguyên tắc tính đảng của giai cấp vô sản, chống lại sự đục khoét của tư tưởng tư sản, cần phải vạch rõ ranh giới với tư tưởng tư sản, quyết không thể chung sống hòa bình với nó. Đối với số đông người, các vấn đề tồn tại trong giới văn nghệ ngày nay là vấn đề nhận thức tư tưởng, vấn đề giáo dục và nâng cao. Chúng ta phải nghiêm chỉnh học tập trước tác của Mao Chủ tịch, học tập và vận dụng thật sống, liên hệ với tư tưởng, liên hệ với thực tế, mang theo vấn đề mà học, như vậy mới thực sự thông hiểu, thấu suốt và nắm vững được. Chúng ta phải trường kỳ đi sâu vào cuộc sống, kết hợp với công nông binh, nâng cao giác ngộ giai cấp, cải tạo tư tưởng, không tham danh lợi, hết lòng hết dạ phục vụ nhân dân, phải giáo dục các đồng

chí của chúng ta, suốt đời đọc sách của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin và của Mao Chủ tịch, làm cách mạng suốt đời. Nhất là phải chú ý giữ gìn khí tiết cách mạng của con người vô sản lúc tuổi già, giữ được khí tiết cách mạng lúc tuổi già không phải là việc dễ.

III

Qua cuộc tọa đàm, chúng tôi đã có những nhận thức tương đối rõ ràng đối với những vấn đề kể trên, ý kiến về những vấn đề này cũng đều phù hợp với tình hình thực tế của công tác văn nghệ quân đội, do đó đã nâng cao giác ngộ cho chúng tôi, tăng cường quyết tâm và tinh thần trách nhiệm đối với cuộc cách mạng văn hóa xã hội chủ nghĩa. Chúng tôi nhất định phải tiếp tục học cho tốt trước tác của Mao Chủ tịch, thật sự điều tra nghiên

cứu, làm thí điểm cho tốt, xây dựng tác phẩm mẫu mực cho tốt, đóng vai trò đầu tàu trong cuộc đấu tranh cách mạng văn hóa xây dựng tư tưởng vô sản và tiêu diệt tư tưởng tư sản.

**BỨC THƯ CỦA ĐỒNG
CHÍ LÂM BƯU NÓI VỀ PHONG
TRÀO HỌC TẬP VÀ VẬN
DỤNG THẬT SÓNG TRƯỚC TÁC
CỦA MAO CHỦ TỊCH TRONG
NGÀNH CÔNG NGHIỆP
VÀ GIAO THÔNG**

Ngành công nghiệp và giao thông đã nhận mạnh việc lấy chính trị làm thông soái, nêu bật chính trị, làm như thể rất tốt và rất có lợi cho việc nâng cao giác ngộ chính trị của giai cấp công nhân và đẩy mạnh công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội nước ta. Làm như vậy có thể phát huy hơn nữa tinh thần tích cực và

sáng tạo của giai cấp công nhân, làm cho sự nghiệp xã hội chủ nghĩa của chúng ta càng thêm thịnh vượng. Các đồng chí đã đặt việc ra sức học tập trước tác của Mao Chủ tịch lên hàng đầu của toàn bộ phương châm công tác trong ngành công nghiệp và giao thông, thề là hay lắm.

Nước ta là một nước xã hội chủ nghĩa chuyên chính vô sản vĩ đại, có 700 triệu dân, cần phải có một tư tưởng thống nhất, một tư tưởng cách mạng, một tư tưởng đúng đắn, đó tức là Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Có tư tưởng này thì mới đạt dào tinh thần hăng hái cách mạng bừng bừng, mới có phương hướng chính trị vững vàng đúng đắn.

Tư tưởng Mao Trạch-Đông đã phản ánh quy luật khách quan của cuộc đấu tranh giai cấp trong nước và trên quốc tế, phản ánh quyền lợi căn bản của giai cấp vô sản và nhân dân lao động. Tư tưởng Mao Trạch-Đông không phải là

một tư tưởng nảy sinh ra một cách tự phát trong nhân dân lao động, mà là một tư tưởng do Mao Chủ tịch đã kế thừa và phát triển một cách thiên tài Chủ nghĩa Mác—Lê-nin trên cơ sở thực tiễn cách mạng vĩ đại, đã tổng hợp những kinh nghiệm mới của phong trào cộng sản quốc tế, nâng cao Chủ nghĩa Mác—Lê-nin lên một giai đoạn mới hoàn toàn.

Cho nên, cần phải thông qua việc học tập và vận dụng thật sống trước tác của Mao Chủ tịch để mà phổ cập tư tưởng của Mao Chủ tịch trong công nhân và nông dân, thì mới có thể thay đổi được bộ mặt tinh thần của nhân dân lao động, mới có thể biến sức mạnh tinh thần thành sức mạnh vật chất hùng hậu.

Mấy năm gần đây, trong ngành công nghiệp và giao thông đã bắt đầu làm như vậy, trong cuộc hội nghị của ngành công nghiệp và giao thông này, lại đúc kết được kinh nghiệm, nêu ra cách làm mới,

thì chắc chắn sẽ giành được nhiều kết quả hơn nữa.

LÂM BƯU

Ngày 11-3-1966

**BÀI NÓI CHUYỆN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU TẠI
CUỘC MÍT TINH QUẦN CHÚNG
CHÚC MỪNG CUỘC ĐẠI CÁCH
MẠNG VĂN HÓA VÔ SẢN**

(Ngày 18-8-1966)

Thưa các đồng chí và các bạn học sinh,

Trước hết, tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch, lãnh tụ vĩ đại của chúng ta và Trung ương Đảng gửi lời thăm hỏi các đồng chí và các bạn học sinh!

Chúng tôi kiên quyết ủng hộ tinh thần cách mạng vô sản dám xông pha, dám làm, dám cách mạng và dám làm phẫn của các đồng chí và các bạn học sinh!

Mao Chủ tịch của chúng ta là tư lệnh tối cao của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản lần này. Mao Chủ tịch là thông soái. Dưới sự chỉ huy của thông soái vĩ đại, chúng ta vâng lời Mao Chủ tịch thông soái của chúng ta, thì cuộc Đại cách mạng văn hóa nhất định sẽ phát triển thuận lợi, nhất định sẽ giành được thắng lợi vĩ đại!

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản do Mao Chủ tịch đề ra là sáng kiến vĩ đại trong phong trào cộng sản, là sáng kiến vĩ đại của cách mạng xã hội chủ nghĩa!

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là nhằm đập tan tư tưởng tư sản, xây dựng tư tưởng vô sản, cải tạo tâm hồn con người, thực hiện cách mạng hóa tư tưởng con người, đào tận gốc chủ nghĩa xét lại, củng cố và phát triển chế độ xã hội chủ nghĩa.

Chúng ta phải đánh đổ những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản, đánh đổ những kẻ quyền uy phản động tư sản, đánh đổ tất cả bọn bảo hoàng tư sản, phản đối mọi hành vi áp chế cách mạng dưới mọi hình thức, đánh gục mọi lũ yêu ma quỷ quái!

Chúng ta phải ra sức phá bỏ mọi tư tưởng cũ, văn hóa cũ, phong tục cũ và tập quán cũ của giai cấp bóc lột, phải cải cách mọi kiến trúc thượng tầng không thích ứng với cơ sở kinh tế xã hội chủ nghĩa, quét sạch hết thảy những loài sâu bọ hại người và gạt bỏ mọi hòn đá cản đường!

Chúng ta phải ra sức xây dựng thâm quyền của giai cấp vô sản, ra sức xây dựng tư tưởng mới, văn hóa mới, phong tục mới và tập quán mới của giai cấp vô sản. Tóm lại, tức là phải ra sức xây dựng Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Chúng ta phải làm cho hàng trăm triệu

nhân dân đều nắm vững Tư tưởng Mao Trạch-Đông, làm cho Tư tưởng Mao Trạch-Đông chiếm lĩnh mọi trận địa tư tưởng, dùng Tư tưởng Mao Trạch-Đông để thay đổi bộ mặt tinh thần của cả xã hội, biến sức mạnh tinh thần vĩ đại là Tư tưởng Mao Trạch-Đông thành sức mạnh vật chất vĩ đại!

Cuộc Đại cách mạng văn hóa lần này là một việc lớn liên quan tới vận mệnh của Đảng và Nhà nước chúng ta, là một việc lớn liên quan tới tiến đở của Đảng và Nhà nước chúng ta!

Muốn làm tốt cuộc Đại cách mạng văn hóa lần này, chúng ta phải dựa vào gì? Phải dựa vào Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, dựa vào trí tuệ và sức mạnh của quần chúng!

Mao Chủ tịch là lãnh tụ lỗi lạc nhất của giai cấp vô sản trong thời đại hiện nay, là bậc thiên tài vĩ đại nhất trong thời đại hiện nay. Mao Chủ tịch tin tưởng vào

quần chúng nhất, quan tâm tới quần chúng nhất và ủng hộ phong trào cách mạng của quần chúng nhất, Người rất gắn bó với quần chúng cách mạng!

Tư tưởng Mao Trạch-Đông là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin phát triển tới một giai đoạn mới hoàn toàn, là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin phát triển tới trình độ cao nhất trong thời đại hiện nay, là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin cải tạo tâm hồn con người trong thời đại hiện nay, là vũ khí tư tưởng mạnh mẽ nhất của giai cấp vô sản.

Quần chúng nhân dân là những người sáng tạo ra lịch sử. Một khi quần chúng nhân dân nắm được Tư tưởng Mao Trạch-Đông thì họ sẽ trở nên thông minh nhất, dũng cảm nhất, và có thể phát huy sức mạnh vô cùng tận!

Chúng ta có sự lãnh đạo sáng suốt của Mao Chủ tịch, nắm được vũ khí vô cùng sắc bén là Tư tưởng Mao Trạch-Đông, thì sẽ đập bằng được mọi trở ngại, sẽ

đánh đâu thắng đó và giành được thắng lợi triệt để trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản!

Quyết định về cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản được thảo ra dưới sự trực tiếp chủ tọa của Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại mà Trung ương Đảng công bố gần đây, là cương lĩnh vĩ đại của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, là sự thể hiện mới nhất của Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Chúng ta nhất định phải kiên quyết làm theo Quyết định này, phải phóng tay phát động quần chúng, kiên quyết chống bao biện làm thay, kiên quyết dựa vào phái tả cách mạng, tranh thủ phái trung gian, đoàn kết số đông người, tập trung lực lượng đánh vào một dóm phái hữu phản động nhất, tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản!

Đại cách mạng văn hóa là một nhiệm vụ lâu dài. Trong cuộc Đại cách mạng này có chiến dịch lớn, cũng có chiến

dịch nhỏ, phải tiếp tục tiến hành trong một thời gian rất dài. Tư tưởng tư sản còn tồn tại ngày nào, thì chúng ta phải chiến đấu đến ngày ấy, và phải đánh đến cùng!

Lần này là một chiến dịch lớn, là một cuộc tổng tiến công vào tư tưởng của giai cấp tư sản và tất cả mọi giai cấp bóc lột khác. Dưới sự lãnh đạo của Mao Chủ tịch, chúng ta phải tấn công mãnh liệt vào hình thái ý thức tư sản, phong tục cũ, thể lực tập quán cũ. Chúng ta phải triệt để đánh đổ, đánh gục bọn xét lại phản cách mạng, bọn phái hữu tư sản và những kẻ quyến uy phản động tư sản, làm cho chúng mất hết uy phong, đời đời kiếp kiếp cũng không thể ngóc đầu lên được!

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản muôn năm!

Nhân dân Trung-quốc vĩ đại muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc vĩ đại
muôn năm!

Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại
muôn năm!

Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại muôn
năm! Muôn năm! Muôn muôn năm!

**BÀI NÓI CHUYỆN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
TẠI BUỔI TIẾP KIẾN CÁC
GIÁO VIÊN VÀ HỌC SINH
CÁCH MẠNG TỪ CÁC ĐỊA
PHƯƠNG VỀ BẮC-KINH**

(Ngày 31-8-1966)

Các đồng chí, các bạn học sinh và các
chiến sĩ Hồng vệ binh,

Tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch người
thầy vĩ đại, lãnh tụ vĩ đại, thông soái vĩ
đại, tay lái vĩ đại, gửi lời thăm hỏi các
bạn học sinh từ các địa phương về, thăm

hỏi các đồng chí! Tôi xin thay mặt Trung ương Đảng gửi lời thăm hỏi các đồng chí!

Các bạn học sinh đến Bắc-kinh cùng các giáo viên và học sinh cách mạng Bắc-kinh trao đổi kinh nghiệm về cuộc Đại cách mạng văn hóa. Các đồng chí đã vất vả! Chúng tôi tin rằng, sau khi trở về, các đồng chí nhất định càng tuân theo hơn nữa chỉ thị của Mao Chủ tịch và 16 điều của Trung ương Đảng, san bằng mọi trở lực, khắc phục mọi khó khăn, triển khai rầm rộ hơn nữa cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản!

Tình hình của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản hiện nay rất tốt!

Tổ chức Hồng vệ binh và các tổ chức thanh thiếu niên cách mạng khác đang phát triển như hoa nở rộ. Họ ào ra phò, cả phá bốn cũ (tức tư tưởng cũ, văn hóa cũ, phong tục cũ và tập quán cũ—*N.D.*). Cuộc Đại cách mạng

văn hóa đã động đến cả nền chính trị lẫn nền kinh tế. Cuộc đấu tranh, phê phán và cải cách trong trường học đã phát triển thành cuộc đấu tranh, phê phán và cải cách trong xã hội. Dòng thác cách mạng của quần chúng đang gội sạch những bùn nhơ nước bẩn của xã hội cũ để lại, làm thay đổi cả bộ mặt xã hội nước ta.

Các tiểu tướng cách mạng, Mao Chủ tịch và Trung ương Đảng nhiệt liệt khen ngợi tinh thần cách mạng vô sản dám nghĩ, dám nói, dám làm, dám xông pha, dám cách mạng của các đồng chí. Các đồng chí đã làm rất nhiều việc tốt, nêu ra rất nhiều sáng kiến hay. Chúng tôi rất vui mừng, chúng tôi nhiệt liệt ủng hộ các đồng chí! Kiên quyết phản đối việc áp chế các đồng chí! Hành động cách mạng của các đồng chí rất hay! Chúng tôi tỏ lòng hoan hô và chào các đồng chí!

Các đồng chí, các bạn học sinh,

Chúng ta nhất định làm theo lời dạy của Mao Chủ tịch, dám đấu tranh, dám cách mạng, giỏi đấu tranh, giỏi cách mạng. Chúng ta phải lấy Tư tưởng Mao Trạch-Đông làm kim chỉ nam cho cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, quán triệt chấp hành 16 điều một cách nghiêm chỉnh, toàn diện, triệt để và đầy đủ.

Chúng ta nhất định làm theo lời dạy của Mao Chủ tịch, phân rõ ai là thù, ai là bạn của chúng ta. Phải chú ý đoàn kết đại đa số quần chúng, tập trung lực lượng đá kích một dóm phần tử phái hữu tư sản. Trọng điểm là đá kích những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản chui vào Đảng. Nhất định phải nắm vững phương hướng lớn đó trong cuộc đấu tranh.

Chúng ta nhất định làm theo lời dạy của Mao Chủ tịch, phải đầu lý, chứ không đầu lực. Đừng đánh người. Đầu

tranh với những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản, đấu tranh với những bọn địa chủ, phú nông, phản cách mạng, phản tử xấu và phái hữu cũng như vậy. Đấu lực chỉ có thể động đến da thịt, đấu lý mới có thể động đến tâm hồn của chúng. Chỉ có đấu lý, phanh phui ra hết, phê phán sâu sắc, thì mới triệt để vạch trần bộ mặt phản cách mạng của chúng, làm cho chúng hết sức cô lập, và đấu đò, đấu gục, đấu cho chúng thối ra.

Tổ chức Hồng vệ binh và các tổ chức thanh thiếu niên cách mạng khác trong các trường đại học và trung học là những đội xung kích của cuộc Đại cách mạng văn hóa, là lực lượng hậu bị lớn mạnh của Quân giải phóng nhân dân.

Các bạn học sinh, các chiến sĩ Hồng vệ binh, các đồng chí phải mãi mãi trung thành với Đảng, trung thành với nhân dân, trung thành với Mao Chủ tịch, trung thành với Tư tưởng Mao Trạch-Đông.

Phải cố gắng học tập và vận dụng thật sòng trước tác của Mao Chủ tịch, dốc hết sức vào chữ dùng. Phải hết lòng hết dạ phục vụ nhân dân, gắn bó chặt chẽ với quần chúng, gương mẫu chấp hành chính sách của Đảng, bảo vệ lợi ích của nhân dân, quý trọng tài sản của Nhà nước, giữ đúng ba kỷ luật lớn và tám điều chú ý.

Các bạn học sinh, chỉ cần chúng ta nghiêm chỉnh đọc sách Mao Chủ tịch, vâng lời Mao Chủ tịch, làm theo chỉ thị của Mao Chủ tịch, thì cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản nhất định sẽ giành được thắng lợi vĩ đại! Hãy để cho bọn đế quốc, bọn xét lại hiện đại và tất cả mọi bọn phản động run sợ trước thắng lợi của chúng ta!

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc muôn năm!

Tư tưởng Mao Trạch-Đông bách chiến

bách thắng muôn năm!

Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại muôn năm!

Muôn năm! Muôn muôn năm!

**BÀI NÓI CHUYỆN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
TẠI BUỔI TIẾP KIẾN CÁC
GIÁO VIÊN VÀ HỌC SINH
CÁCH MẠNG
TỪ CÁC ĐỊA PHƯƠNG TRONG
CẢ NƯỚC ĐẾN BẮC-KINH**

(Ngày 15-9-1966)

Các đồng chí, các bạn học sinh, các
chiến sĩ Hồng vệ binh,

Để nhằm làm tốt cuộc Đại cách mạng
văn hóa vô sản, các đồng chí đã từ các
địa phương trong cả nước đến Bắc-kinh,
đền với Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại của

chúng ta. Các đồng chí đã vất vả! Tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch và Trung ương Đảng gửi lời thăm hỏi các đồng chí! Chúng tôi nhiệt liệt hoan nghênh các đồng chí!

Dưới sự lãnh đạo của Mao Chủ tịch và lấy 16 điều do Mao Chủ tịch chủ tọa đặt ra làm kim chỉ nam, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản nước ta đang phát triển một cách thắng lợi trong phạm vi cả nước. Tình hình rất tốt! Tình hình càng ngày càng tốt!

Các chiến sĩ Hồng vệ binh, các bạn học sinh cách mạng, phương hướng lớn đầu tranh của các đồng chí luôn luôn đúng đắn. Mao Chủ tịch và Trung ương Đảng kiên quyết ủng hộ các đồng chí! Đông đảo quần chúng công nông binh cũng kiên quyết ủng hộ các đồng chí! Hành động cách mạng của các đồng chí đã làm rung chuyển cả xã hội, đã làm rung chuyển những căn bản của thế giới cũ

còn sót lại. Các đồng chí đã giành được những chiến quả rực rỡ trong cuộc chiến đấu cả phá bỏ cũ, ra sức xây dựng mới (tức tư tưởng mới, văn hóa mới, phong tục mới, tập quán mới—*N.D.*). Những kẻ căm quyền đi con đường tư bản, những bọn “quyền uy” phản động tư sản, những kẻ hút máu và ăn bám đều bị các đồng chí dồn vào chỗ khờ quẩn. Các đồng chí làm rất đúng, làm rất tốt!

Mao Chủ tịch dạy chúng ta, mâu thuẫn căn bản cần phải giải quyết trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là mâu thuẫn giữa hai giai cấp vô sản và tư sản, giữa hai con đường xã hội chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa. Trọng điểm của phong trào lần này, là đấu những kẻ căm quyền đi con đường tư bản trong Đảng. Nó súng vào bộ tư lệnh, tức là nó súng vào một dùm kẻ căm quyền đi con đường tư bản. Nước ta là một nước xã hội chủ nghĩa chuyên chính vô sản. Quyền lãnh

đạo của nước ta nằm trong tay giai cấp vô sản. Đầu gục một dùm kẻ cầm quyền đi con đường tư bản, chính là đề cùng cổ và tăng cường nền chuyên chính vô sản. Rất rõ ràng, một dùm tư sản phản động, 5 loại phần tử chưa cải tạo được tốt là bọn địa chủ, phú nông, phản cách mạng, phần tử xấu, phái hữu, thì khác hẳn với chúng ta, chúng chông lại việc đông đảo quần chúng nhân dân cách mạng do giai cấp vô sản đứng đầu thi hành chuyên chính đối với chúng, chúng hòng nổ súng vào Bộ tư lệnh vô sản cách mạng của ta, chúng ta có cho phép chúng làm như vậy không? Không, chúng ta phải đập tan mọi âm mưu quỷ kế của lũ yêu ma quỷ quái này, phải vạch mặt chúng, không cho chúng thực hiện âm mưu đó. Chúng chỉ là một dùm người, nhưng đôi lúc lại có thể lừa bịp một số người tốt. Chúng ta nhất định phải nắm thật chắc phương hướng lớn của cuộc đấu tranh, xa rời

phương hướng lớn này thì sẽ đi vào con đường sai lầm.

Trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, mục tiêu của đông đảo quần chúng công nông binh và học sinh cách mạng là một, phương hướng nhất trí. Mọi người hãy đoàn kết lại, sát cánh cùng tiến lên dưới ngọn cờ Tư tưởng Mao Trạch-Đông!

Hiện nay, có một ít người đi ngược lại chỉ thị của Mao Chủ tịch, đi ngược lại 16 điều, lợi dụng tình cảm giai cấp thâm thiết của quần chúng công nông đối với Đảng và Mao Chủ tịch, gây ra sự đối lập giữa quần chúng công nông với học sinh cách mạng, xúi giục quần chúng công nông đấu tranh với học sinh cách mạng. Chúng ta tuyệt đối không mắc lừa chúng!

Dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Trung-quốc đứng đầu là Mao Chủ tịch, quần chúng công nông binh từ trước tới nay vẫn là quân chủ lực của cách mạng

nước ta. Ngày nay, họ là quân chủ lực của cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội, và cũng là quân chủ lực của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.

Quán chúng công nông binh chúng ta nhất định phải vâng lời Mao Chủ tịch, giữ vững cương vị sản xuất, giữ vững cương vị chiến đấu. Phải kiên quyết đứng về phía học sinh cách mạng, ủng hộ những hành động cách mạng của họ và làm hậu thuẫn hùng mạnh cho họ.

Hồng vệ binh và tất cả thanh thiếu niên cách mạng là những người con ưu tú của nhân dân nước ta. Các đồng chí phải học tập công nông binh. Học tập lập trường cách mạng kiên định nhất, tinh thần cách mạng triệt để nhất của họ. Học tập tính tổ chức, tính kỷ luật cao độ và mọi phẩm chất tốt đẹp của họ. Phải mãi mãi trung thành với Mao Chủ tịch, trung thành với Tư tưởng Mao

Trạch-Đông, trung thành với Đảng, trung thành với nhân dân như công nông binh; rèn luyện mình thành những người kẻ tục sự nghiệp cách mạng vô sản trong cơn sóng to gió lớn của cuộc đấu tranh cách mạng.

Dưới sự lãnh đạo của Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại, người thầy vĩ đại, thống soái vĩ đại, tay lái vĩ đại, dưới ngọn cờ Tư tưởng Mao Trạch-Đông, quần chúng công nông binh và học sinh cách mạng hãy đoàn kết lại, tất cả các đồng chí cách mạng hãy đoàn kết lại, tiên hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc vĩ đại muôn năm!

Tư tưởng Mao Trạch-Đông vô địch muôn năm!

Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại muôn năm!
Muôn năm! Muôn muôn năm!

**DIỄN VĂN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
TẠI CUỘC MÍT TINH
KỶ NIỆM LẦN THỨ 17
NGÀY THÀNH LẬP
NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN DÂN
TRUNG-HOA**

(Ngày 1-10-1966)

Thưa các đồng chí và các bạn,

Hôm nay là ngày lễ vĩ đại kỷ niệm lần thứ 17 Ngày thành lập nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa. Tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại, thay mặt Trung ương Đảng và Chính phủ nước

Cộng hòa nhân dân Trung-hoa, gửi tới công nông binh cả nước, giáo viên và học sinh cách mạng cả nước, tổ chức Hồng vệ binh cách mạng và các tổ chức chiến đấu khác của thanh thiếu niên, nhân dân cách mạng các dân tộc cả nước và cán bộ cách mạng cả nước, lời chào nhiệt liệt nhất! Và tỏ lòng chân thành hoan nghênh các bạn đến từ các nước trên thế giới!

Mười bảy năm thành lập nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa là 17 năm phi thường. Ở nước ta, đó là 17 năm long trời lở đất. Trên thế giới, đó cũng là 17 năm long trời lở đất.

Đổng chí Mao Trạch-Đông lãnh đạo nhân dân nước ta làm cách mạng, đã trải qua chặng đường khúc khuỷu, muôn vàn gian nan. Kẻ thù trong và ngoài nước trước đây vốn hùng mạnh, nhưng cuối cùng đã bị nhân dân Trung-quốc quét nhào và đuổi sạch. Những con

hồ giấy như bọn đề quốc do Mỹ cầm đầu, mọi bọn phản động, và bọn xét lại hiện đại, đều đã bị nhân dân Trung-quốc và nhân dân cách mạng các nước vạch trần.

Trong 17 năm ngắn ngủi, nhân dân Trung-quốc đã thay đổi hẳn bộ mặt trước kia. Đó là công lao vĩ đại của quần chúng nhân dân Trung-quốc dưới sự lãnh đạo của đồng chí Mao Trạch-Đông. Chúng tôi tin rằng, tất cả nhân dân và các dân tộc bị áp bức trên toàn thế giới nhất định sẽ dựa theo tình hình nước mình, đi con đường của mình, và sẽ giành được thắng lợi cuối cùng như nhân dân Trung-quốc.

Hôm nay, chúng ta chào mừng ngày lễ vĩ đại này giữa cao trào của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản này là một cuộc cách mạng hoàn toàn mới với tính chất sáng tạo do giai cấp vô sản tiên hành sau khi đã giành được chính quyền. Cuộc

đại cách mạng này nhằm đầu gục một dúm kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng, quét sạch mọi yêu ma quỷ quái trên xã hội, phá bỏ tư tưởng cũ, văn hóa cũ, phong tục cũ, tập quán cũ của giai cấp bóc lột, xây dựng tư tưởng mới, văn hóa mới, phong tục mới, tập quán mới của giai cấp vô sản, mục đích là nhằm củng cố hơn nữa nền chuyên chính vô sản và phát triển chế độ xã hội chủ nghĩa. Kinh nghiệm lịch sử của chuyên chính vô sản quốc tế cho chúng ta biết rằng, nếu chúng ta không làm như vậy, ắt sẽ xuất hiện sự thống trị của chủ nghĩa xét lại, sự phục hồi của chủ nghĩa tư bản. Ở nước ta, nếu xảy ra tình trạng này thì sẽ thụt lùi trở lại con đường cũ là một nước thuộc địa và nửa thuộc địa, phong kiến và nửa phong kiến, bọn đế quốc và bọn phản động sẽ cưỡi lên đầu lên cổ nhân dân một lần nữa. Cuộc Đại

cách mạng văn hóa này của chúng ta có một tầm quan trọng rất rõ ràng.

Ngày nay, hàng trăm triệu quần chúng nhân dân đã được phát động. Nhân dân cách mạng mờ mịt mờ mịt, giai cấp tư sản phản động mất hết uy thế. Chúng ta đang tiến lên. Chúng ta đã tạo nên cục diện thắng lợi vĩ đại.

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đã đẩy mạnh việc cách mạng hóa tư tưởng con người, nên đã trở thành động lực mạnh mẽ thúc đẩy nền sản xuất xã hội chủ nghĩa nước ta phát triển. Năm nay là năm đầu của kế hoạch 5 năm lần thứ 3, kế hoạch sản xuất công nghiệp năm nay dự tính có thể hoàn thành vượt mức, nông nghiệp có thể lại được mùa. Ngành khoa học kỹ thuật của nước ta đang vươn lên đỉnh cao mới. Tổ quốc vĩ đại của chúng ta chưa bao giờ phồn vinh và tràn đầy sức sống như ngày nay. Lực lượng

quốc phòng của chúng ta chưa bao giờ hùng mạnh như ngày nay.

Mao Chủ tịch đã vạch ra từ lâu, trong suốt cả thời kỳ lịch sử xã hội chủ nghĩa vẫn tồn tại cuộc đấu tranh giai cấp giữa giai cấp vô sản và giai cấp tư sản, vẫn tồn tại cuộc đấu tranh giữa hai con đường xã hội chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa. Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản chính là giai đoạn mới của cuộc đấu tranh giữa hai giai cấp và hai con đường đó. Trong Đại cách mạng văn hóa vô sản, cuộc đấu tranh giữa đường lối cách mạng vô sản do Mao Chủ tịch làm đại biểu với đường lối tư sản phản cách mạng vẫn đang tiếp diễn. Những kẻ khư khư giữ lấy đường lối sai lầm chỉ là một dúm người, chúng xa rời nhân dân, chống lại nhân dân, chống lại Tư tưởng Mao Trạch-Đông, điều đó đã quyết định chúng nhất định thất bại.

Các đồng chí, các bạn, tình hình thế giới hiện nay rất tốt. Mấy năm nay, cuộc xáo động lớn trên thế giới chứng tỏ bọn đế quốc do Mỹ cầm đầu, bọn xét lại hiện đại và bọn phản động các nước đã sắp đến ngày tận số.

Bọn đế quốc Mỹ đang cố hòng phát động một cuộc chiến tranh thế giới để tìm lối thoát. Chúng ta cần phải thận trọng đối phó. Trung tâm của cuộc đấu tranh hiện nay là ở Việt-nam. Chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng về mọi mặt. Chúng ta quyết không tiếc những hy sinh dân tộc lớn nhất để kiên quyết ủng hộ nhân dân Việt-nam anh em tiên hành đến cùng cuộc chiến tranh chống Mỹ, cứu nước. Bọn đế quốc do Mỹ cầm đầu và bọn xét lại hiện đại do tập đoàn lãnh đạo Đảng cộng sản Liên-xô làm trung tâm, đang câu kết nhau làm càn, ráo riết giờ trò bịp đàm phán hòa bình, mục đích nhằm dập tắt ngọn lửa chiến tranh cách

mạng dân tộc chống Mỹ của nhân dân Việt-nam, dập tắt ngọn lửa đấu tranh cách mạng dân tộc của các nước châu Á, châu Phi và châu Mỹ La-tinh, dập tắt ngọn lửa cách mạng thế giới. Chỉ cần nhân dân thế giới mài sắc cảnh giác, thì âm mưu của chúng không thể thực hiện được. Hai mươi năm trước, Mao Chủ tịch đã nói, nhân dân toàn thế giới phải lập nên mặt trận thống nhất chống Mỹ để đánh bại đế quốc Mỹ. Nhân dân cách mạng các nước trên thế giới đang thẳng tiến trên con đường đó.

Mao Chủ tịch nói: “Nhân dân toàn thế giới phải có dũng khí, dám chiến đấu, không sợ khó khăn, người trước tiến lên người sau nối bước, như vậy thì toàn thế giới nhất định sẽ thuộc về nhân dân. Tất cả bọn yêu ma quỷ quái đều sẽ bị tiêu diệt sạch.” Tiến đó của thế giới nhất định sẽ là như vậy.

Nhân dân Trung-quốc sẽ tiếp tục

giương cao ngọn cờ Chủ nghĩa Mác—
Lê-nin, giương cao ngọn cờ chủ nghĩa
quốc tế vô sản, cùng với những người
mác-xít lê-nin-nít và nhân dân cách mạng
các nước tiến hành đến cùng cuộc đấu
tranh chống đế quốc Mỹ và tay sai, tiến
hành đến cùng cuộc đấu tranh chống bọn
xét lại hiện đại do tập đoàn lãnh đạo
Đảng cộng sản Liên-xô làm trung tâm!

Các đồng chí và các bạn!

Mọi thành tựu và thắng lợi của chúng
ta đều giành được dưới sự lãnh đạo sáng
suốt của Mao Chủ tịch, đều là những
thắng lợi của Tư tưởng Mao Trạch-Đông.
Chúng ta phải dùng Tư tưởng Mao
Trạch-Đông thống nhất tư tưởng của
toàn Đảng, thống nhất tư tưởng của quán
chúng nhân dân cả nước. Chúng ta
nhất định phải giương cao ngọn cờ hồng
Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, đẩy
mạnh hơn nữa phong trào quán chúng
học tập và vận dụng thật sống trước tác

của Mao Chủ tịch trong cả nước. Chúng ta phải biến cả nước thành một trường học lớn Tư tưởng Mao Trạch-Đông. Chúng ta phải xây dựng Tổ quốc vĩ đại trở nên càng hùng mạnh, càng phồn vinh hơn nữa. Đây là sự đòi hỏi của nhân dân nước ta và cũng là niềm mong mỏi của nhân dân các nước trên thế giới.

Nhân dân các dân tộc Trung-quốc muôn năm!

Nhân dân thế giới đại đoàn kết muôn năm!

Nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc muôn năm!

Tư tưởng Mao Trạch-Đông vô địch muôn năm!

Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại muôn năm!
Muôn năm! Muôn muôn năm!

**BÀI NÓI CHUYỆN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
TẠI BUỔI TIẾP KIẾN CÁC
GIÁO VIÊN VÀ HỌC SINH
CÁCH MẠNG
TỪ CÁC ĐỊA PHƯƠNG TRONG
CẢ NƯỚC ĐẾN BẮC-KINH**

(Ngày 3-11-1966)

Các bạn học sinh, các đồng chí và các
chiến sĩ Hồng vệ binh,

Trong cao trào mới của cuộc Đại cách
mạng văn hóa vô sản toàn quốc, với tâm
lòng vô cùng kính mến và vô cùng trung

thành với Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại, các đồng chí đã đến Bắc-kinh thăm Mao Chủ tịch, đồng thời trao đổi kinh nghiệm cách mạng. Tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch và Trung ương Đảng, hết sức nhiệt liệt hoan nghênh các đồng chí!

Hôm nay, Mao Chủ tịch rất vui vẻ tiếp kiến các đồng chí. Trong hơn 2 tháng nay, kể cả ngày lễ Quốc khánh, đây là lần thứ 6 Mao Chủ tịch đã tiếp kiến các giáo viên và học sinh cách mạng cùng Hồng vệ binh đến từ các địa phương trong cả nước. Mao Chủ tịch là nhà cách mạng vô sản vĩ đại nhất, Người luôn luôn gần bó với quần chúng, rất tin cậy quần chúng, hòa một nhịp thở và cùng một vận mệnh với quần chúng, hết lòng hết dạ ủng hộ phong trào quần chúng cách mạng. Mao Chủ tịch đã nêu một tấm gương sáng chói nhất cho các đồng chí trong toàn Đảng và thế hệ thanh niên.

Hiện nay, tình hình cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản rất tốt! Phong trào quần chúng với quy mô rất lớn đang phát triển hết sức rầm rộ và ngày càng đi vào chiều sâu. Bộ mặt toàn xã hội cũng như bộ mặt tinh thần của con người đều thay đổi rất nhiều. Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại ngày càng phổ cập, ngày càng thấm sâu vào lòng người. Dưới lời kêu gọi “nắm cách mạng, thúc đẩy sản xuất” của Mao Chủ tịch, cuộc Đại cách mạng văn hóa đã đẩy mạnh việc cách mạng hóa tư tưởng con người, đã thúc đẩy sản xuất công nông nghiệp và khoa học kỹ thuật phát triển nhảy vọt. Việc phóng thử thành công tên lửa mang đầu đạn hạt nhân gần đây, là một thắng lợi vĩ đại của Tư tưởng Mao Trạch-Đông! Là một thắng lợi vĩ đại của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản!

Hội nghị toàn thể lần thứ 11 của Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa 8 đã

tuyên bố sự thắng lợi của đường lối cách mạng vô sản do Mao Chủ tịch làm đại biểu, tuyên bố sự phá sản của đường lối phản động tư sản. Hơn 2 tháng nay, đường lối đúng đắn của Mao Chủ tịch đã đền với đông đảo quần chúng, đã được đông đảo quần chúng nắm vững, và đã triển khai cuộc phê phán đối với đường lối sai lầm. Lời Mao Chủ tịch kêu gọi mọi người phải quan tâm tới việc lớn của nước nhà đã thật sự trở thành hành động của đông đảo quần chúng. Đó là một việc tốt vô cùng. Đó là một sự đảm bảo quan trọng để tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.

Đường lối của Mao Chủ tịch là đường lối đề quần chúng tự giáo dục lấy mình, tự giải phóng lấy mình, là đường lối đặt chữ “dám” lên hàng đầu, là đường lối dám tin tưởng quần chúng, dám dựa vào quần chúng, dám phóng tay phát động quần chúng. Đó là sự vận dụng và sự

phát triển mới về đường lối quán chúng của Đảng trong cuộc Đại cách mạng văn hóa. Đó là đường lối của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.

Đường lối tư sản thì phản đối đường lối quán chúng, đó là đường lối phản đối quán chúng tự giáo dục lấy mình, tự giải phóng lấy mình, là đường lối áp chế quán chúng, phản đối cách mạng. Đường lối phản động tư sản này không chia mũi nhọn đấu tranh vào một dùm kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng và bọn yêu ma quý quái ngoài xã hội, mà lại chia mũi nhọn vào quán chúng cách mạng, dùng mọi hình thức để kích quán chúng đầu lẫn nhau, kích học sinh đầu lẫn nhau.

Đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch và đường lối phản động tư sản khác nào như nước với lửa, không thể dung hòa được. Chỉ có triệt để phê phán đường lối phản động tư sản, gột sạch ảnh hưởng của nó, thì mới có thể

chấp hành một cách đúng đắn, hoàn toàn và triệt để đường lối của Mao Chủ tịch.

Dưới sự chỉ dẫn của đường lối đúng đắn của Mao Chủ tịch, đông đảo quần chúng cách mạng nước ta đã sáng tạo ra kinh nghiệm mới về phát triển dân chủ lớn trong điều kiện chuyên chính vô sản. Thứ dân chủ lớn này là Đảng mạnh bạo để cho đông đảo quần chúng vận dụng các hình thức nói thẳng nói hết, viết báo chữ to, tranh luận rộng rãi và xâu chuỗi rầm rộ, nhằm phê bình và giám sát các cơ quan lãnh đạo và người lãnh đạo các cấp của Đảng và Nhà nước. Đồng thời, thực hiện đầy đủ quyền dân chủ của nhân dân theo nguyên tắc của Công xã Pa-ri. Nếu không có thứ dân chủ lớn này thì không thể phát động được cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản thật sự, không thể thực hiện được cuộc Đại cách mạng tận trong tâm hồn sâu kín của con người, không thể tiến hành sâu sắc và

thâu triệt cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, không thể nhỏ tận gốc chủ nghĩa xét lại, không thể củng cố được nền chuyên chính vô sản, không thể đảm bảo cho nước ta thắng tiến trên con đường xã hội chủ nghĩa và cộng sản chủ nghĩa. Thứ dân chủ lớn này là một hình thức mới kết hợp Tư tưởng Mao Trạch-Đông với đông đảo quần chúng, là một hình thức mới để quần chúng tự giáo dục lấy mình. Thứ dân chủ lớn này là một sự đóng góp mới của Mao Chủ tịch vào học thuyết cách mạng vô sản và chuyên chính vô sản của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin.

Kinh nghiệm lịch sử chuyên chính vô sản quốc tế đã chứng tỏ rằng, nếu không tiến hành cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản triệt để như vậy, không thực hiện thứ dân chủ lớn như vậy, thì nền chuyên chính vô sản nhất định sẽ suy yếu, sẽ biền chất, chủ nghĩa tư bản sẽ phục hồi bằng mọi hình thức, giai cấp

bóc lột sẽ đề đầu cưỡi cổ nhân dân một lần nữa.

Thứ dân chủ lớn này chẳng những phải triệt để thực hiện giữa lãnh đạo với quần chúng, mà ngay trong quần chúng, giữa quần chúng với nhau cũng hoàn toàn cần thiết thực hiện một cách triệt để. Giữa quần chúng với nhau, nếu không có thứ dân chủ lớn này, không khéo bàn bạc với nhau, không dễ lắng nghe những ý kiến khác nhau, không biết nêu sự thực, nói lý lẽ, không hay động não suy nghĩ vấn đề, như vậy, sẽ không thể tự giáo dục lấy mình, tự giải phóng lấy mình được, sẽ không thể đạt tới mục đích phát triển hàng ngũ phái tả, đoàn kết đại đa số, cô lập một dóm phái hữu tư sản, và sẽ không thể thực hiện thật triệt để đường lối của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản do Mao Chủ tịch, người thầy vĩ đại của chúng ta nêu ra.

Mao Chủ tịch ủng hộ các đồng chí đi bộ để xâu chuỗi. Ưu điểm của việc đi bộ xâu chuỗi là có thể tiếp xúc rộng rãi với quần chúng, tiếp xúc rộng rãi với các mặt của xã hội và càng đi sâu tìm hiểu được đấu tranh giai cấp trong xã hội xã hội chủ nghĩa; Có thể học hỏi ở công nông tốt hơn nữa, truyền bá Tư tưởng Mao Trạch-Đông trong phạm vi càng rộng lớn hơn nữa. Làm như vậy, rất bổ ích cho giáo viên và học sinh cách mạng thâm nhuần hơn nữa Tư tưởng Mao Trạch-Đông và đường lối đúng đắn của Mao Chủ tịch. Dĩ nhiên, việc đi bộ xâu chuỗi đó phải tiến hành có kế hoạch, có tổ chức và có chuẩn bị.

Trung ương Đảng tin rằng, với kinh nghiệm trong mấy tháng vừa qua, từ nay trở đi cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản sẽ càng tiến hành được tốt hơn nữa, giành được những thành tựu to lớn hơn nữa!

Hãy tiến lên dưới ngọn cờ hồng vĩ
đại của Tư tưởng Mao Trạch-Đông!

Đường lối của Mao Chủ tịch thắng
lợi muôn năm!

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản
thắng lợi muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc muôn năm!

Mao Chủ tịch muôn năm! Muôn
năm! Muôn muôn năm!

DIỄN VĂN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
TẠI CUỘC MÍT TÌNH KỶ NIỆM
LẦN THỨ 18 NGÀY THÀNH LẬP
NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN DÂN
TRUNG-HOA

(Ngày 1-10-1967)

Thưa các đồng chí và các bạn,

Hôm nay là Ngày nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa thành lập trọn 18 năm. Trong ngày lễ huy hoàng này, tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại, thay mặt Trung ương Đảng, Chính phủ nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa,

Quân ủy Trung ương và Tiểu ban cách mạng văn hóa Trung ương, gửi tới công nhân, nông dân, cán bộ và chiến sĩ Quân giải phóng nhân dân, Hồng vệ binh, cán bộ và trí thức cách mạng, nhân dân các dân tộc trong cả nước lời chào nhiệt liệt nhất! Và tỏ lời chân thành hoan nghênh các đồng chí và các bạn đến từ các nước trên thế giới!

Hôm nay, chúng ta chúc mừng lần thứ 18 Ngày thành lập nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa, giữa lúc cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản giành được thắng lợi vĩ đại, tình hình trong và ngoài nước đều rất tốt.

Phong trào Đại cách mạng văn hóa vô sản do Mao Chủ tịch đích thân phát động và lãnh đạo đã lan rộng khắp Trung-quốc. Mấy trăm triệu nhân dân đã được phát động. Từ Thủ đô đến biên cương, từ thành thị đến nông thôn, từ phân xưởng nhà máy đến gia đình công nhân, từ các

cháu nhỏ chừng mười tuổi đến các cụ già đầu tóc bạc phơ, ai nấy đều quan tâm đến việc lớn của Nhà nước, quan tâm đến việc củng cố và tăng cường nền chuyên chính vô sản. Xưa nay, chưa có phong trào quần chúng nào được phát động sâu rộng như lần này; qua một năm đấu tranh, đông đảo quần chúng công nông, cán bộ và chiến sĩ Quân giải phóng nhân dân, Hồng vệ binh, cán bộ và trí thức cách mạng, đã dần dần liên hợp lại, tổ chức thành một đạo quân cách mạng rầm rầm rõ rệt. Dưới sự lãnh đạo của Trung ương Đảng đứng đầu là Mao Chủ tịch, họ đã đánh cho một dùm kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng do tên Khơ-rút-sốp Trung-quốc cầm đầu toi bời và tan rã hoàn toàn.

Bọn đế quốc Mỹ, bọn xét lại Liên-xô và bọn phản động các nước bị cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản Trung-quốc làm cho khiếp đảm, đã từng gửi gắm hy

vọng vào cuộc Đại cách mạng này sẽ làm
rối loạn nền kinh tế quốc dân của nước ta.
Sự thực lại trái hẳn với nguyện vọng của
các ngài đó. Cuộc Đại cách mạng văn
hóa vô sản đã giải phóng hơn nửa sức
sản xuất. Những tin mừng thắng lợi
về sản xuất công nghiệp đang dồn dập
truyền đi. Nền nông nghiệp của chúng
ta được mùa 6 năm liền. Thị trường
của chúng ta phồn vinh, giá hàng ổn định.
Nước ta cho nổ thành công quả bom
khinh khí, đánh dấu nền khoa học kỹ thuật
đã phát triển tới trình độ mới. Điều
quan trọng hơn nữa là, cuộc Đại cách
mạng văn hóa này đã giáo dục quần chúng,
giáo dục thanh niên, đẩy mạnh việc cách
mạng hóa tư tưởng của nhân dân cả nước,
xúc tiến khởi đại đoàn kết của nhân dân
các dân tộc, đã rèn luyện cán bộ, rèn luyện
toàn thể cán bộ và chiến sĩ Quân giải phóng
nhân dân. Tổ quốc vĩ đại của chúng ta
chưa bao giờ lớn mạnh như ngày nay.

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản của chúng ta đã giành được thắng lợi có tính chất quyết định. Trong lịch sử phong trào cộng sản quốc tế, đây là cuộc đại cách mạng đầu tiên do giai cấp vô sản phát động trong một nước chuyên chính vô sản. Đây là sự phát triển mới, thiên tài, sáng tạo và đánh dấu thời đại của Mao Chủ tịch đối với Chủ nghĩa Mác—Lê-nin.

Chúng ta phải hưởng ứng lời kêu gọi vĩ đại của Mao Chủ tịch, không những phải đập tan tanh bộ tư lệnh tư sản về mặt tổ chức, mà còn phải mở cuộc đại phê phán đẩy tinh thần cách mạng sâu rộng hơn nữa, phê đả, phê cho thối tha một dúm kẻ cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng do tên Khơ-rút-sốp Trung-quốc cầm đầu về các mặt chính trị, tư tưởng và lý luận, khiến chúng suốt đời không ngóc dậy được. Cuộc đại phê phán này phải kết hợp với việc đấu tranh,

phê phán và cải cách của đơn vị mình, cảm ngọn cờ hồng Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại lên khắp các trận địa.

Nhiệm vụ quan trọng nhất hiện nay của chúng ta là tuân theo lời dạy của Mao Chủ tịch, dựa vào lý luận, đường lối, phương châm và chính sách cách mạng dưới nền chuyên chính vô sản của Mao Chủ tịch, nắm thật vững phương hướng lớn về đấu tranh cách mạng mà Mao Chủ tịch đã chỉ thị, theo sát những bước bố trí chiến lược của Mao Chủ tịch, trong cuộc đại phê phán đẩy tinh thần cách mạng, kết hợp việc đấu tranh, phê phán và cải cách của đơn vị mình, củng cố và phát triển đại liên hợp cách mạng và ba kết hợp cách mạng, làm tốt việc đấu tranh, phê phán và cải cách của đơn vị mình, tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.

Mới đây, Mao Chủ tịch đã chỉ thị chúng ta là phải đấu tư, phê phán xét lại.

Đấu tư, nghĩa là dùng Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông để đấu tranh với cái “tư” trong đầu óc mình. Phê phán xét lại, nghĩa là dùng Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông để chống chủ nghĩa xét lại, đấu tranh với một dùm kẻ cấm quyển đi con đường tư bản trong Đảng. Hai việc kể trên liên quan với nhau, chỉ có đấu tranh cho thật tốt, bỏ được cái “tư” đi, thì mới có thể tiến hành đến cùng cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa xét lại tốt hơn nữa. Chúng ta phải hưởng ứng lời kêu gọi vĩ đại của Mao Chủ tịch, lấy “đấu tư, phê phán xét lại” làm giềng mối để tăng cường việc giáo dục tư tưởng cho cán bộ quân đội, cán bộ địa phương và Hồng vệ binh. Phải tổ chức các lớp học tập, Trung ương tổ chức, các địa phương tổ chức, các tổ chức quần chúng cách mạng cũng có thể tổ chức, làm cho cả nước trở thành trường học lớn Tư

tướng Mao Trạch-Đông. Qua việc học tập mà giúp đỡ các cán bộ cũ, cán bộ mới và các tiểu tướng cách mạng của chúng ta học tập và vận dụng thật sống Tư tưởng Mao Trạch-Đông, cải tạo các loại tư tưởng phi vô sản trong đầu óc mình, nâng cao trình độ tư tưởng và chính trị, lập công mới vì nhân dân.

Chúng ta phải hưởng ứng lời kêu gọi vĩ đại của Mao Chủ tịch, “**nắm cách mạng, thúc đẩy sản xuất**”, ra sức xúc tiến việc phát triển sản xuất công nông nghiệp, mau chóng nâng cao trình độ khoa học kỹ thuật của chúng ta.

Chúng ta phải hưởng ứng lời kêu gọi vĩ đại của Mao Chủ tịch, mở phong trào “**ủng hộ quân đội, quý mến nhân dân**”. Phải tăng cường nền chuyên chính vô sản, kiên quyết trấn áp các hoạt động phá hoại của kẻ thù giai cấp trong và ngoài nước.

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản là phong trào Tư tưởng Mao Trạch-Đông kết hợp với đông đảo quần chúng nhân dân; một khi đã được hàng trăm triệu quần chúng nắm vững thì Tư tưởng Mao Trạch-Đông sẽ trở thành sức mạnh vật chất vô địch, sẽ có thể đảm bảo nền chuyên chính vô sản của chúng ta mãi mãi không thay màu đổi sắc, sẽ có thể đưa cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội của nước ta thắng lợi tiến lên theo con đường Tư tưởng Mao Trạch-Đông!

Phái cách mạng vô sản liên hợp lại, giương cao ngọn cờ hống Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản!

Vô sản toàn thế giới liên hợp lại, vô sản toàn thế giới cùng nhân dân và các dân tộc bị áp bức liên hợp lại!

Đả đảo chủ nghĩa đế quốc do Mỹ cầm đầu!

Đả đảo chủ nghĩa xét lại hiện đại do tập đoàn lãnh đạo xét lại Liên-xô làm trung tâm!

Kiên quyết ủng hộ cuộc chiến tranh chống Mỹ, cứu nước vĩ đại của nhân dân Việt-nam!

Kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước châu Á, châu Phi và châu Mỹ la-tinh!

Kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước trên thế giới!

Nhật định phải giải phóng Đài-loan!

Khởi đại đoàn kết của nhân dân các dân tộc toàn quốc muôn năm!

Nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc vĩ đại, vẻ vang và đúng đắn muôn năm!

Chủ nghĩa Mác—Lê-nin vĩ đại muôn năm!

Tư tưởng Mao Trạch-Đông bách chiến bách thắng muôn năm!

Mao Chủ tịch, người thầy vĩ đại, lãnh tụ vĩ đại, thông soái vĩ đại, tay lái vĩ đại của chúng ta muôn năm! Muôn năm! Muôn muôn năm!

DIỄN VĂN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
TẠI CUỘC MÍT TINH CỦA
NHÂN DÂN THỦ ĐÔ
KỶ NIỆM LẦN THỨ 50
CÁCH MẠNG THÁNG MƯỜI

(Ngày 6-11-1967)

Thưa các đồng chí, các tiểu tướng
Hồng vệ binh và các bạn,

Hôm nay, nhân dân Trung-quốc cùng
giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng
toàn thế giới kỷ niệm trọng thể lần thứ
50 cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng
Mười vĩ đại.

Cách mạng tháng Mười do Lê-nin vĩ đại lãnh đạo là bước ngoặt của lịch sử loài người.

Thắng lợi của cách mạng tháng Mười đã đập tan ách thống trị đen tối của chủ nghĩa tư bản, lập nên Nhà nước chuyên chính vô sản đầu tiên trên thế giới và mở ra một kỷ nguyên mới của cách mạng vô sản thế giới.

Kể từ ngày Mác và Ăng-ghe-nh sáng lập ra học thuyết chủ nghĩa xã hội khoa học, giai cấp vô sản quốc tế người trước tiên lên, người sau nối bước, hy sinh anh dũng, đã tiến hành cuộc đấu tranh gian khổ trong hơn 100 năm nhằm thực hiện lý tưởng vĩ đại của chủ nghĩa cộng sản và đã lập nên những công trạng bất hủ cho sự nghiệp giải phóng của loài người.

Trong cuộc đấu tranh với chủ nghĩa xét lại Quốc tế thứ 2 cũng như trong thực tiễn vĩ đại lãnh đạo cách mạng xã hội chủ

nghĩa tháng Mười, Lê-nin đã giải quyết hàng loạt vấn đề của cách mạng vô sản và chuyên chính vô sản, giải quyết vấn đề chủ nghĩa xã hội thắng lợi trong một nước và phát triển Chủ nghĩa Mác đến giai đoạn Chủ nghĩa Lê-nin. Chủ nghĩa Lê-nin là Chủ nghĩa Mác trong thời đại đế quốc và cách mạng vô sản. Tiếng súng cách mạng tháng Mười đã đưa Chủ nghĩa Lê-nin tới khắp thế giới, làm cho bộ mặt của thế giới thay đổi hẳn.

Trong 50 năm qua, dưới ngọn cờ của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng toàn thế giới đi theo con đường của cách mạng tháng Mười đã đẩy lịch sử thế giới bước sang một thời đại hoàn toàn mới, đó là thời đại chủ nghĩa đế quốc đi tới sụp đổ toàn diện, chủ nghĩa xã hội đi tới thắng lợi trên toàn thế giới. Đó là một thời đại mới vĩ đại của cuộc quyết chiến lớn giữa

giai cấp vô sản với giai cấp tư sản trên toàn thế giới.

Dưới sự lãnh đạo của lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch, sau khi giành được thắng lợi trong cuộc cách mạng dân tộc dân chủ, nhân dân Trung-quốc lại giành được thắng lợi vĩ đại trong cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội. Nước Trung-hoa xã hội chủ nghĩa đã trở nên thành trì vững mạnh của cách mạng thế giới. Nhân dân An-ba-ni anh hùng đã kiên trì đi theo con đường cách mạng tháng Mười, và đã dựng lên một ngọn cờ hồng tươi thắm tại châu Âu. Trong cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước, nhân dân Việt-nam đã nêu tấm gương sáng chói cho nhân dân toàn thế giới đấu tranh chống đế quốc. Phong trào cách mạng dân tộc dân chủ ở châu Á, châu Phi và châu Mỹ la-tinh đang phát triển mạnh mẽ. Hàng ngũ mác-xít lê-nin-nít không ngừng lớn mạnh, phong

trào cộng sản quốc tế đã xuất hiện một cục diện mới.

Hiện nay, nội dung của cuộc cách mạng vô sản thế giới lại càng sâu sắc hơn, quy mô cũng rộng rãi hơn và cuộc đấu tranh cũng quyết liệt hơn so với nửa thế kỷ trước đây. Thời đại lịch sử mới đã nêu ra trước mặt những người mác-xít lê-nin-nít hàng loạt vấn đề mới và quan trọng. Song, xét đến cùng, vấn đề căn bản nhất vẫn là đoạt lấy chính quyền và củng cố chính quyền.

Mao Chủ tịch từng nói: “Tất cả mọi cuộc đấu tranh cách mạng trên thế giới đều nhằm cướp chính quyền và củng cố chính quyền.” Đó là một chân lý vĩ đại của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin.

Cuộc đấu tranh giữa Chủ nghĩa Mác—Lê-nin với chủ nghĩa xét lại từ trước đến nay đều tập trung vào vấn đề căn bản này. Chủ nghĩa xét lại hiện đại do tên Khơ-rút-sốp cùng bè lũ thừa kế y là Bơ-

rê-giơ-nép và Cô-xư-ghin đại diện, đã diên cuồng chống lại cuộc cách mạng của nhân dân thế giới, ngang nhiên thủ tiêu nền chuyên chính vô sản, phục hồi toàn diện chủ nghĩa tư bản tại Liên-xô. Đây là sự phản bội lớn đối với cách mạng tháng Mười. Đây là sự phản bội lớn đối với Chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Đây là sự phản bội lớn đối với nhân dân Liên-xô vĩ đại và nhân dân toàn thế giới. Vì vậy, nếu không đập tan tàn dư sự tàn công diên cuồng của chủ nghĩa xét lại hiện đại, không kiên quyết đứng lên bảo vệ con đường cách mạng tháng Mười do Lê-nin vĩ đại đã mở ra và tiếp tục tiến theo con đường đó trong điều kiện lịch sử mới, giải quyết triệt để vấn đề cướp lấy chính quyền và củng cố chính quyền như thế nào, thì giai cấp vô sản không thể giành được thắng lợi cuối cùng, mà dù có cướp được chính quyền đi nữa cũng vẫn có thể lại bị rút mất, giống như nhân dân

Liên-xô đã bị tầng lớp đặc quyền tư sản mới thống trị.

Điều đáng đề cho chúng ta vui mừng là nhờ có đồng chí Mao Trạch-Đông đã thừa kế và phát triển một cách toàn diện học thuyết của Mác, Ăng-ghen, Lê-nin và Sta-lin về cách mạng vô sản và chuyên chính vô sản, nên vấn đề căn bản nhất của cách mạng vô sản thế giới, tức là vấn đề con đường cướp lấy chính quyền, và củng cố chính quyền đã được nâng lên giai đoạn cao hơn nữa về mặt lý luận cũng như thực tiễn. Mao Chủ tịch, lãnh tụ vĩ đại của chúng ta đã phát triển Chủ nghĩa Mác—Lê-nin tới một đỉnh cao hoàn toàn mới. Tư tưởng Mao Trạch-Đông vô địch là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin trong thời đại chủ nghĩa đế quốc đi tới sụp đổ toàn diện, chủ nghĩa xã hội đi tới thắng lợi trên toàn thế giới.

Trong khi lãnh đạo cuộc đấu tranh vĩ đại của cách mạng Trung-quốc, Mao Chủ

tịch đã giải quyết một cách thiên tài hàng loạt vấn đề phức tạp về việc vũ trang cướp chính quyền. Dưới sự lãnh đạo của Mao Chủ tịch, nhân dân Trung-quốc đã trải qua cuộc chiến tranh cách mạng nhân dân lâu dài nhất, quyết liệt nhất, gian khổ nhất, phức tạp nhất trong lịch sử cách mạng vô sản thế giới, và đã lập nên chính quyền đỏ chuyên chính vô sản.

Tóm lại, con đường vũ trang cướp chính quyền của nhân dân Trung-quốc do Mao Chủ tịch lãnh đạo, tức là con đường dưới sự lãnh đạo của chính đảng vô sản phát động quần chúng nông dân tiến hành chiến tranh du kích trong nông thôn, thực hiện cách mạng ruộng đất, xây dựng căn cứ địa ở nông thôn, lấy nông thôn bao vây thành thị và cuối cùng cướp lấy thành thị. Đó là sự phát triển mới và vĩ đại của con đường vũ trang cướp chính quyền của cách mạng tháng Mười.

Mao Chủ tịch nói: “Thắng lợi của cách mạng bao giờ cũng mở đầu, phát triển và thắng lợi trước hết ở những nơi nào mà thế lực phản cách mạng trong đối suy yếu.” Trong thời đại hiện nay, vì tất cả các giai cấp thống trị phản động bao giờ cũng kiểm soát nghiêm ngặt các thành phố trung tâm, nên các chính đảng cách mạng phải lợi dụng những khâu yếu và những vùng yếu của nền thống trị phản động, để phát động mạnh mẽ quần chúng, tiến hành chiến tranh du kích, xây dựng căn cứ địa cách mạng vững chắc để tích trữ và rèn luyện lực lượng của mình, dần dần giành lấy thắng lợi hoàn toàn cho cách mạng trong cuộc chiến đấu lâu dài. Vì vậy, dựa vào quần chúng, xây dựng căn cứ địa cách mạng ở nông thôn, lấy nông thôn bao vây thành thị đều là nhiệm vụ lịch sử mà ngày nay các dân tộc và nhân dân bị áp bức trên toàn thế giới phải

ngiên cứu kỹ và giải quyết trong lúc phản đầu nhằm vũ trang cướp chính quyền.

Đổng chí Mao Trạch-Đông không những đã phát triển một cách sáng tạo Chủ nghĩa Lê-nin về vấn đề giai cấp vô sản cướp chính quyền, mà còn phát triển một cách sáng tạo và có ý nghĩa đánh dấu thời đại Chủ nghĩa Lê-nin về vấn đề củng cố nền chuyên chính vô sản, ngăn ngừa sự phục hồi của chủ nghĩa tư bản—một vấn đề quan trọng nhất trong thời đại hiện nay.

Ngay từ ngày đầu cách mạng tháng Mười thắng lợi, Lê-nin đã hết sức coi trọng việc củng cố chính quyền xô-viết mới ra đời. Người đã nhìn thấy tính chất gay gắt và lâu dài của cuộc đấu tranh giai cấp dưới nền chuyên chính vô sản. Người nêu rõ: “Từ chủ nghĩa tư bản quá độ lên chủ nghĩa cộng sản là cả một thời đại lịch sử. Nếu thời

đại này chưa chấm dứt, thì tất nhiên những kẻ bóc lột vẫn ôm ấp giấc mộng phục hồi, và sẽ biến giấc mộng ấy thành hành động phục hồi.”

Tại Liên-xô và một số nước xã hội chủ nghĩa khác đã xuất hiện sự phục hồi của chủ nghĩa tư bản, đây là bài học lớn nhất của lịch sử phong trào cộng sản quốc tế trong 50 năm nay. Sự thật phũ phàng đó đã nêu bật trước những người mác-xít lê-nin-nít toàn thế giới vấn đề phải làm thế nào để củng cố nền chuyên chính vô sản, ngăn ngừa sự phục hồi của chủ nghĩa tư bản.

Trong điều kiện lịch sử mới, chính đồng chí Mao Trạch-Đông, người thầy vĩ đại của giai cấp vô sản thế giới thời nay, đã tổng kết có hệ thống những kinh nghiệm lịch sử của nền chuyên chính vô sản quốc tế, phân tích một cách khoa học những mâu thuẫn trong xã hội xã hội chủ nghĩa, vạch ra một cách sâu sắc quy luật của

cuộc đấu tranh giai cấp trong xã hội xã hội chủ nghĩa, để ra một cách toàn diện những lý luận, đường lối, phương châm, phương pháp và chính sách về việc tiếp tục làm cách mạng dưới nền chuyên chính vô sản. Với khí phách vĩ đại, trí tuệ cao siêu, Mao Chủ tịch đã lãnh đạo thắng lợi cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đầu tiên trong lịch sử. Đây là cái mốc cực kỳ quan trọng đánh dấu Chủ nghĩa Mác—Lê-nin đã phát triển tới giai đoạn Tư tưởng Mao Trạch-Đông.

Thắng lợi của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đã mở ra con đường sáng sủa nhằm củng cố nền chuyên chính vô sản, tiền hành đền cùng cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa ở Trung-quốc, một nước chiếm một phần tư dân số thế giới. Giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng trên toàn thế giới đang đấu tranh chống đế quốc, chống chủ nghĩa xét lại hiện

đại và bọn phản động các nước, đều kiên quyết ủng hộ cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản của chúng ta. Thắng lợi của cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản nước ta đã cổ vũ họ hết sức mạnh mẽ, làm cho họ nhìn thầy tương lai tươi sáng và tăng thêm lòng tin tất thắng.

Bọn đế quốc do Mỹ cầm đầu cùng bọn tay sai của chúng là bè lũ xét lại hiện đại và bọn phản động các nước, đã tìm đủ mọi cách để nguyền rủa và phỉ báng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản của chúng ta, chính việc này đã chứng minh rằng, thắng lợi của chúng ta đã giáng cho kẻ thù những đòn nặng nề biết chừng nào, còn bọn chúng chẳng qua chỉ là một bầy quỉ hút máu, nhất định sẽ bị diệt vong.

Thế giới luôn luôn phát triển. Lý luận phản ánh quy luật của thế giới cũng không ngừng phát triển.

Tư tưởng Mao Trạch-Đông là ngọn cờ của thời đại chúng ta.

Năm vững Tư tưởng Mao Trạch-Đông, Chủ nghĩa Mác—Lê-nin cao nhất thời nay, các dân tộc và nhân dân bị áp bức sẽ được giải phóng qua cuộc đấu tranh của mình.

Năm vững Tư tưởng Mao Trạch-Đông, Chủ nghĩa Mác—Lê-nin cao nhất thời nay, những nước đã xây dựng nền chuyên chính vô sản sẽ ngăn ngừa được sự phục hồi của chủ nghĩa tư bản qua cuộc đấu tranh của mình.

Năm vững Tư tưởng Mao Trạch-Đông, Chủ nghĩa Mác—Lê-nin cao nhất thời nay, nhân dân các nước đã bị bọn xét lại cướp mất chính quyền sẽ lật đổ được ách thống trị xét lại, xây dựng lại nền chuyên chính vô sản qua cuộc đấu tranh của mình.

Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông kết hợp với thực tiễn cách mạng của nhân dân các nước trên toàn thế giới thì cả thế giới cũ sẽ bị phá tan tành.

Thưa các đồng chí, các tiêu tướng
Hồng vệ binh và các bạn,

Năm mươi năm kể từ cách mạng
tháng Mười là 50 năm chủ nghĩa xã hội
đấu tranh quyết liệt chống lại chủ nghĩa
tư bản, Chủ nghĩa Mác—Lê-nin đấu
tranh quyết liệt chống lại chủ nghĩa xét
lại hiện đại và đã liên tiếp giành được
thắng lợi. Từ lâu, chế độ đế quốc đã
như mặt trời sắp lặn, đang thoi thóp tàn
dán. Sự xuất hiện của chủ nghĩa xét
lại Khơ-rút-sốp là con đẻ của chính sách
của chủ nghĩa đế quốc, nó phản ánh sự
giãy chết của chủ nghĩa đế quốc. Mặc
dù chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa xét
lại sẽ còn câu kết với nhau để quấy rối,
song, dòng nước ngược phản động sẽ
không bao giờ có thể trở thành dòng nước
chính. Không gì chống lại được phép
biện chứng lịch sử. Từ nay về sau,
giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng
thế giới sẽ giương cao hơn nữa ngọn cờ

hống của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, mạnh bước tiến lên theo con đường mở ra từ cách mạng tháng Mười!

Tất cả những kẻ phản bội cách mạng tháng Mười nhất định không thể thoát khỏi sự trừng phạt của lịch sử. Tên Khơ-rút-sốp đã bị sụp đổ từ lâu. Tập đoàn Bơ-rê-giơ-nép và Cô-xư-ghin càng ráo riết thực hành chính sách phản bội và bán rẻ thì số kiếp của chúng cũng không kéo dài được nữa. Giai cấp vô sản và nhân dân lao động Liên-xô vốn có truyền thống cách mạng vẻ vang quyết không quên lời dạy của Lê-nin và Sta-lin vĩ đại. Dưới ngọn cờ của Chủ nghĩa Lê-nin, họ nhất định sẽ vùng lên làm cách mạng, lật nhào ách thống trị của tập đoàn phản động xét lại, đưa Liên-xô trở lại con đường xã hội chủ nghĩa.

Thưa các đồng chí, các tiểu tướng Hồng vệ binh và các bạn,

Tình hình của Tổ quốc vĩ đại chúng ta rất tốt. Dưới sự chỉ dẫn của chỉ thị mới nhất của Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản đang thắng lợi phát triển.

Chúng ta nhất định phải giương cao hơn nữa ngọn cờ cách mạng tháng Mười vĩ đại, giương cao hơn nữa ngọn cờ Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại, tiên hành đền cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản.

Chúng ta nhất định phải xây dựng Tổ quốc vĩ đại của chúng ta thành căn cứ cách mạng thế giới hùng mạnh hơn nữa.

Chúng ta nhất định phải ủng hộ mạnh mẽ hơn nữa cuộc đấu tranh cách mạng của giai cấp vô sản và nhân dân các nước trên thế giới.

Chúng ta nhất định phải sát cánh với nhân dân cách mạng toàn thế giới, tiên hành đền cùng cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc do Mỹ cầm đầu và chống

chủ nghĩa xét lại hiện đại do tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô làm trung tâm.

Chúng ta nhất định phải cố gắng học tập và nắm vững hơn nữa Tư tưởng Mao Trạch-Đông, truyền bá rộng rãi hơn nữa Tư tưởng Mao Trạch-Đông trên toàn thế giới.

Đó là sứ mệnh vẻ vang mà lịch sử đã trao cho nhân dân nước ta, đó là nghĩa vụ quốc tế mà nhân dân nước ta phải làm tròn.

Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại của chúng ta đã kêu gọi: “Những người mác-xít lê-nin-nít trên toàn thế giới hãy đoàn kết lại, nhân dân cách mạng trên toàn thế giới hãy đoàn kết lại, đánh đổ chủ nghĩa đế quốc, đánh đổ chủ nghĩa xét lại hiện đại, đánh đổ bọn phản động các nước. Một thế giới mới không có chủ nghĩa đế quốc, không có chủ nghĩa tư bản, không có chế độ bóc lột, nhất định sẽ được xây dựng lên.”

Chúng ta hãy anh dũng đấu tranh nhằm thực hiện lời kêu gọi vĩ đại đó của Mao Chủ tịch!

Cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng Mười vĩ đại muôn năm!

Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản vĩ đại muôn năm!

Vô sản toàn thế giới liên hợp lại!

Vô sản toàn thế giới cùng nhân dân và các dân tộc bị áp bức liên hợp lại!

Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin—
Tư tưởng Mao Trạch-Đông vô địch
muôn năm!

Mao Chủ tịch, người thầy vĩ đại, lãnh tụ vĩ đại, thông soái vĩ đại và tay lái vĩ đại muôn năm! Muôn muôn năm!

DIỄN VĂN
CỦA ĐỒNG CHÍ LÂM BƯU
TẠI CUỘC MÍT TINH KỶ NIỆM
LẦN THỨ 19 NGÀY THÀNH LẬP
NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN DÂN
TRUNG-HOA

(Ngày 1-10-1968)

Thưa các đồng chí và các bạn,

Nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa vĩ đại do Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại của chúng ta tự tay sáng lập và lãnh đạo, đã thắng lợi trải qua 19 năm trên con đường xã hội chủ nghĩa rộng lớn.

Nhân dịp chào mừng ngày lễ huy hoàng này, tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại, thay mặt Trung ương Đảng, Chính phủ Trung-quốc, Quân ủy Trung ương, Tiểu ban cách mạng văn hóa Trung ương, gửi tới giai cấp công nhân, hán nông và trung nông lớp dưới, Quân giải phóng nhân dân, các tiểu tướng Hồng vệ binh, cán bộ cách mạng và trí thức cách mạng đã lập nên công trạng xuất sắc trong cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, lời thăm hỏi nhiệt liệt nhất! Gửi tới các đồng chí và các bạn đến từ các nước trên thế giới, lời hoan nghênh nhiệt liệt nhất!

Hiện nay, cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản của nước ta đã giành được thắng lợi vĩ đại. Ngoài tỉnh Đài-loan ra, 29 tỉnh, thành phố và khu tự trị trong khắp nước đều đã thành lập Ủy ban cách mạng. Các ngành công nghiệp, nông nghiệp, khoa học kỹ thuật, văn nghệ cách

mạng đang phơi phới đi lên. Âm mưu phản cách mạng hồng phục hồi chủ nghĩa tư bản của tên Khe-rút-sốp Trung-quốc và một dùm đại diện ở các nơi, đã phá sản hoàn toàn. Qua sự tôi luyện trong 19 năm đấu tranh giai cấp, nhất là qua cơn bão táp Đại cách mạng văn hóa vô sản này, nền chuyên chính vô sản của nước ta đã được vững chắc và lớn mạnh hơn bao giờ hết.

Tất cả những thắng lợi và thành tựu đó đều là thành quả phần đầu anh dũng của hàng trăm triệu quần chúng cách mạng cả nước dưới sự lãnh đạo sáng suốt của Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại của chúng ta.

Hiện nay, nhiệm vụ trung tâm đặt ra trước mặt chúng ta là tuân theo lời dạy vĩ đại của Mao Chủ tịch, **nghiêm chỉnh làm tốt cuộc đấu tranh, phê phán và cải cách.** Nghĩa là phải cùng cổ và phát

triển Ủy ban cách mạng, làm tốt việc đại phê phán, làm tốt việc trừng thanh hàng ngũ giai cấp, làm tốt việc chỉnh đốn và xây dựng Đảng, làm tốt cuộc cách mạng giáo dục, làm tốt việc tinh giản cơ cấu, cải cách những qui chế không hợp lý, nắm cách mạng, thúc đẩy sản xuất, tiến hành đến cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản!

Mao Chủ tịch vạch ra rằng: **Giai cấp công nhân phải lãnh đạo tất cả.** Theo chỉ thị của Mao Chủ tịch, trong toàn quốc, đội tuyên truyền Tư tưởng Mao Trạch-Đông của công nhân gồm hàng nghìn hàng vạn công nhân công nghiệp phối hợp với đội tuyên truyền Tư tưởng Mao Trạch-Đông của Quân giải phóng nhân dân, đã hoặc đang tiến vào các trường đại học, trung học, tiểu học và tất cả những nơi trí thức tập trung hàng cụm, bước lên vũ đài chính trị của cuộc

đầu tranh, phê phán và cải cách trong các lĩnh vực kiến trúc thượng tầng. Đó là sự kiện vĩ đại trong những năm 60 của thế kỷ 20. Tuy thời gian còn ngắn ngủi, nhưng thực tiễn cách mạng đã và sẽ tiếp tục chứng minh, dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Trung-quốc do Mao Chủ tịch đứng đầu, giai cấp công nhân Trung-quốc đã từng trải nhiều cuộc chiến đấu anh dũng, cùng với bán nông và trung nông lớp dưới là bạn đồng minh vững chắc của mình, cùng với đông đảo quần chúng cách mạng, nhất định sẽ sáng tạo nên nhiều công trạng rực rỡ hơn nữa!

Tôi xin thay mặt Bộ tư lệnh vô sản do Mao Chủ tịch đứng đầu, kêu gọi phái cách mạng vô sản cả nước, hãy theo sát những bước bố trí chiến lược vĩ đại của Mao Chủ tịch, thực hiện toàn diện những chỉ thị mới nhất của Mao Chủ tịch, luôn

luôn lập công mới trong việc giành thắng lợi toàn diện cho cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Đồng thời, toàn thể cán bộ và chiến sĩ Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc, phải luôn luôn cảnh giác, tăng cường việc chuẩn bị đối phó với chiến tranh, bảo vệ quốc phòng, bảo vệ nền chuyên chính vô sản, bảo vệ cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản. Chúng ta nhất định phải giải phóng Đài-loan, sẵn sàng tiêu diệt mọi kẻ địch dám liêu lĩnh đến xâm phạm!

Hiện nay, tình hình thế giới và trong nước đều rất tốt. Cuộc đấu tranh của nhân dân cách mạng toàn thế giới đang dâng lên như vũ bão. Đế quốc Mỹ đang khòn quẫn, bọn xét lại Liên-xô lao đao, lúng túng, bọn phản động các nước cũng sòng dờ chết dờ. Nền thống trị phản cách mạng của chúng không còn bao lâu nữa. Cái điều đang chờ đợi chúng là: thế giới

tư bản cũ bị sụp đổ toàn diện, cách mạng xã hội chủ nghĩa vô sản đi tới thắng lợi trên toàn thế giới.

Vô sản toàn thế giới liên hợp lại!
Vô sản toàn thế giới cùng nhân dân và các dân tộc bị áp bức, liên hợp lại!

Đả đảo đế quốc Mỹ!

Đả đảo bọn xét lại Liên-xô!

Đả đảo bọn phản động các nước!

Đập tan âm mưu của đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô câu kết với nhau nhằm chia xẻ thế giới!

Đại cách mạng văn hóa vô sản thắng lợi toàn diện muôn năm!

Đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch thắng lợi muôn năm!

Chuyên chính vô sản muôn năm!

Nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa vĩ đại muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc vĩ đại muôn năm!

Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin—
Tư tưởng Mao Trạch-Đông vô địch muôn
năm!

Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại của chúng
ta muôn năm! Muôn năm! Muôn muôn
năm!

DIỄN VĂN
CỦA PHÓ CHỦ TỊCH LÂM BƯU
TẠI CUỘC MÍT TINH KỶ NIỆM
LẦN THỨ 20 NGÀY THÀNH LẬP
NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN DÂN
TRUNG-HOA

(Ngày 1-10-1969)

Thưa các đồng chí và các bạn,

Hôm nay, kỷ niệm lần thứ 20 Ngày thành lập nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa vĩ đại. Trong lúc nhân dân cả nước chào mừng ngày lễ huy hoàng này, tôi xin thay mặt Mao Chủ tịch lãnh tụ

vĩ đại, thay mặt Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc, thay mặt Chính phủ nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa, gửi lời chào tới giai cấp công nhân, bán nông và trung nông lớp dưới, Hồng vệ binh, cán bộ cách mạng và trí thức cách mạng của các dân tộc cả nước! Gửi lời chào tới Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc anh hùng! Gửi lời chào tới tất cả những người và kiều bào hải ngoại yêu mến Tổ quốc xã hội chủ nghĩa! Đồng thời tỏ lòng nhiệt liệt hoan nghênh và gửi lời thăm hỏi các đồng chí và các bạn đền từ các nước trên thế giới!

Trước ngày nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa ra đời, lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch đã trang trọng tuyên bố với toàn thế giới rằng: **Từ nay, nhân dân Trung-quốc chiếm một phần tư tổng số loài người đã đứng lên. Nước Trung-hoa mới xã hội chủ nghĩa vĩ đại**

vừa ra đời đã như mặt trời mọc ở đằng đông chiếu rọi ánh hào quang huy hoàng trên mặt đất. Từ đó, lịch sử của nước ta đã bước vào một thời đại hoàn toàn mới!

Hai mươi năm nay, dưới sự lãnh đạo sáng suốt của Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại, nhân dân toàn Trung-quốc tiến theo đường lối cách mạng vô sản của Người, độc lập tự chủ, tự lực cánh sinh, quyết chí vươn lên và phấn đấu gian khổ, cải tạo một nước Trung-hoa cũ nửa phong kiến nửa thuộc địa lạc hậu, trở thành nước Trung-hoa mới xã hội chủ nghĩa tiên tiến. Tổ quốc ta đã có những biên đời long trời lở đất.

Trong 20 năm đấu tranh, chúng ta đã cùng cõ được chính quyền vô sản, đập tan một cách thắng lợi những âm mưu lật đổ và hoạt động phá hoại của kẻ thù trong và ngoài nước, đạt được những thành tựu vĩ đại trong công cuộc cách

mạng xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội. Song song với cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa trên mặt trận kinh tế, chúng ta cũng đã tiến hành cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa trên các mặt trận chính trị, tư tưởng và văn hóa. Cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản do Mao Chủ tịch đích thân phát động và lãnh đạo đã phá hủy hoàn toàn bộ tư sản tư sản do Lư Thiệu-Kỳ tên phản bội, nội gian, kẻ bán rẻ lợi ích công nhân cầm đầu, và đã đập tan âm mưu phục hồi chủ nghĩa tư bản của chúng. Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại đã phổ cập rộng rãi hơn bao giờ hết, được hàng trăm triệu nhân dân nắm vững, làm cho bộ mặt tinh thần của con người biến đổi rất nhiều, và thúc đẩy sự nghiệp xã hội chủ nghĩa nước ta không ngừng phát triển. Tờ quốc xã hội chủ nghĩa của chúng ta đang phơi phơi tiến lên và ngày càng phổ biến thịnh. Nhân dân các dân tộc nước

ta đoàn kết chặt chẽ hơn bao giờ hết. Nền chuyên chính vô sản càng thêm củng cố. Nước Trung-hoa xã hội chủ nghĩa vĩ đại như người khổng lồ đứng sừng sững ở phương Đông thế giới, đã trở thành một lực lượng chính trị lớn mạnh chông đê quốc và chông xét lại.

Tất cả mọi thắng lợi của chúng ta đều là thắng lợi của Tư tưởng Mao Trạch-Đông, đều là thắng lợi của đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch. Thực tiễn cách mạng xã hội chủ nghĩa ở nước ta chứng minh: lý luận, đường lối, phương châm và chính sách về việc tiếp tục làm cách mạng dưới nền chuyên chính vô sản do lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch đề ra, đã góp phần công hiến mới cực kỳ quan trọng cho lý luận cũng như thực tiễn của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, và đã mở ra một con đường sáng ngời để củng cố nền chuyên chính vô sản, ngăn ngừa việc phục hồi chủ nghĩa tư

bản và tiền hành đến cùng cách mạng xã hội chủ nghĩa sau khi giai cấp vô sản đoạt được chính quyền. Qua cuộc đấu tranh lâu dài, nhân dân toàn quốc đã đúc kết được một chân lý: theo sát lãnh tụ vĩ đại Mao Chủ tịch tức là thắng lợi.

Lời kêu gọi vĩ đại “Hãy đoàn kết lại, giành lấy thắng lợi to lớn hơn nữa” của Mao Chủ tịch tại Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 của Đảng có ý nghĩa lịch sử sâu xa, đã cõ vũ hết sức mạnh mẽ ý chí chiến đấu của nhân dân cả nước.

Hiện nay, chúng ta phải tiếp tục giương cao ngọn cờ đoàn kết, thắng lợi của Đại hội Đảng lần thứ 9, thực hiện toàn diện các nhiệm vụ chiến đấu do Đại hội Đảng lần thứ 9 đề ra, thực hiện toàn diện các chính sách vô sản do Mao Chủ tịch đề ra. Phải phát triển sâu rộng hơn nữa phong trào quần chúng học tập và vận dụng thật sống Tư tưởng Mao Trạch-Đông, thực hiện tốt hơn nữa việc cách

mạng hóa tư tưởng. Phải nắm chắc cuộc đại phê phán đầy tinh thần cách mạng, nghiêm chỉnh làm tốt việc đấu tranh, phê phán và cải cách, tiến hành đền cùng cuộc Đại cách mạng văn hóa vô sản, củng cố hơn nữa nền chuyên chính vô sản. Phải kiên quyết thi hành quán triệt phương châm chiến lược vĩ đại của Mao Chủ tịch: “Chuẩn bị đối phó với chiến tranh, phòng bị thiên tai đói kém, vì nhân dân”, nắm cách mạng, thúc đẩy sản xuất, thúc đẩy công tác, thúc đẩy việc chuẩn bị đối phó với chiến tranh, dốc hết lòng hăng hái, cố gắng vươn lên hàng đầu, xây dựng chủ nghĩa xã hội nhiều nhanh tốt rẻ, đẩy lên cao trào mới cả về cách mạng lẫn sản xuất.

Thừa các đồng chí, chúng ta phải đoàn kết chặt chẽ hơn nữa xung quanh Trung ương Đảng đứng đầu là Mao Chủ tịch, tăng cường sự lãnh đạo tập trung thông

nhật của Đảng. Chúng ta nhất định phải tuân theo lời dạy của Mao Chủ tịch, khiêm tốn, thận trọng, chớ kiêu căng nóng nảy, tiếp tục phát huy tinh thần cách mạng đầy sức sống của giai cấp vô sản, mãi mãi giữ vững truyền thống cách mạng vẻ vang phần đầu gian khổ, phát huy đầy đủ tinh thần tích cực và tinh thần sáng tạo của đồng bào quần chúng, xây dựng Tổ quốc xã hội chủ nghĩa ngày càng phồn vinh giàu mạnh hơn nữa, xây dựng lực lượng quốc phòng của chúng ta ngày càng lớn mạnh hơn nữa.

Hai mươi năm qua, tình hình quốc tế đã biến đổi hết sức sâu sắc. Phong trào cách mạng của nhân dân các nước dâng cao hơn bao giờ hết, đế quốc Mỹ, đế quốc xã hội bị cô lập hơn bao giờ hết. Để thoát khỏi tình cảnh khốn quẫn cả trong lẫn ngoài, đế quốc Mỹ và đế quốc xã hội cấu kết với nhau, xâu xé lẫn nhau, tăng cường quân sự, chuẩn bị gây chiến,

và hòng phát động chiến tranh xâm lược nước ta, công nhiên dọa dẫm hạt nhân đối với nước ta. Từ trước tới nay, nước ta kiên trì 5 nguyên tắc chung sống hòa bình giữa các nước với nhau. Lập trường của ta là: người không đụng đến ta thì ta không đụng đến người, nếu người đụng đến ta thì ta ắt đụng đến người. Nhân dân cả nước phải nâng cao cảnh giác, tăng cường việc chuẩn bị đối phó với chiến tranh, sẵn sàng tiêu diệt mọi kẻ thù dám cả gan dèn xâm phạm. Chúng ta nhất định phải giải phóng Đài-loan. Chúng ta cảnh cáo đế quốc Mỹ và đế quốc xã hội: Nhân dân Trung-quốc và Quân giải phóng nhân dân Trung-quốc anh hùng được vũ trang bằng Tư tưởng Mao Trạch-Đông là vô địch. Nếu các người cố tình gán chiến tranh lên đầu nhân dân Trung-quốc, thì nhân dân Trung-quốc kiên quyết đánh đến cùng! Đất nước Trung-quốc

bao la đâu đâu cũng sẽ là mồ chôn các người!

Chúng ta mãi mãi kiên trì chủ nghĩa quốc tế vô sản, kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chống đế quốc và chống xét lại của nhân dân An-ba-ni anh hùng; kiên quyết ủng hộ nhân dân Việt-nam anh hùng tiên hành đến cùng cuộc chiến tranh chống Mỹ, cứu nước; kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Lào chống đế quốc Mỹ và bọn phản động Thái-lan xâm nhập Lào; kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Pa-le-xtin và nhân dân các nước A-rập chống đế quốc Mỹ và chủ nghĩa phục quốc Do-thái; kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân và các dân tộc bị áp bức ở khắp năm châu!

Nhân dân toàn thế giới hãy đoàn kết lại, chống mọi cuộc chiến tranh xâm lược do bất cứ đế quốc nào hay đế quốc xã

hội gây ra, đặc biệt là phải chống chiến tranh xâm lược bằng vũ khí nguyên tử! Nếu nổ ra loại chiến tranh đó, thì nhân dân toàn thế giới phải lấy chiến tranh cách mạng tiêu diệt chiến tranh xâm lược, và phải chuẩn bị ngay từ bây giờ!

Nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa vĩ đại muôn năm!

Đảng cộng sản Trung-quốc vĩ đại, vẻ vang và đúng đắn muôn năm!

Đường lối cách mạng vô sản của Mao Chủ tịch thắng lợi muôn năm!

Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin—
 Tư tưởng Mao Trạch-Đông bách chiến
 bách thắng muôn năm!

Mao Chủ tịch lãnh tụ vĩ đại muôn năm!
 Muôn năm! Muôn muôn năm!

无产階級文化大革命重要文件集

•
外文出版社出版（北京）

1970年（64开）第一版

编号：（越）3050—2140

00109

3—V—1210Pc